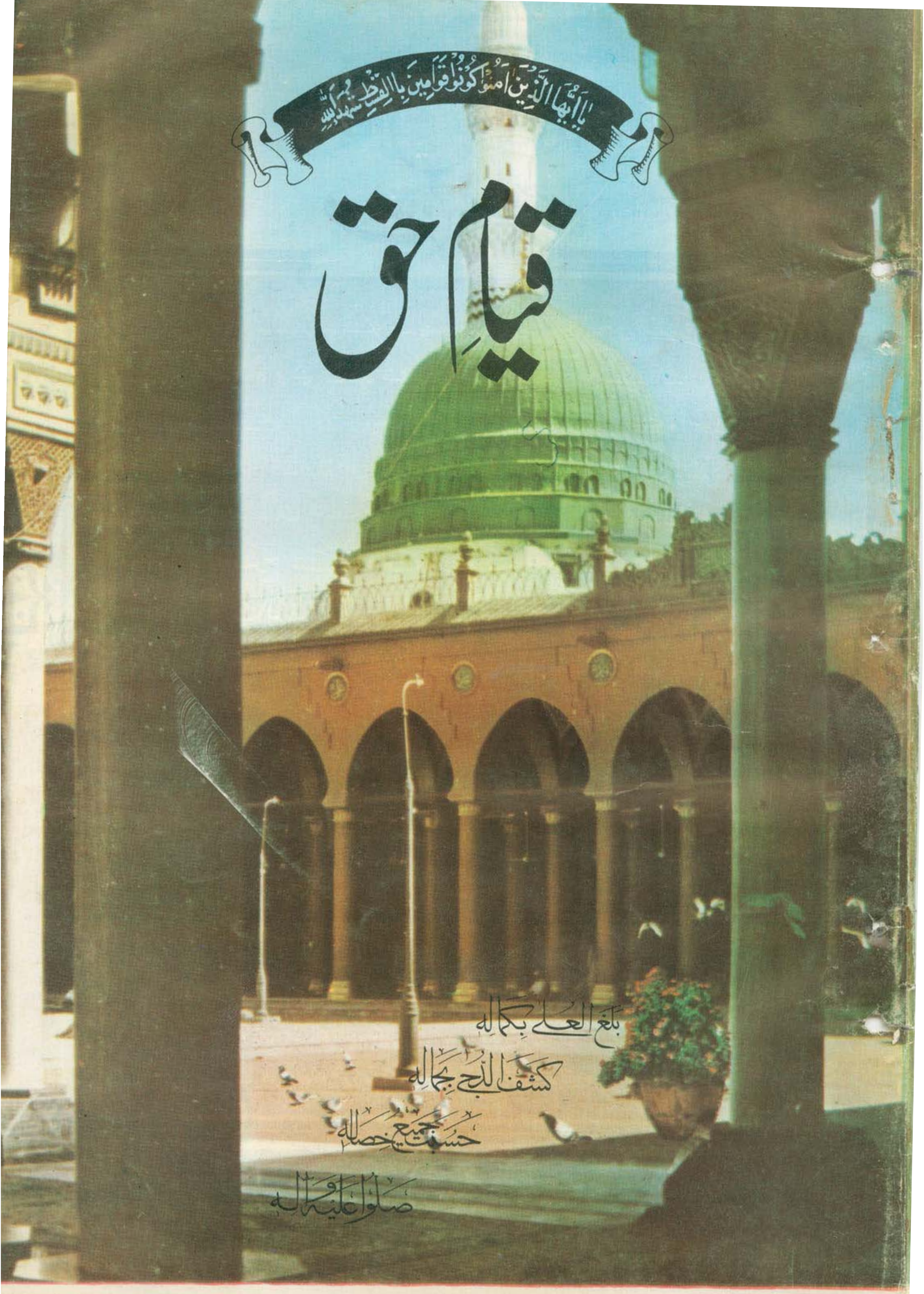

یا ایہا الذین امنوا کونوا قوامین بالقسط شہداء للہ
قیامِ حق
بلغ العلیٰ بکمالہ
کشف الدجیٰ بجمالہ
حسنت جمیع خصالہ
صلوا علیہ وآلہ

فرمانِ خدا جل جلالہٗ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ط مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ
مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ
سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا -

ترجمہ :- و خدائیست کہ رسولِ خود (محمد) را با قرآن و دینِ حق بعالم فرستاد تا او را بر ہمہ ادیان
دنیا غالب گرداند و بر حقیقت این سخن گواہی خدا کافیست ، محمد فرستادۂ خداست و یاران (ہمراہانش) بر کافران بسیار سختگیر و بایکدیگر بسیار مشفق و مہربانند آنان را در حال رکوع و سجود نماز ببیاکہ بنگری کہ فضل و رحمت خدا و خشنودی او را بدعا میطلبند ، بر رخسارشان از اثر سجدہ نشانہای (نورانیت) پدیدار است این حال آنہا در کتاب تورات و انجیل است کہ مثل حال شان بدانہ ماند کہ چون نخست سر از خاک برآرد شاخۂ نازک و ضعیف باشد پس از آن قوت یابد تا آنکہ سطبر و قوی گردد و بر ساق خود راست و محکم بایستد کہ دہقانان در تماشای آن حیران مانند ، ہمچنین اصحاب محمد از ضعف بہ قوت رسند تا کافران عالم را از قدرت خود بہ خشم آرند خدا وعدہ فرمودہ کہ ہر کس از آنہا ثابت ایمان و نیکوکار شود گناہانش را بخشد و اجر عظیم عطا کند -

يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله

قیام حق

از نشرات کمیتهٔ فرهنگی اتحاد اسلامی
مجاهدین افغانستان

شعار ما

رضای خداوند (ج) هدف ماست .
حضرت محمد ﷺ رهبر ماست .
قرآن شریف قانون ماست .
جهاد در راه خداوند (ج) راه ماست
شهادت در راه خداوند(ج) از اهداف بزرگ ماست
آزادی عزت ماست .
حجاب شرعی عفت ماست .

سال دوم ـ شماره دوم و سوم ـ ماه صفر و ربیع الاول ـ ۱۴۰۴ هـ ـ ق

مطالب این شماره

۱ـ اسوهٔ حسنه
۲ـ میلاد پیامبر یا میلاد خوبی ها
۳ـ د حضرت محمد ﷺ میلاد بعثت
٤ـ گوشهٔ از حیات پیامبر اسلام (ﷺ)
۵ـ همسنگران پیامبر اسلام (ﷺ)
٦ـ د انقلاب ماهیت په کمونیزم او . . .
۷ـ چکامه های انقلابی
۸ـ در بارهٔ راه حل معضلهٔ افغانستان
۹ـ آرزو
۱۰ـ مسلمانان در یوگو سلاویا
۱۱ـ د رسول الله ﷺ عفوه . . .
۱۲ـ د اسلامی بلنی پیل
۱۳ـ د افغانستان مسلمان ملت جهاد ته . . .
۱٤ـ در سنگر های خونین جهاد . . .
۱۵ـ به خون خفتگان سنگر حق

بسم الله الرحمن الرحیم

اسوهٔ حسنه

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة لمن کان یرجوا الله والیوم الاخر وذکر الله کثیراً .

په حقیقت کښې ستاسې لپاره د الله په رسول«ص» کښې یوه بهترینه نمونه وه ، د هر هغه چا لپاره چې د الله او د اخرت د ورځې هیله من وی او الله ډیر ډیر یاد کړی . دغه آیت چې د سورهٔ الاحزاب په کوم سیاق او سباق کښې نازل شویدی د هغه په لحاظ سره د رسول اکرم صلوات الله علیه وسلامه کړنلاره د نمونی په ډول وړاندی کړای شوی او هدف هغو کسانو ته درس ورکول ؤ چې هغوی د احزاب د جګړی په وخت کښې له مفاد پرستی او ځان ژغورنی څخه کار اخیستی ؤ . هغو ته ویل کیږی چې تاسې دایمان، اسلام او د رسول«ص» دپیروی مدعیان وی . تاسې باید کتلی وای چې د کوم پیغمبر په پیروانو کښې چې تاسې شامل شوی یی ، پدی وخت کښې د هغه څه کړنلاره وه . د کومی ډلی مشر چې پخپله سوکلی خو ښوونکی وی ، ارام ژوند تیرول غواړی ' د خپلو شخصی ګټو ساتنی ته ترجیح ورکوی ، د خطر په وخت کښې د تیښتی لاری چاری لټوی ، نو د هغه د پیروانو لخوا د دغو کموزریو څرګندیدل معقول کار شمیرل کیدای شی یا په بل عبارت کوم لوی عیب نشی ګڼل کیدای ، مګر دلته خو د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حال داؤ چې د هری سختی د زغملو یی چې له نورو نه غوښتنه وکړه د هغی په ګاللو کښې پخپله له ټولو سره برخه وال ؤ ' بلکی له نورو نه زیاته یی پکښې برخه واخیستله ، هیڅ داسی کوم کړاؤ نه ؤ چې نورو ګاللی وی او هغه نه وی ګاللی ، د خندق په کیندونکو کښې هغه پخپله شامل ؤ . د لوږی او یخنی دکړاوونو په زغملو کښې له یو ادنی مسلمان سره د هغه ونډه بیخی برابره وه . د محاصری په دوران کښې هغه هر وخت کښې د جنګ په محاذ کښې موجود ؤ او د یوی شیبی لپاره هم د دښمن له مقابلی نه پشانشو ' د بنی قریظه له غداری نه وروسته چې په کوم خطر کښې د ټولو مسلمانانو تور سری او ماشومان اخته وو هغه«ص» د خپل ځان او خپلو تور سرو او ماشومانو د حفاظت لپاره کوم داسی خاص اهتمام ونکړ چې د نورو مسلمانانو لپاره نه وی . د کوم ستر هدف لپاره یی چې له نورو نه د قربانی غوښتنی کولی پر هغه باندی تر ټولو دمخه

او تر ټولو زيات بخپله د خپل هر څه قربانولو ته چمتو ؤ، له دې امله هرڅوک چې د هغه«ص» د پيروۍ مدعي ؤ هغه بايد د دغې نمونې په کتلو سره د هغه«ص» پيروي کړې واى .

د دې آيت دغه مفهوم خو د وخت او ځاى په لحاظ سره دى ، خو الفاظ يې عام دي په همدې موضوع ، همدې موقع او همدې محل پورې نښې محدود ندى. الله تعالى دا ندي فرمايلي چې صرف په همدغه لحاظ سره د هغه د رسول«ص» ژوند د مسلمانانو لپاره نمونه ده ، بلکې هغه يې په مطلقه توګه نمونه ښودلې ده . د آيت غوښتنه دا ده چې مسلمان بايد په هره معامله کښې د هغه«ص» ژوند د ځان لپاره د تقليد وړ نمونوي ژوند وګڼي ، خپل سيرت او کره وړه له هغه سره سم کړي او بيا په جګه غاړه دعوه وکړي چې زه د رسول اکرم صلى الله عليه وسلم پيروي کوونکى يم، د هغه«ص» په رسالت مې ايمان راوړيدى ، هغه«ص» قايد او پيشوا دى، هغه«ص» چې رهبر او ليډر دى او که حالت دا وى چې د خداى رسول صلى الله عليه وسلم دې په ډيرو سختو صحنو کښې د توحيد د انقلاب غېږ پورته کړې وى ، د توحيد د دعوت لامله دې هغه ته هر راز ستونزې او کړاوونه ورپيښې شوي وى ، اجتماعي او اقتصادي مقاطعې دې ورسره شوې وى ، د نورو قبيلو وګړي يا د خپلې قبيلې لرې کسان خو لاڅه چې د خپلو نژدې خپلوانو لخوا دې ځورول شوى وى ، په شعب ابى طالب کښې دې محاصره کړاى شوى وى ، د خداى په حرم کښې دې د هغه«ص» له مبارکې غاړې نه د قتل په ناوړه قصد څادر تاؤ کړاى شوى وى ، په طايف کې دې د هغه مبارکې وينې څڅېدلې وى ، د خپل کور کلي او ښار پريښودلو ته دې اړويستل شوى وى او د هغه د پيروۍ مدعيان دې د دغو صحنو له جملې نه د يوې ليدلو ته هم تيار نه وى نو د هغه د ايمان او پيروۍ دعوه درواغ ده هغه صحيح مسلمان نه بلکې منافق دى. هغه«ص» پداسې حال کښې چې واقعاً د دواړو جهانو سردارؤ خو د سردارۍ لقب يې نه خو ښوه لکه چې د يو صحيح حديث له مخې يو چا يوه ورځ ورته په خطاب يا سيد البريه غږ وکړ خو هغه«ص» و فرمايل : وذاک ابراهيم ، نه زه د نړۍ سردار نه يم دا مقام د حضرت ابراهيم(ع) ؤ . خو د چا چې يوازنى هدف سردارى ترلاسه کول وى آيا هغه ته د پيغمبر صحيح پيرو ويل کيداى شي ؟ هغه«ص» په خپل ټول ژوند کښې صديق او رښتونى ؤ د درواغو له هرې شائبې نه په ټوله معنا پاک او منزه ؤ خو چا چې د خپلو شخصي غرضونو او شومو مادي اهدافو بخاطر درواغ ويل او پدروغو سره د مسلمانانو غولول يې خپله وظيفه ګرځولې وى هغه د اسوهٔ حسنه پيروي کړيده ؟ هغه«ص» د حق په بنياد د فيصلې صادرولو په وخت کښې هيڅکله د خپلو او پرديو ، اعلى نسب او ادنى نسب ، قوى او کمزورى ، ملګرى او بيګانه حتى دوست او دښمن په مينځ کښې يوه زره توپير نه کاؤ چې البته هغه واقعه د دې خبرې ښه بيلګه ده چې يو ځل فاطمه نومې يوه ښځه د غلا په تور د لاس قطع کولو په حد باندې محکومه شوې وه او څنګه چې هغه داشرافى کورنۍ ښځه وه نويې حضرت اسامه (رض) د هغې د معافي لپاره د پيغمبر (ص) حضور ته واسطه کړمګر پيغمبر (ص) نه يوازې دا چې د هغې د اشرافيت بخاطر د هغې له حد نه تير نشو بلکې د غوسې نښې نښانې ى په مبارکه څيره کښې پيدا شوى پاخيده د

یوی خطبی په ترڅ کښی یی و فرمایل : پخوانی قومونه له همدی امله هلاک شویدی چی د قدرت او لوړ نسب خاوندان یی حمایه کول که به چیرته کوم جرم له اشرافونه صادریده هغوی به یی معافول او که به له غریبو او بیچاره ؤ خلکو نه صادریده هغوی به یی محکومول ، زما په دین کښی دی څوک هیڅکله د دی جبری تمه نکوی زما په خدای (ج) قسم دی که زما لور فاطمی «رض» غلا کړی وای نو ما به یی لاس پریکړی ؤ . . . . نو څوک چی د خپلوی پخاطر ، د پیسو او قدرت پخاطر ، د خپلو شخصی شومو اهدافو پخاطر د خپلو خپلوانو حمایه کوی ، د ظالمانو طرفداری کوی ، مظلومان لا پسی ځپی او تکوی ایا هغه د پیغمبر پیروی کوونکی شمیرل کیدای شی ؟ هغه د حجة الوداع په موقع د عرفات په تاریخی خطبه کښی چی اسلامی پوهان ورته د اسلام د اساسی قانون نوم ورکوی د مساوات په باب و فرمایل : یا ایها الناس ! الا ان ربکم واحد وان اباکم واحد کلکم لآدم وآدم من تراب لافضل لعربی علی عجمی ، ولا لعجمی علی عربی ولا لاحمر علی اسود الا بالتقی. . . . او کما قال (ع) ای خلکو! خبردار اوسی ستاسی ټولو رب یو دی او ستاسی ټولو پلار یو دی ، ټول د آدم (ع) اولادیی او آدم (ع) له خاوری پیداؤ ، هیڅ عرب پر عجم او هیڅ عجم پر عرب ، هیڅ سپین پوستی پر تور پوستی او هیڅ تور پوستی پر سپین پوستی بهتری او لوړتیا نلری، د بهتری یوازنی معیار له خدایه و یریدل دی ، خوڅوک چی د ناچیزه شخصی گټی لپاره ، دغه مساوات لاځه چی خپل ځان د کمزورو او لاس لاندی خلکو بادار او فرمانروا گڼی او د هغو په حقوقو او حتی د هغو په وینو کښی تصرف کول خپل اساسی حق گڼی ایا هغه ته د اسلام او د اسلام د لارښود صحیح پیرو ویلی شو ؟ ځواب دا دی چی نه .

بلغ العلی بکماله
کشف الدجی بجماله
حسنت جمیع خصاله
صلوا علیه وآله

نوشته ـ عبدالاحد تارشی

میلاد پیامبر یا میلاد خوبی ها

سخن از میلاد پیامبر است .

از میلاد نور و ایمان و خیرو برکت و رحمت و انسانیت و عدالت و ـ ـ ـ ـ آری ! بامیلاد محمد رسول الله همهٔ این چیزها بصحنهٔ کائنات آمدند و همهٔ این کلمات رنگ ورو رفته و فراموش شده جان تازه گرفتند و از نوزنده شدند و در جهان واقعیت های محسوس قدم گذاشتند کسانیکه تاریخ جزیرة العرب و حول و حوش آنرا با امعان مطالعه نموده اند بلا درنگ این حقیقت را تصدیق می کنند و برآن تأکیدمی ورزند .

در اجتماعی که چور و چپاول و غارت و غصب اموال مردم و خیانت درآن عادت روزانه گشته بود ، محمد امین اولین و یگانه شخصیتی بودکه تخم امانت کاری را کاشت و درس عملی امانت داری را بمردم آموخت و لقب پر افتخار امین را بدست آورد .

در همان عهد طفولیت او را امین می نامیدند بخاطر راستگویی اش و وفایش و امانتش ، که غیر حق نمیگفت و جز براستی زبانش حرکت نمیکرد . . در گفتارش و کردارش و معاملاتش و نشست و برخاستش و در همهٔ امورش جانب امانت داری را رعایت می نمود .

او با بصیرتی که پروردگار برایش عطا کرده بود این را دریافته بود که جسم و جان و عقل وروحش و همهٔ اعضای بدنش مخلوق خدا و از آن خداست بناء نباید باین امانت خداوندی خیانت روا داشت و باپلیدیهای جاهلیت آنرا آلود از هیمنجاست که از همان نخستین ایام کودکی چون صفحهٔ سفیدی

سراپا طهر و پاک بود و حتی از لهوولعبی که چشم و گوشش را بنو از دو فرحتی برایش فراهم آرد دوری می جست باضیاع وقت خیانتی به امانت الهی رواندارد چنانچه حضرت علی ابن ابی طالب کرم الله وجهه روایت‌می‌کند که آنحضرت صلی الله‌علیه‌وآله‌وسلم فرموده .

(هرگز به طرف لهوولعبی که اهل جاهلیت انجام میدادند مایل نشدم جز دوبار و درهر دو مرتبه خداوند مرا نگهداشت ، و من از افعال ایشان بیزارم ، شبی به جوانی که از قریش بود و بهمراهی من گوسفندان اهلش را در ارتفاعات مکه می چرانید گفتم نگهداری گوسفندان مرابنما تا امشب را درمکه بگذرانم ، و این گفتم و برون شدم ، و همینکه بنزدیک خانه ای از خانه های مکه آمدم ، صدای خواندن و دف ونی راشنیدم ، و گفتم . این چیست ؟ گفتند : فلانی زن با مردی از قریش از دواج کرده است ، باشنیدن این سخن بطرف آن صدا مائل شدم ولی خداوند غیر ازین خواست ، که خواب برچشمم غلبه کرد و خوابیدم ، و جز تابش آفتاب چیزی مرابیدار نکرد ، و بنزد رفیق خود رفتم واوپرسید چه کردی ؟ و من اورا از جریان باخبر ساختم ، و بعد شب بعدی نیزچنان کردم، و خواب برچشمانم غالب آمد . بعد ازین دو واقعه، دیگر هرگز بسوی بدی های که اهل جاهلیت انجام میدهند تمایل نشان ندادم تا آنکه پروردگار مرابه پیامبری اش گزید .

وهم بدینسان در طفلی همینکه اطفال قریش ازوی می خواستند تاباایشان به بازی و لهو و لعب بپرداز د وبه مجالس لهو و لعب حضور یابد وی به ایشان پاسخ می داد : من برای اینکار آفریده نشده‌ام این قطرهٔ است از بحر امانت داری و وفاداری اش با آفریدگار جهان اکنون بیائید نمونه امانت داری اش را با انسانها و مردم حول و حوشش نیز مشاهده نمائیم :

چون آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم به به سن بیست و پنج سالگی قدم گذاشت درینوقت ابو طالب کاکایش که کفالت وی را بعهده داشت به تنگدستی گرفتار شده بود بناء از برادر زادهٔ امینش تقاضا کرد تاسفری بنماید و بامال بانوی فاضلهٔ قریش خدیجه تجارتی کند .

چون این خبر به خدیجه که در مورد صداقت وامانت محمد امین(ص)سخنان زیادی شنیده بود، رسید خوشحال شد و شخصی را فرستاد تاحضرتش را به سفر باخادمش «میسرة» جهت تجارت بسوی شام ترغیب نماید .

این سفر تحقق پذیر فت و منفعتی که بدست آمد ما فوق تصور و توقع خدیجه و چند چند منافع قبلی بود ویگانه علت آنهم امانت داری و راستکاری رهبر بزرگ انسانیت درآن تجارت بود .

بیائید توصیف امانت داری و حسن معامله وی را از زبان یکی از شرکای تجارتش بشنویم : شخصی بنام سائب بن ابی طالب در زمان جاهلیت شریک تجارت آنحضرت بود ، مجاهد ازوی روایت می کندکه گفت : (در جاهلیت شریک‌پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بودم ، و چون بعد از بعثتش به مدینهٔ منوره آمدم پیامبر علیه السلام برایم گفت : آیا مرامی شناسی ؟ گفتم آری ، توشریک من بودی وچه نیکو شریکی که نه جنگ و جدال می نمودی و نه شک وگمان)

درمیان مردمی که قتل و خونریزی بازارگرمی داشت و عقل و حکمت و تدبیر را دخالتی در امور نبود و اگرهم بود ناچیز بود ، واندک اختلافی باعث

خونریزی های وحشتناکی می شد ، محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله وسلم در واقعهٔ بس مهمی چنان حکمت از خود نشان داد و چنان از تدبیر کار گرفت که تاقیام قیامت اصحاب عقول و اندیشه برآن آفرین خواهند گفت و تحسین خواهند نمود .

آری ، مسئلهٔ جابجا کردن حجرالاسود پس از ویران کردن و بنای مجدد کعبهٔ شریفه زادها الله شرفا از قضایای مهمی بود که باعث اختلاف و منازعهٔ قبائل مختلف گشته و امکان آن میرفت زمینهٔ خونریزی شدید و دامنه داری را درمیان شان فراهم آرد اما حکمت محمدی(ص) و تدبیر استادانه اش آن شعله را که میرفت آتش بزرگی شود ـ چنین فرونشاند که ردائی خواست و آنرا پهن کرد و حجر الا سود را برداشت و دربین ردا گذاشت و بعد برای ایشان گفت : (نمایندهٔ هر قبیله از یک گوشهٔ ردابیگیرید ، و بعد همگی آنرا بردارید) .

و ایشان چنان کردند و همینکه به محلش رسانیدند آنحضرت علیه السلام بادست های مبارکش آنرا گرفت و در جایش گذاشت و بدینگونه آن غائله را خاتمه بخشید .

به به ازین حکمت و آفرین برین تدبیر که دریک لحظه توانست از ریختن هزاران لیتر خون جلوگیری بعمل آرد .

در جامعه ای که ظلمت کفر و شرک و بت پرستی و اعتقاد به خرافات فضای آنرا قیرگون ساخته و تفکر در بارهٔ مادیات همهٔ هم و غم افراد آنرا تشکیل میداد و از فرط جهالت دختران خود را زنده بگورمی کردند ، فرزند پاک عنصر عبدالله چون نوری بود که درمیان آن تاریکی و ظلمت با اندیشهٔ آفتا بگونه ای خود زندگی میکرد و از آنهمه بت ها و خدایان باطل و از آن همه خرافات و اعمال ناروا منزجر بود وبه تفکر و تعمق دربارهٔ کائنات و راز آفرینش و آفریدگار این جهان پهناور مشغول میشد وبه غار حراء میرفت و روز ها به عبادت پروردگارش طبق ملت پدرش ابراهیم علیه السلام می پرداخت .

در بین قبائلی که مستضعفین و مظلومان و بیچارگان وبی پناهان فریاد رسی نداشتند محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم فریاد رس مظلومان و دستگیر مستضعفین و یار بیچارگان بود و از هیمنجا بود که در حلف الفضول(۱) اشتراک و رزید و بعد از نبوت نیز بآن افتخار میکرد ومیگفت (باکا کا های خود جهت عقد پیمانی درخانهٔ عبدالله بن جدعان حضور یافتم که خوش ندارم آنرا باگله های از شترو گاو وگوسفند معاوضه نمایم و اگر چنانچه در اسلام بانگونه پیمانی فراخوانده شوم خواهم پذیرفت) .

۱ ـ حلف الفضول عبارت از پیمانی بود که بعد از حرب الفجار که جنگی بود درمیان قریش و کنانه از یک طرف و قبیلهٔ قیس عیلان از طرف دیگر صورت گرفت و هر دو طرف متخاصم پیمان بستند که هر مظلومی خواه از ایشان یا از قبائل دیگر چون بنزد ایشان داد خواهی کند حق وی را از ظالم باز ستانند و ظالم را بجزایش برسانند .

و اگر میخواهید بیشتر به این صفت نیکوی محمدی(ص) آشنا شوید بیائید از زبان ام المؤمنین حضرت خدیجه رضی الله تعالی عنها بروایت ام المؤمنین حضرت عایشهٔ صدیقه رضی الله تعالی عنها بشنویم که چگونه مظلوم دوستی و طرفدار حق بودن حضرتش را برایش یاد آور میشود و تسلی اش می

دهد :

از ام المؤمنین حضرت عایشهٔ صدیقه رضی الله عنها روایتست که فرموده : اولین مرحلهٔ نبوت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم رویای صالحه بود ، وهر خوابی که میدید بسان سپیدهٔ صبحگاهی روشن و راست می آمد و عملی میشد ، بعد گوشه گیری و خلوت نشینی در دلش محبوب شد و همان بود که درغار حراء خلوت می گزید ، و درآن ، شب ها و روز های متعددی به عبادت مشغول میشد ، بعد بسوی حضرت خدیجه(رض) باز می گشت و جهت عبادت مشابهی توشه می گرفت ، تاآنکه در غار حراء وحی برایش آمد ، و آن چنان بود که فرشته آمد و گفت : بخوان پیامبر علیه السلام گفت : من خواننده نیستم ، بعدوی را در آغوش گرفت و بشدت فشرد و گفت بخوان ، و این عمل راسه مرتبه تکرار نمود که بار سوم گفت (اقرأ باسم ربک الذی خلق ، خلق الانسان من علق اقرأ و ربک الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان مالم یعلم) .

پیامبر علیه السلام باز گشت وبخانه آمد و در حالیکه قلبش می لرزید بخدیجه گفت : مرابپو شانید مرا بپوشانید ، ووی را پوشانیدند تاآنکه ترس از دلش رفت ، و بعد قصه را برای خدیجه گفت و اضافه کرد برخویشتن ترسیدم ، و خدیجه گفت : هرگز نترس بخدا سوگند خداوند هیچگاه تراخوار نمی سازد ، زیرا توصلهٔ رحم داری ، و از ضعیف و یتیم و بیکس و بیچاره کفالت و پرستاری می نمایی و دل فقرا را بدست می آوری و مهمان را اکرام می‌کنی وامور را که حق در جانب آن است مساعدت می کنی) . .

اکنون خود قضاوت کنید ، آیانه چنان است که بامیلاد محمد رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم حق و خیر و فضیلت و ایمان و نور و انسانیت و عدل و انصاف و کرامت بشری و - - وهمهٔ صفات نیک از نوزاده شدند ؟؟

آری بامیلاد رهبر عظیم انسانیت هرچه صفات نیکوست و همهٔ اسباب و عوامل فلاح و سعادت بشرزاده شدند و پاپهای وی بزرگ گشتند وبا بعثتش به پیامبری همچون آفتاب تابانی به تابش و نور افشانی آغاز کردند و قلب ظلمت ها را شکافتند .

* راستی معلمی که وظیفه اش تدریس همه بشریت باشد ورسالتش تاجهان باقیست ادامه یابد وکتابش تاابدکهنگی ناپذیر و مدرسه اش همهٔ نقاط دنیا ، چنین معلمی باید درمدرسهٔ الهی تربیت شود .

راستی معلمی که وظیفه اش تدریس همهٔبشریت باشد و رسالتش تاجهان باقیست ، دوام یابد وکتابش تاابدکهنگی ناپذیر و مدرسه اش همهٔ نقاط دنیا ، چنین معلمی باید در مدرسهٔ الهی تربیت شود و در شستشوگاه خدائی مورد شستشو قرار گیرد که چنین نیز شده بود :

جمعی از یارانش از حضرتش خواهش کردند که دربارهٔ میلاد مبارکش و ایام طفولیتش معلوماتی بدهد :

فومود : آری ، من نتیجهٔ دعای پدرم ابراهیم

و مژدهٔ برادرم عیسی هستم ، و مادرم هنگامیکه مرا در بطن خود داشت ، دیده بود که نوری از وی تابیده و قصور شام را روشن نموده بود ، و در قبیلهٔ بنی سعد بن بکر ایام شیر خوارگی من سپری شد ، و روزی بایکی از برادرانم(۱) گوسفندان خویش را در عقب خانهٔ مان می چرانیدم که ناگهان دو مرد که جامه های سفید بتن داشتند وطشتی از طلا و انباشته بایخ در دست شان بود ، بسوی ما آمدند ، بعد مرا باخود بردند و شکمم را شگافتند و قلبم را بیرون کردندو آنرا نیز شگافتند و از میانش پارهٔ خون بستهٔ سیاه بیرون آوردند ودورش افگندند، بعد سینه‌ام را باآن یخ شستند تاآنکه پاکش نمودند ، بعدیکی از آن دو تن برای یارش گفت : اورا باده تن از امتش وزن کن ، چون باایشان مرا وزن کرد ، من سنگین آمدم ، بعد گفت : اورا باصد تن از امتش وزن کن ، واو وزن کرد و من سنگین آمدم ، سپس گفت : باهزار تن از امتش وی را وزن کن ، واومرا با ایشان وزن کرد ، من سنگین آمدم ، بالاخره گفت بگذارش ، بخدا قسم اگر باهمهٔ امتش وزن کنی ، سنگین خواهد آمد) .

و اما دوران قبل از بعثتش یعنی مدت چهل سال ، دورانی بود که در مدرسهٔ استاد ازل تربیهٔ خود را فراگرفت و امتحان خویش را به موفقیت بسر رسانید ، کوچکترین حرکتش درین مدرسه تحت مراقبت بود و اندک ترین لغزشش تصحیح میگردید .

۱ - منظور برادر رضاعی آنحضرت علیه السلام است .

باری باچندتن از اطفال قریش که از همسالانش بودند سنگ های را می برداشت و همهٔ آن اطفال ازار های خود را بدوش خود انداخته و عریان شده بودند و همینکه وی نیز خواست بگونهٔ ایشان عریان گردد مشتی از غیب بشانه اش خورد و درد شدیدی را احساس نمود و همزمان با آن آوازی شنید که میگفت : ازارت را ببند !

پس ارادهٔ خداوندی برآن قرارگرفته بود تاظاهر او را نیز همچون باطنش پاک و مهذب و آمادهٔ حمل امانت سنگین رسالت و وظیفهٔ عظیم رهبری سازد .

درین شکی نیست که رهبری همهٔ بشریت را بدوش گرفتن و پیشوای کافهٔ انسانها تاقیام قیامت شدن مسؤلیتی است بس بزرگ و کاری است بی نهایت دشوار ، و از آنهم بزرگتر و دشوار تربدوش کشیدن رسالت الهی و ابلاغ آن بمردم است ، که همهٔ اینها شخصیتی میخواهد برتر از همهٔ شخصیت ها و انسانی مافوق قاطبهٔ انسانها .

و محمد بن عبدالله علیه افضل الصلوة والتسلیم چنین شخصیتی بود و چنین مقامی را کسب کرده بود که باعث شرف و کرامت و سرخرویی انسانیت و تاج عزتی برتارک انسانها گردید .

چه چیزی از لوازم رهبری و چه صفتی از صفات نیکو را در وجود او ناقص می یابید ؟؟

خوب دقت کنید و نیکو صفحات پر نور حیاتش را مورد مطالعه قرار دهید ! حال که کوچکترین لکه در کتاب رنگین حیات وی نمی یابید ، بیائید باهم سیری به گلستان او صاف و شمائل نیکوی وی نمائیم و دسته گلی بچینیم و آنرا چراغ راه و دوای درد های بی حساب خود قرار دهیم که پیروی او باعث نجات است و اقتدا بوی سبب پیروزی و عامل فلاح و سعادت دو جهانی .

آیانه چنان است که گروه اندکی از مستضعفین وبی پناهان که بگردش حلقه زده و قدم بقدم بدنبالش

روان بودند ، سرداران جهان و فاتحین دنیا شدند ؟؟

آیانه چنان است که قرآن این آفتاب رسالت محمدی می فرماید :

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة لمن کان یرجو الله والیوم آلاخر وذکر الله کثیرا .

یعنی بدون شک هست شمارا به پیغامبر خدا پیروی نیک کسی راکه توقع می داشت ثواب خدا و آخر روز را و یاد کرد خدا را بسیار .

وسی فرماید :

قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله ویغفر لکم ذنو بکم والله غفور رحیم .

ای محمد(ص) بگو اگر دوست می داریدخدا را پس پیروی من کنید تادوست دار د شمارا خدا و بیامرزد شمارا گنا هان شما و خدا آمرزندهٔ مهربان است .

پس بیائید باهم بسیر این گلستان برویم . . . ولی از کجا آغاز کنیم ؟

چون هر گل این گلشن از نگاه خوشبویی و تازگی شایستهٔ آنست که اول چیده شود ، اما برای اینکه مشتاقان را در انتظار نگذاشته باشیم با عرض پوزش و تقدیم درود و سلام بحضور سیدالانام از او صاف خلقی او آغاز می نمائیم :

• در مورد اوصاف خلقی آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم فرموده اند

چهره ای پرنور و کشاده داشت که از آن نوری متصاعد میشد باتواضع و سنجیده قدم می گذاشت توگویی از جای بلندی پائین میشود ، در عقب یارانش راه میرفت ، وباهر که روبرو میشد ابتداءی سلام می د د ، متواضع بود و همیشه در تفکر ، آرامی نداشت ، اغلبا ساکت بود و جز در حالت ضرورت سخن نمیگفت ، شروع و ختم سخن را بنام الله می کرد ، و چون سخن میگفت سه بار تکرار میکرد تافهمند ، سخنانش قاطع بود و زیادت و کمی نداشت ، جوامع الکلم برایش عنایت شده بود ، و فشردهٔ حکمت برایش عطاگشته بود ، نه خشن بود ونه ضعیف النفس ، نعمت خداوندی را اگرچه اندک باشد بزرگ می داشت و هیچکدام از نعمتهای خدا را مذمت نمی کرد ، وهیچ طعامی را مدح و ذم نمی نمود ، بخاطر دنیا و متاع آن قهر نمی شد ، وچون حق مورد تجاوز و تعدی قرار میگرفت چیزی جز پیروزی حق غضبش را فرونمی نشاند ، بخاطر غرض شخصی خود غضبناک نمیشد و جهت بکرسی نشاندن آن تلاش نمی کرد ، و چون قهر میشد روی خود را می گشتاند ، و چون خوشحال میگشت دیده‌اش را بزمین میدوخت ، اغلب خنده هایش تبسم بود ، سخن گفتنش با شکوه همراه بود و سکوتش باوقار ، نیکوترین مردم از نگاه آراستگی ظاهر ونیکویی چهره بود ، و سخاوتمند ترین و جواد ترین ایشان و در سخاوتمندی باکی از فقر نداشت ، و در برابر سوال هیچ سؤالگری نه نمی گفت ، چون در انجام دوکار مخیر می گشت ، اسانترین آن را انتخاب می کرد البته در صورتیکه انجام دادن آن گناه نباشد .

حضرت عایشهٔ صدیقه رضی الله عنها اخلاق آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم را در یک جمله خلاصه می فرماید و می گوید :

اخلاقش قرآن بود .

۱ - زندگی شخصی اش

در لباس و غذا تکلف نمیکرد ، آنچه میسر می شد می پوشید ، و اکثر کالا هایش از نوع البسهٔ

مردم عادی بود، و در صورتیکه دیدار باهیئتی ایجاب می نمود لباس نیکو می پوشید، و همچنین در اعیاد، آنچه میسر می شد، میخورد، اگر گوشت و حلوا میسر میشد تناول میکرد، و اگر جزنان و زیتون یا سرکه چیزی یافت نمیشد آنرا تناول می نمود و اگر چیزی نمی یافت گرسنه بسر می برد و چه بساکه از شدت گرسنگی برشکمش سنگ می بست. بالای بوریا می نشست و اکثر اوقات برآن می خوابید.

۳ - زندگی خانوادگی اش:

باهمسرهایش رویهٔ نیکو داشت و رویهٔ آنها و مخصوصا غیرت زنانهٔ شان را تحمل می نمود و میگفت «بهترین شما آنست که با اهلش رویهٔ نیک کند» و زنانش نیز خشونت و تنگدستی حیات را ازوی تحمل میکردند و همینکه روزی ازوی خواستار معشیت بهتر و عیش و نوش زندگی شدند، بروی گران آمد و مدت یکماه همبستری باآنها را ترک گفت و باایشان حرف نزد تا انکه فرمان الهی نازل شد وبه پیامبر دستور داد که بزنانش بگوید که در گزینش دنیا و زینتش یا خداوند ورسولش و آخرت اختیار دارند، اگر اولی را برگزینند، پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم ایشانرا بطریقهٔ نکوئی طلاق خواهد داد و اگر دومی را اختیار نمایند، خداوند برای نکوکاران آنها پاداش بزرگی آماده کرده است».

و امهات المومنین رضی الله تعالی عنهن خدا و رسولش را برگزیدند و تا آخرین لحظات زندگی رهبر عظیم انسانیت به تنگدستی و فقر می زیستند. ام المومنین عایشه رضی الله عنها می فرماید: «خانوادهٔ محمد(ص)دو روز پیاپی از نان گندم به سیری نخورده‌اند، و مدت یکماه و دو ماه می گذشت اما در خانه ما آتشی در نمیگرفت، و غذای مارا چیزی جز خرما و آب تشکیل نمیداد، وهنگامیکه رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم از جهان رحلت کرد در خانهٔ ما چیزی جز قطعهٔ از نان جوین وجود نداشت».

انس رضی الله تعالی عنه می گوید : پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم زرهٔ خود را در برابر جوی که بخاطر تغذیهٔ فامیل خود می‌خرید، گرو گذاشت.

٤ - رویه اش بایا رانش :

۱ - انس رضی الله عنه می فرماید :

ده سال خدمت پیامبر صلی الله علیه وآله و سلم را نمودم و هرگز از وی نشنیدم که برای من اف بگوید ، و حضرتش هرگز در اجوره کسی ظلم روا نمیداشت :

۲ - ابو هریره رضی الله عنه می گوید : با رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم در بازار داخل شدم و اومیخواست لباسی بخرد ، درین اثنا فروشنده برجست و خواست دست های پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم را ببوسد ، اما آنحضرت علیه السلام دست های خود را عقب کشید و اورا ازین کار منع نموده گفت ! «این کار را عجمی ها در برابر پادشاها نشان می کنند و من پادشاه نیستم ، فقط مردی از جمله شمایان هستم» .

حضرت ابوهریره می افزاید :

بعد آن لباس را گرفت و همینکه من خواستم آنرا بردارم ابا ورزید و گفت :

«صاحب چیزی سزاوار تربه حمل آنست».

باری آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم باگروهی از همسنگرانش در سفر بود و چون موعد طعام فرارسید ، تصمیم گرفتند گوسفندی ذبح نمایند

یکی از ایشان گفت : ذبحش بدوش من.
و دیگری گفت : پوست کردنش بدوش من .
و سومی گفت : طبخش را من انجام میدهم .
و پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم فرمود : جمع آوری هیزم بدوش من .

یارانش گفتند : ای رسول خدا ، ما خود کار خواهیم کرد و ترا زحمت نمیدهیم .

رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود : میدانم که شما کار می کنید و بمن زحمت نمیدهید ، اما من خوش ندارم امتیازی برشما داشته باشم . و خداوند تعالی خوش ندارد بنده اش را درمیان دیگران برتربببیند .

و از جملهٔ عادات آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم یکی هم این بود که معذرت خطا کار را می پذیرفت و چون خبر میشد که فلان چنین و چنان کرده است برسر منبر می رفت و بدون اینکه نامی از آن شخص ببرد ، خطای وی را یاد آوری میکرد و میگفت «چه شده است قومی را که چنین و چنان می نمایند»

٥ - دوست نداشت کسی باآمدنش از جابر خیزد ، و در انتهای مجلس می نشست ، وبه بازار میرفت و مردم را به امانت داری دعوت میکرد و از خیانت و فریب در معامله منع می نمود .

٦ - هرکس که بنزدش می نشست چنان باوی با مهربانی و بشاشت حرف میزد که آن شخص خود را از محبوبترین اصحابش می پنداشت .

۷ - کسانی راکه در اسلام و جهاد سبقت داشتند مقرب می داشت اگرچه از گمنام ترین مردم باشد .

۸ - در امور سیاسی و جنگ و صلح و سائر امور دنیا با اهل رأی مشوره میکرد و گاهی رأی ایشانرا ولومخالف رأیش باشد می پذیرفت .

٥ - تقوایش و عبادتش :

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم دائم خدا را شاهد حال میدانست و سخت ازوی می ترسید ، وبا اخلاق کامل عبادتش را بجا می آورد ، در شب تهجد

می گذارد و آنقدر رکوع و سجود خود را طویل می کرد که قدمهای مبارکش ورم می نمود ، چشمانش از خوف پروردگار باشک نمناک بود ، و از کثرت گریه صدایی از سینه اش برون میشد. وهنگامیکه ام المؤمنین عایشهٔ صدیقه رضی الله عنها برایش میگفت یا رسول الله آیا در حالیکه خداوند گناهان پیشین و آینده ات رابخشیده است بازهم گریه و زاری می‌کنی جواب میداد : آیا بندهٔ شکر گذاری نباشم ؟ !. . . . .

همیشه بحضور پرور دگارش دعا می کرد و از جملهٔ دعا هایش یکی این بود :

اللهم انی اعوذبک من علم لا ینفع ، وعمل لایرفع ، ودعاء لایسمع .

یعنی پرودگار امن به تو پناه می برم از علمی که مفید واقع نشود ، و از عملی که مورد قبولت قرار نگیرد ، و از دعائی که شنیده نشود .

و در پهلوی این همه تضرع و گریه بازندگی روی خوش نشان میداد و خیلی نظیف و خوش برخورد و اجتماعی بود ، باام المؤمنین عایشهٔ صدیقه رضی الله عنها مسابقه میکردو مسابقهٔ تیراندازی حبشی ها را در اعیاد شان تماشا میکرد ، و خیلی به پاکی لباس و نظافتش توجه داشت ، خوشبویی استعمال میکرد و ظاهری پاک و آراسته داشت و هیچگاه در سفر و حضر شانه و مقراض و آئینهٔ خود را فراموش نمی نمود .

از جملهٔ چیز هایی که به خوشی برخورد و اجتماعی بودن شخص دلالت میکند ، نکته سنجی و و مزاح صادقانه و اسلامی وی است و پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم نکته گویی را دوست داشت وبه ظرافت یارانش تبسم می کرد .

روزی پیرزنی در نزدش آمد تا از وی بخواهد که دعا کند خداوند او را بجنت داخل سازد ، آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم به مزاح برایش گفت : آیا خبرنداری که در جنت سالخورد گان داخل نمیشوند ؟ . . . آن زن باشنیدن این سخن گریه کنان باز گشت .

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند او را بمن باز آرید ، و چون باز آور دندش ، فرمود : آیا این قول خداوند را نخوانده ای که می فرماید :

«انا انشأنا هن انشاء ، فجعلناهن ابکارا ، عربا اترابا (واقعه) .

٦ ـ تواضع و فروتنی اش :

از معامله ورویه اش با اصحابش دیدیم که چنین معامله ای مربوط پیامبری است بزرگوار ، و زعیمی محبوب و متواضع ، و انسان بزرگی که عظتمش زادهٔ خصائص و خصائل او ست و نه زادهٔ جاه و جلال و نفوذش .

و آنچه به شکوهمندی سیرت رسول‌الله صلی‌الله علیه و آله وسلم می افزاید اینست که حضرتش در هر مرحلهٔ از مراحل حیاتش و دوره‌های گوناگون دعوتش همچنان متواضع و فروتن باقی ماند و تغییری دروی ظاهرنشد ، در وقتیکه از طرف طواغیت قریش مورد اذیت و آزار قرار می گرفت ، و هنگامیکه درفش پیروزیش در فضای جزیرةالعرب با هتزاز درآمد ، زمانیکه تنها بود ، و روزگاریکه پیشوای مورد اطاعت جزیرة لعرب شد ، ایامیکه درمیان شدید ترین رنج و محنت زندگی میکرد و آندم که در اوج پیروزی و شان و شوکت قرار داشت .

در همهٔ این حالات اذ‌ک تغییری در تواضع و فروتنی او هویدانگشت و زرهٔ از غرور دردلش

راه نیافت.

نظیر این تواضع و بزرگواری را در تاریخ عظماء و بزرگان نمیتوان یافت. روزیکه خداوند مکه را برای او فتح کرد، و در برابر سربازان اسلام گروههای بزرگ ارتش قریش که تقریباً بیست سال باوی دشمنی نموده بود، شکست خورد، حضرتش سوار برشتری و همچون شاخ پر میوه ای سر تواضع و خضوع و شکر بدر بار الهی بزمین خم نموده، داخل مکه گردید.

و همینکه مرد مانی با خوف و ترس ولرزه بحضورش آمدند، یکی از ایشان که از شدت ترس می لرزید گفت: «برخود آسان بگیر، من فرزند زنی از قریش هستم که از تنگدستی گوشت قاق میخورد»

۷ - اشتراکش در رنجهای مردم:

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم همیشه در رنج و غم مردم اشتراک میکرد و همهٔ کوشش برآن بود تابینوایی را بنوازد و احتیاج مستمندی را بر آرد و اشک از گونهٔ یتیمی بزداید.

روزی امالکحم دختر زبیر و خواهرش فاطمه بحضور آنحضرت صلی‌الله‌علیه و آله وسلم شتافتند و از حضرتش خواستند تا مساعدتی بایشان بنماید، آنحضرت فرمود: یتیم های بدر برشما پیشی گرفتند.

باری بخانهٔ دخترش فاطمه رضی‌الله عنها آمد تا ملاقاتش کند، اما از دروازه اش بازگشت و داخل خانه نشد، بی‌بی فاطمه(رض) حضرت علی را فرستاد تا از علت بازگشتش جویا شود، رسول‌الله صلی‌الله علیه و آله وسلم پاسخ داد: بدر وازه وی پردهٔ پر نقش و نگاری دیدم!

وچون حضرت علی کرم‌الله وجهه باز گشت و قصه را به بی‌بی فاطمه(رض) فروخواند، فاطمه رضی‌الله عنها از موضوع جویا شد، پیامبر صلی‌الله‌علیه و آله وسلم بفرستادهٔ وی گفت: من دردستش دو دست بند نقره دیدم، و چون بی‌بی فاطمه(رض) از موضوع آگاه شد، آن هر دو دست بند را به حضرتش فرستاد و رهبر بزرگ بشریت صلی‌الله علیه و آله وسلم آنها را بدونیم درهم فروخت و پولش را بر فقراء و مساکین صدقه نمود.

و در مورد صدقات و سخاوتش در راه خدا همین کافیست که از غنائم بی حسابی که می آمد چیزی بخود نمیگرفت و هنگامیکه دنیا را وداع گفت درهم و دیناری باقی نگذاشته و زرهش در گرو بود.

باری مال بسیاری برایش آورده شد و او همه را در راه خدابخشید جز چند درهم که کسی پیدا نشد آنرا بگیرد، و آنشب تا صبح آنحضرت در اضطراب و تشویش بسر برد و همانکه صبح شد به انفاق آن مبادرت ورزید.

۸ - عدالتش و سخت گیری اش بخاطر حق:

در برابر حق رفیق و خویش و قریبی نمی شناخت، همگی در نزدش برابر بودند، وهمگی از کرده های شان در برابر خدا و در برابر شریعت خداوندی مسئول شناخته می شدند:

زنی از قبیلهٔ بنی مخزوم زیوری را دزدید و قضیه اش به رسول اکرم صلی‌الله‌علیه و آله و سلم پیش شد و آن‌زن به دزدی اعتراف کرد، قومش ازین ترسیدند که دست زن بریده شود و ایشان رسوا شوند، بناء بنزد اسامه بن زید که میدانستند پیامبر صلی‌الله‌علیه و آله وسلم او و پدرش زید را دوست دارد، رفتند، و از وی خواستند شفاعت آن زن را در نزد رسول خدا بنماید تا دستش قطع نگردد، وی (اسامه(رض)) درین مورد با پیامبر صلی‌الله‌علیه‌و آله

وسام سخن گفت ، و رسول اکرم علیه الصلوة والسلام از سخن وی برآشفت و گفت : آیا در مورد حدی از حدودالله شفاعت میکنی؟ بعد مردم را جمع کرد و بر منبر شد و گفت :

«ای مردم . . امت های قبل از شما بخاطری هلاک شدند که چون شخص با نفوذی از ایشان دزدی میکرد ، او را چیزی نمی گفتند و رهایش می نمودند و چون ضعیفی دزدی میکرد بروی حد را قایم میکردند ، بخدا سوگند اگر فاطمه دختر محمد دزدی کند ، بدون تردد محمد دستش را قطع خواهد کرد».

۹ - شجاعتش در جنگها :

شجاعت و دلیری رهبر عظیم انسانیت در جنگها نظیری نداشته و ندارد ، سربازان اسلام را رهبری میکرد و در معرکه های خونین شرکت می ورزید ، و بر قتال در راه رسالتی که بدوش گرفته وبدان ایمان آورده است ، ترغیب و تشویق می نمود ، هرگز در معرکه ای سستی نکرده و در جنگی فرار اختیار ننموده است ، چنانچه در معرکهٔ احد اکثر مسلمانان شکست خوردند و بهر طرف متواری شدند ، اما وی قوی القلب و ثابت قدم باقی ماند ، و در حالتی که استاده بود و می جنگید ، سیل تیر دشمنان بطرفش سرا زیر می شد.

و در معرکهٔ حنین بسیاری از مردم از اطرافش متواری شدند اما وی برقا طرش سوار جا بجا استاد شد و گفت :

انا النبی لاکذب انا ابن عبدالمطلب

من فرستاده خدا هستم و دروغی درین نیست و من فرزند عبدالمطلب هستم. هم در مورد شجاعتش حضرت علی کرم‌الله وجهه که قهرمان

شکست نا پذیر بود ، می فرماید : چون دیده ها سرخ میشد و جنگ شدت میگرفت ، به رسول‌الله صلی‌الله علیه و آله وسلم پناه می بردیم و هیچکس بدشمن نزدیکتر از وی نبود.

۱۰ - حرصش برادای رسالتش :

پیامبر اکرم صلی‌الله علیه و آله وسلم از هیچ وسیلهٔ مشروعی جهت تبلیغ رسالتش دریغ نکرد و دشمنانش نیز از هیچ وسیلهٔ بخاطر منصرف ساختنش از دعوتش خودداری ننمودند ، اما آنحضرت علی‌الرغم همه تطمیع و فریب و تهدید بقتل و ترور ثابت قدم باقی ماند و به کاکایش ابو طالب که بنا بر خواست قریش میخواست وی را ازین کار منصرف سازد ، گفت :

«بخدا سوگند ای کاکا ، اگر افتاب در دست راستم بگزارید و مهتاب را در دست چپم که این دعوت را ترک کنم ، آنرا ترک نخواهم گفت تا آندم که خداوند آنرا غالب گرداند و یا در راه آن کشته شوم» در معرکه احد هنگامیکه روی مبارکش زخمی و دندان مبارکش شهید شد ، بر ایش گفتند : دعای بدی بر علیه ایشان بنما ، در پاسخ گفت : من برای لعنت فرستادن مبعوث نشده ام ، بلکه برای دعوت و مهربانی مبعوث شده ام.

سپس چنین دعا کرد :

پروردگارا قوم مرا ببخش که ایشان نادان اند.

و این بود کوششی در جهت معرفی گوشه ای

از صفات نیکوی رسول اعظم و خصائل بی نظیر نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم . . .

آری فقط کوششی و نه بیشتر، چه اگر بخواهم همهٔ جوانب زندگی رهبر بزرگ بشریت را مورد بررسی قرار دهیم ، برای اینکار توان بیشتری باید، که نداریم پس عاجزانه با تقدیم درود و سلام بحضور سیدالانام صلی‌الله‌علیه و آله‌وسلم با این شعر شاعر معذرت خود را پیش میکنم :

کتاب وصف ترا آب بحر کافی نیست
که ترکنم سرانگشت و صفحه بشمارم

و با این مصرع از شعر دلکش شاعر مجاهد و انقلابی کشور بصورت خیلی فشرده مدحش بر زبان می آوریم :

آری ای رهبر زتو افسانهٔ رهبر شکست

و بالاخره بهتر است برای حسن ختام این گلستانی که سیر کردم ، به ابیاتی از کاکای پیامبر بزرگ حضرت عباس رضی الله عنه دقیق شویم که چه نیکو میلاد آفتاب نبوت و رهبر عظیم بشریت و پیشوای مجاهدین ، سیدالمرسلین را توصیف می کند :

و انت لما ولدت اشرقت‌الار
ض و ضاءت بنورک الافق
فنحن فی ذلک الضیاء و فی الـ
نور سبیل الرشاد نستبق

و تو هنگامیکه بدنیا آمدی زمین بنورت روشن گردید و افق نورانی شد و مادر پر تو این روشنی و این نور در راه رشد و هدایت مسابقه می کنیم.

و صلی‌الله‌علی سید نا و نبینا و حبیبنا و شفیعنا محمد ، امام‌المجاهدین و قائدالغرالمحجلین و علی آله و اصحابه الطیبین الطاهرین و من تبعهم با حسان‌الی یوم‌الدین.

(بشار)

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم

میلاد - بعثت - هجرت

د دی لپاره چه لوی او مهربان خدای دلالهاند او نا رام انسان د نجات او سعادت په منظور د هدایت او رحمت پیغمبر ولیږی او دهغه د وچولی څخه د باطل عبودیت ګرد، د سترګو څخه ئی دجهالت پردی، د غوږو څخه ئی د کونوالی خیری، له اوږو څخه ئی د ګناه دروند پیتی، د پښو او لاسو څخه ئی د ظلم او نا روا زنځیرونه، دزړه څخه ئی د باطل پرستی تیاری او له بدن څخه ئی د غلامی او اسارت جامی لری کړی او د حق او حقیقت په مشعلونو هغه د انسانیت اصلی مقام او معیار ته ورسوی او هغه د ځمکی پرمخ د خپلو عقلی او علمی استعدادونو په اساس د خلافت ستره وظیفه په غاړه واخلی او د الهی هدایاتو او قوانینو په رڼاکی دخپل انسانی ژوند تنظیم او د کائناتو او موجوداتو له ښیګڼو څخه د ځان او د همنوعو د نیکمرغی او هوساینی په غرض نیکه استفاده وکړی او د ښه عمل او ښیګنی له مخی د خپلی انسانی ټولنی ګټور او خدمتګار غړی واوسی او د لوی خدای(ج) له صالحو او خیر رسونکو بندګانو څخه وشمېرل شی نو:

حضرت محمد ﷺ ئی د قریشو د بنی هاشم په لویه او مشهوره، عالی نسبه او عالی مقامه کورنی کی پیدا کړ او له وړو کوالی څخه ئی د عبقریت او عظمت په کمالیه ؤ صفاتو او اخلاقی ښو فضایلو ورووزه، او د لالهاند او نا رام محیط له ناروغیو او دردونو څخه ئی خبر کړ او بیائی د علاج او نجات ټولی لاری او عوامل ورو پېژندل.

حضرت محمد ﷺ د الهی حکمت له مخی له موره یتیم پیدا شو او پیاد شپږ کلنی په عمر مهربانه مور هم مړه شوه او د هغی له مینی ډکه غېږه له منځه لاړه، بیا د خپل نیکه (عبدالمطلب) او له هغه وروسته د اته کلنی څخه د خپل تره (ابو طالب) د کفالت او سرپرستی په سیوری کی وروزل شو.

حضرت محمد ﷺ د یتیمی ترخه او دردونه ولیدل او د یتیمانو په احتیاجاتو او هیلو ښه وپوهیده، څو د خپل (رحمة للعالمین) صفت او حیثیت له مخی د یتیمانو د یتیمی په زخمونو او پرهارونو د خپل شفقت او همدردی لاس را کاږی د هغو او ښکی وچی کړی او د هغو ژوند او موجودیت د مایوسی او

محرومیتونو له څپو څخه خوندي کړي ، حضرت محمد ﷺ په وړکتوب کې د قراریطو به مقابل کې چه د هغه وخت مروجې پیسې وې د مکې د خلکو د میږو او پسونورمه پوله او د دغه ضعیف مخلوق په پوولو او ښه ساتلو د هغه سره د ضعیفو انسانانو نوې وزلو په نسبت د ترحم او همدردی عاطفه پیدا شوه او د خلکو د هدایت او غمخواری او دزعامت او قیادت لاری ې و پیژندلی .

د شل کلنی په عمر ې د خپلو ترونو سره د فجار په جنگ کې چه د کنانه او قیس عیلان او هوازن د قبیلو د بې حرمتی او ناروا له کبله منځ ته راغی گډون وکړ ، او د دین او حقوقو څخه ې د دفاع او د شر او فساد د عواملو سره ې د جهاد او مبارزی روحیه و ښودله .

د فجار له جنگ څخه څلور میاشتې وروسته د ذوالقعدی په میاشت کې په حلف الفضول یعنی د فضول په تړون کې ې د عبدالله بن جدعان په کورکې د مظلومانو د مرستی او ملا تړ په منظور وشو گډون وکړ او په هغه کې ې د مظلومانو دحقوقو د احترام او اعاده کولو مسئولیت و پیژنده او هغه په دغه تړون سره ډیره خوښی و کوله او وې ویل : (لقد شهدت فی دار عبدالله بن جدعان

حلفالو دعیت به فی الاسلام لاجبت) .

د دولس کلنی په عمر د خپل تره (ابو طالب) او دپنځه ویشت کلنی په عمر ې د بې بې خدیجې(رض) د مال په وړلو او خرڅولو د دغې پاک لمنې بې بې د غلام (میسره)سره شام ته په تجارتی قافله کې گډون وکړ او په دې سره ې دژوندانه د کاروبار او د اقتصادی حالت د ښه کیدلو دلارو سره آشنایي پیدا کړه .

بیایې پخپلو مبارکو لاسونو په خپل ځای کې کیښود او د قوم نزاع او اختلاف ې له منځه یوړلو د کعبې په ودانولو د عبادتی خونو د معماری او ابادی د چارو او د حجر اسود په ایښودلو د خلکو د اختلافی او جنجالی موضوع گانو د حل او فصل لاری و پیژندلی او د قضا او حکمیت پوره اهلیت ې وښود .

د پنځه دیرش کلنی په عمر ې د کعبې شریفې په ودانولوکې د قریشو سره گډون وکړ او بیاچه د حجر اسود دایښودلو خبره شوه او په قوم کې ددی تیږی دایښودلو د افتخار گټلو په نسبت اختلاف او نزاع پیدا شوه نو په حکیمانه توگه ې حجر اسود په څادر کې کیښود او خلکو د څادر څنډې و نیولی

بیا کله چه څلویښت کلنی ته چه د انسان د قواؤ او استعدادونو د توازن او کمال مرحله ده ورسید د الهی پیغمبرانو د سلسلې په آخره کې د نړۍ والو د دنیوی او اخروی ښیگڼو د تامینولو په منظور د هدایت او سعادت پیغمبر او لارښود و گرځید او د هغه دین (اسلام) د ثابتو اصولو او حقایقو، جامعو هدایاتو او قوانینو په لړلو جهانی دین اعلان شو ، (ان الدین عندالله الاسلام) «ال عمران» بیشکه هغه دین چه د حق او حقیقت په اساس بنا او پخپل جامعیت او کمال د انسان د ژوندانه او موجودیت د ټولو اړخونو سره تماس نیسی هغه یوازی او یوازی دا سلام دین دی او بس یعنی همدغه د اسلام جامع او کامل دین دی چه د انسان علاقه د ځان سره پیدا کوی چه هغه څرنگه یو ممتاز مخلوق او په ځمکه کې د خلافت ستر مقام او لوی مسئولیت ور په غاړه دی ـ د هغه علاقه د ټولو کائناتو او موجوداتو خالق او متصرف واحد لاشریک خدای(ج) سره ښیې چه څرنگه د دغه لوی او قادر ذات عبادت او بندگی و شی او د هغه د احکامو او هدایاتو په مقابل کې د القیاد او تسلیم غاړه کیښود له شی ـ د هغه

صفحة مفقودة

څخه یې سترګې پټې، غوږونه یې کاڼه او د زړونو دروازې یې بندې کړلې او د هغه دراوړونکي او رسونکي په مقابل کې یې د عناد او دښمنۍ، مخالفت تیرې موقف غوره کړ او پخپل باطل خیال او پوچ تدبیر یې د دغه الهي دین د نوراني او ځلانده مشعلونو د مړ کولو او د منځه وړلو په هڅه کې شول او خپلو شومو غرضونو ته د رسیدلو په هیله یې د اسلام د حق دین د خپریدلو په مقابل کې د مقاومت او مبارزې مختلفې رویې غوره کړې. د اسلام قدسیت، عظمت او کمال ته یې د عیب او نقصان ګوتې ونیولې او هغه یې د خپلو پلرونو د موروثي عقایدو په خلاف وګڼل ولې دا کله کیدای شي چه د حقیقت لوی لمر په ګوته پټ کړای شي او باطل په حق باندې غلبه وکړي بلکه (الحق یعلوا ولا یعلی علیه).

باطل پرستانو د اسلام پیغمبر ته ـ چه هغه د عظیم الشأن قرآن د معجزاو مؤثر کلام په لوستلو او اور ولو سره سخت زړونه نرمول او ورځ په ورځ د حق دین پلویان او منونکي زیاتیدل او د هغوی سره د ښوی دین د قوي تأثیر او بې سارې انقلاب له امله د خپلو باطلو عقیدو د زوال احساس قوي کیده ـ د ساحر، شاعر او لیوني نسبتونه ورکول او هم ئې ورڅخه د غیر عادي توقعاتو غوښتنې کولې مګر هغه چه رحمة للعالمین پیغمبر و د ناروغو او دردیدلو انسانانو علاج او د لارورکو او لار ورکو کسانو هدایت یې یوازنی ستره هیله وه او انسان د هغه په نزد یو ارزښتناک او د ترحم وړ مخلوق ګڼل کیده د ناپوهو دښمنانو د اذیتونو او بې ځایه نسبتونو په مقابل کې ئې د تحمل او ثبات څخه کار اخیست او د ښو اخلاقو او د حق په قوي استدلال او منطق سره ئې د عقیدوي او اخلاقي ناروغانو علاج کاوه.

کله چه باطل پرستانو پخپلو بې ځایه نسبتونو او تکلیف رسولو د حق د خپریدلو مخه و نشو نیولی او دغه الهي دین یې د خپلو باطلو عقایدو او دنیوي مقام او عزت لپاره خطر ګاڼه نو د وی د خپلې مبارزې بڼه بدله کړه او د دغه الهي پیغمبر او د هغه کورنۍ او نژدې خپلوان یې د ابو طالب په دره کې محاصره کړل او د هغو سره ئې د مالونو د راکړې ورکړې چارې او معاملې بندې او د خپلوۍ د پیدا کیدلو علائق یې پرې کړل ولې د دښمنانو دغه وحشیانه موقف او ظالمانه رویه د الهي پیغمبر په عزم او اراده کې څه بدلون را نه وست او هغه یې د خپل تبلیغي رسالت څخه وانه ړاوه.

بل باطل پرستانو او د حق او حقیقت دښمنانو څو څو ځلې د دغه الهي پیغمبر تره (ابو طالب) څخه ـ چه سرپرستي یې ورپه غاړه وه او ورڅخه دفاع یې کوله ـ غوښتنه وکړه چه خپل وراره (حضرت محمد ﷺ) چه د هغو عقیده باطله ګڼي او هغوی ته د بتانو د عبادت او تعظیم له امله د ناپوهۍ نسبت کوي او د بدې نتیجې یا دونه کوي ـ منع کړي ولې الهي پیغمبر د باطل پرستو دښمنانو بې ځایه غوښتنې و نه منلې او د خپل تبلیغي رسالت څخه یې لاس وانخست بلکه خپل تره ته یې د خپل قوي ایمان او ټینګ عزم څخه د اسې اعلان وکړ او وې ویل:

«والله یا عم! لو وضعوا الشمس في یمیني والقمر في یساري علی ان اترک هذا الامر ما ترکته حتی یظهره الله او اهلک دونه» قسم په خدای ای تره! که د وی ز دې قدرت خښتنان شي چه لمر ما په ښي لاس او سپوږمۍ زما په کیڼ لاس کې کیږدي د دې لپاره چه زه خپل تبلیغي رسالت پریدم نو زه به هیڅکله خپل رسالت پرې نږدم څو چه خدای دغه دین ته غلبه ورکړي او یا د هغه په لاره کې شهید شم.

باطل پرستان چه د الهی پیغمبر له قوی ایمان اوکلک تصمیم څخه خبر شول او پوه دی و پوهیدل چه هغه له د وی څخه لاس نه اخلی نوبیایی د الهی پیغمبر سره د خپل نماینده (الولید بن المغیرة) په واسطه تماس ونیو او دا چه د د وی د عقیدی بدونه وایی او د وی ته د ناپوهی نسبت ونکړی هغه ته یی د ریاست او مشرتوب د مقام او د د نیوی ډیر مال او متاع دور کولو خبری وکړی ولی الهی پیغمبر د دشمنانو پیشنهاد ردکړ او د حق دین د تبلیغی جهاد او مبارزی څخه یی لاس وانخست او د جاه طلبی او ما د یاتو تر تاثیر لاندی را نغی .

بیا چه د اسلام دښمنان پخپلو هیلو ونه رسیدل او پوه شول چه د الهی‌پیغمبر له موجودیت او تبلیغ سره د نوی دین منونکی مخ په زیاتیدلو دی او د د وی دنیوی مقام او عزت له منځه تلونکی او عقیدوی بنیاد یی مخ په نړیدلو دی نو د د وی مشران او د نظر خاوندان په ـ دارالندوه ـ کی چه د مهموپیښو او موضوع ګانو د مشورو او د حل او فصل ځای ؤ سره را ټول او د الهی پیغمبر په باب یی چه ورڅخه بیغمه شی ډول ډول نظرنی څرګندی کړی :

یوه وویل: هغه دی ځولانه او په‌کوټه‌کی واچول شی ، ولی دا نظریه ونه منل شوه .

بل وویل : هغه دی په اوښ تړلی له مکی‌څخه بهر و ویستل شی ، ولی دا نظریه هم و نه منل شوه ، ځکه په د وارو صورتونوکی د هغه د خلاصون او د د وی سره د هغه د جنګ امکانات او و یره موجوده وه . نو هغه یوازینی نظریه چه د ټولو لخوا و منل شوه او نجدی سپین ږیری سړی هم معقوله وبلله له هغه د ابو جهل لعین نظریه وه او هغه داسی چه د هری یوی قبیلی څخه دی یوغښتلی زلمی و ټاکل شی او بیادی ټول ټوری په لاس د پیغمبر کورته ولاړشی او په یوه ګد ـی هغه له منځه یوسی او دا چه و ینه یی په ټولو قبیلو کی تیته شی نو بنی هاشم یعنی د هغه خپلوان به د ټولو قبیلو د جنګ او انتقام اخستلو توان و نلری او په دی ډول به له هغه څخه بیغمی حاصله شی .

داؤد الهی پیغمبر او نور پـه مقابل کی د دښمنانو د سیسی او هلی ځلی او دا دی‌دالهی اطمینانی اعلان :

«یریدون لیطفؤا نورالله بافواههم‌والله متم نوره ولو کره المشرکون (الصف ۹) مشرکان غواړی چه پخپلو خولو سره الهی نور مړکړی ، او الله د خپل نور بشپړونکی دی اګر که مشرکان یی نه‌یه خوښوی .

کله‌چه مشرکانو دالهی پیغمبر د وژلو د دسیسی عملی کولوته اقدام وکړ نوهما غه ؤ چه لوی او قادر خدای د حضرت جبریل (علیه السلام)په واسطه خپل پیغمبر ﷺ ـ ته د مشرکانو د ظالمانه پریکړی او نا وړه قصد څخه خبر ورکوی او د هجرت حکم ورته کوی :

(واذ یمکربک الذین کفروا یثبتوک اویقتلوک او یخرجوک ویمکرون ویمکر الله والله خیر الما کرین) .

(سورة الانفال : ٤٠)

یاد کړه ای محمده ! هغه وخت چه کافرانو ستا د پاره په مکر جوړولو لاسونه پوری کړل څو تابندی کړی ، یاتا و وژنی او یا تا (له مکی څخه) و باسی ، د وی مکر کوی او الله د وی ته د مکر سزا ورکوی او الله د مکر کونکو په نسبت د مکرښه سزا ورکونکی دی .

حضرت محمد ﷺ ـ د الهی حکم په اساس چه حضرت علی رضی الله عنه یی پخپل بستر کی پریښود او د قریشو د زلمیانو له منځه د

(وجعلنا من بین ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا

فاغشینهم فهم لایبصرون) .

(سوره یس)

په لوستلو او د«شاهت الوجوه» په ویلو او وت او د هرزلمی په سری خاوری و اچولی د خپل مخلص او صادق ملگری حضرت ابو بکر رضی الله عنه ـ کورته په غیر عادی وخت کی لاړ او هغه ته یی د الهی حکم په اساس د هجرت موضوع یاد کړه ، حضرت ابو بکر رضی الله عنه د الهی پیغمبر سره د هجرت په ملگرتیا ډیره خوښی وکړه او د سفر ضروریات ئی برابر کړل ، بیا د واړه د تاریخی شواهدو له مخی د صفری په اته ویشتمه د ثور غار(د ث په زبر سره) ته ورغلل او هلته د قریشو د پلټنی څخه پټ شول ،

د لته د لوی خدای د قدرت او حکمت ، عنایت او حفاظت صحنه منځ ته راځی او سمد لاسه د غار په خوله کی د وی کوتری ځاله جوړوی او هگی په کی اچوی او له بلی خواغڼه پیدا کیږی او د غار خوله نیسی او بیا د کوترو او غنی د ځالو موجودیت د مشرکانو هلی ځلی له مایوسی او نا کامی سره مخامخ کوی او په غار کی د هغو د نه ننوتلو مانع گرځی .

په دغه وخت کی ابوبکر الصدیق رضی الله عنه چه د غار په خوله کی د دښمنانو خبری اوری او پښی یی وینی نو د وبری احساس کوی او تشویش ښکاره کوی ولی الهی پیغمبر ورته ډاډ ورکوی او وایی :(لا تحزن ان الله معنا)غم مه کوه بیشکه‌خدای زمونږ ملگری دی . نوای گرانو لوستونکو !

تاسی و گوری چه لوی او مهربان خدای خپل دغه مخلص بندگان او د حق لاری علم پورتکونکی ـ چه د هغه د دین د خپرولو په لاره کی په صداقت او امانت هلی ځلی کولی او بیاد ظالمو دښمنانو دلاسه د واړو د هجرت لاره و نیوه او د ثور په غار کی پټ شول ـ څرنگه د دښمنانو له نظره پټ او خوندی وساتل او د هغو د شر او ناروا هلی ځلی یی نا کامه او هغوی یی د محرومیت او مایوسی‌سره مخامخ کړل .

البته که سونږ د غار ثور موضوع په نظر کی ونیسو او په ښه غور ، ژور فکر او پوره تحلیل د سوضوع څرنگوالی ته په ځیر شو نو و به پوهیږو چه پاک خدای د لوی قدرت او پوره حکمت خاوند دی او خپل مخلص او صادق بندگان چه په هر ډول سره وی د دښمنانو له شر او فساد څخه خوندی ساتی او د غم او تشویش سره یی نه مخامخ کوی .

(فالله خیر حافظا وهو ارحم الرحمین) .

(سوره یوسف : ٦٤)

بل یوه شاعر ویلی:

واذ العنـایة لا حظتک عیونهـا
فنـم وکل الـمخاوف لـک امـان

همدا راز یوبل شاعر وینی :

نسبح د او د مـا حمی صاحب الغـا
روکان الـفخـار لـلعنکـبوت

یعنی د احد به غزاکی د حضرت داؤد علیه السلام د ځغر و صنعت حضرت پیغمبر ﷺ د دښمنانو د تورو له زخم څخه بچ نکړ ولی ضعیفی او کوچنی غنی د خدای په امر و کولای شو چه د ثور د غار خو له ونیسی او د دښمنانو د شر او فساد هلی ځلی د نا کامی سره مخامخ کړی .

بل دکوترو د هگی موضوع وه او په هغـی کی دی حکمت ته اشاره ده چه اسلام د هگی د پوستکی د سپین رنگ په شان یو روښان او ځلاند دین او په کی د کوم عیب او نقصان هیڅ نښه نشته ، بل د هگی د ننه بررخه ده چه سپین اوزیړ نرم مواد دی

چه د دغو د واړو له اختلاط او امتزاج څخه چه کوټری وړباندی کښیني او و یی شاربی دکوترو بچی پیدا کیږی نو د هګی هغه داخلی مواد چه د انفعال او تحول قوت لری نو د اسلام دین پخپلو قوی مبادیو او ثابتو هدایاتو سره د قوت او کمال په لوری دښه تحول او پر مختګ قوت لری او خپل پیروان د قوت ، عزت او سیادت مقام ته رسوی

پیغمبر ﷺ ـ او حضرت ابوبکر رضی الله عنه په غار کی د ری شپی (جمعه ـ شنبه ـ یکشنبه) تیری کړی او د دوشنبی په شپه چه د ربیع الاول میاشت بره شوی وه د غار څخه ووتل او د مدینی منوری لاره یی و نیوه او په دغه اسلامی تاریخی سفر کی د هغو سره عامر بن فهیره او یو لا رښود (عبدالله بن اریقط اللیثی) هم ملګرتیا کوله او په لار کی د الهی قدرت ډیر اثار او عجائب ولیدل شول.

حضرت پیغمبر ﷺ د خپلو ملګرو سره د دوشنبی په ورځ چه د ربیع الاول د واسمه وه د بنی عمرو بن عوف قبیلی ته ورسید او په قبا کی سیتون شو.

د مدینی منوری مسلمانانو ته کوم وخت چه د رحمة للعالمین پیغمبر او د بشریت د لارښود د رانګ خبر ور ورسید نوله ډیری مینی او خوشالی په هره ورځ د مدینی منوری (حره) نومی ځای ته وتل او هلته به یی انتظار و یسته او د ورځی په اخیره کی به بیرته خپلو کورونو ته ستانه شول ، د وی په همدی ډول هره ورځ انتظار کاو چه یو ناڅاپه په نبوی نورانی موکب د یوه یهودی نظر و لګید او د اسی غږیی پورته کړ :

«یا معشر العرب ! هذا جدکم الذی تنتظرون»

ای د عربو ټولګیه! دادی ستاسی نیکه چه تاسی یی انتظار باسی.

مسلمانان د غږ په او ریدلو سره په خوشالی او څغاسته شول او د خپل پیغمبر نورانی موکب ته یی ځانونه رسول او په ډیر اخلاص او مینی یی د هغه تود هر کلی کاوه . د مدینی منوری ښځو په بامونو باندی د پیغمبر د نورانی موکب انتظار ویست ، کوچنیانو د خپل مهربان پلار دراتګ په شان بلکه لازیات د خپل مهربان او ګران پیغمبر په لوری منډی کولی او د ډیری خوشالی ، او ویاړنی او از ونه یی پورته کول او د مرحبا ، مرحبا او الله اکبر په انګازو سره به یی د مدینی منوری فضا خوځوله او ټولو به د ډیری خوشالی او ویاړنی په سبب د نبوی نورانی موکب داسی استقبال کاوه او ویل به یی :

طلع البدر علینا ـ من ثنیات الوداع
وجب الشکر علینا ـ ما دعا لله داع

لنډه دا چه کوم وخت الهی پیغمبر د قبا څخه د څوارلسو ورځو څخه او دقبا د جومات له جوړولو څخه وروسته ، د مدینی منوری په لوری روان شو او مسلمانان او ماما ګنی یی (بنی النجار) د هغه د نورانی موکب په شا او خوا کی روان ؤ کله چه رحمة للعالمین پیغمبر مدینی منوری (نبوی جومات ځای) ته ورسید او د مدینی منوری په مسلمانانو کی ئی ځای ونیو او نبوی جومات یی جوړ کړ نو هلته یی د اسلامی دولت بنسټ کیښود . د مهاجرینو او انصارو ترمنځه یی د اسلامی ور ور ولی اړیکی ټینګی کړی . د تفرق او دښمنی ټول موجبات او عوامل یی

له منځه ویوړل ، او دښې مینې او ایثار فضائی منځته
راوړه ، او د مسلمانانو په اجتماعی موجودیت او
اتحاد سره یې د اسلام شانداره دولت او قوی سنګر
جوړ کړ او مدینه منوره ئی چه پخوا په (یثرب) سره
یا د یدله د اسلامی هدایاتو او تعلیماتو د خپرولو
مدرسه او د اسلامی فتوحاتو مرکز وګرځوله .

البته د مسلمانانو په دولت کی د بل هر دین
او مذهب خاوند ته د خپل دین او مذهب ازادی
ور په برخه وه او د ټولو حقوق او وجائب د دولت
په اجتماعی وجود کی د عدالت او مساوات په اساس
موجود ؤ .

باید و ویل شی : له مکی معظمی څخه مدینی
منوری ته د حضرت پیغمبر ﷺ هجرت د اسلام
په تاریخ کی د تحول یوه نوی مرحله منځ ته را وستله
یعنی مسلمانان په نبوی هجرت سره د کفر د تیاره
فضا څخه رڼاته ، له انفرادی حالت څخه اتحاد ته ،
د ضعف څخه قوت ته ، د دښمنی له فضا څخه
د ور ور ولی او محبت فضا ته ، د محکومیت او حق
تلفی له ساحی څخه ازادی، سیادت او عزت ته ورسیدل
او د مظلومانو او لاروړکو د پاره د نجات او هدایت
معلمان او لارښونکی وګرځیدل ، هماغه ؤ چه دوم
وخت په مدینه منوره کی د شریرو او ظالمو دښمنانو
په مقابل کی د جهاد د مشروعیت حکم وشو او
د جهاد په باب د (اذن للذین یقتلون بانهم ظلموا
وان الله علی نصر هم لقدیر ، الذین أخرجوا من
دیارهم بغیر حق الا ان یقولوا ربنا الله ولو لا دفع
الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبیع وصلوات
ومسجد یذکر فیها اسم الله کثیراً ولینصرن الله من
ینصره ان الله لقوی عزیز ، الذین ان مکنهم
فی الارض اقاموا الصلوة واتوا الزکوة وامروا
بالمروف ونهوا عن المنکر ولله عاقبة الامور .

(سوره الحج ٣٩-٤٠-٤١-ایاتونه)

لومړنی آیتونه نازل شول نوحضرت پیغمبر ﷺ
مسلمانانو ته د جهاد حکم ابلاغ کړ او مسلمانان
په غزا ګانوکی د خپل پیغمبر تر قیادت لاندی او
د هغه د حکم او دستور په اساس د اسلام د دښمنانو
د ظلم او ناروا د عناصر و په مقابل کی په قوی
ایمان او اخلاص او د ایثار او فدا کاری په عالی
روحیی سره و جنګیدل او د کلمة الله د لوړولو او
د حق او عدالت د حاکمولو په غرض یې هر ډول
قربانی ته غاړی کیښودلی او د جهاد د شرایطو
او ادابو په مراعات کولو سره د الهی مرستی
او بری خاوندان وګرځیدل . البته کوم وخت چه
په جهاد کی د مسلمانانو څخه څه تقصیرپیښ شو
او د جهاد د ادابو او شرایطو مراعات ونشو لو په
دغه وخت یې د خپل تقصیر نتیجه لیدلی او بیائی
وربانده پښیمانتیا ښودلی ده .

د دی واقعیت مثال د هجرت په دریم کال
داحد تاریخی غزاده ، که چه د ګذر (کنډو)
د ساتونکو چه شمیری پنځوس تنه او مشری عبدالله
بن جبیر (رضی الله عنه) ؤ دزیاتو کسانو (اته دیرش
تنو) لخوا د اسلام دستر سالار او قوماندان (حضرت
محمد ﷺ) له حکم او دستور څخه مخالفت وشو او
مخالفین پخپل ناقص تعبیر او اټکل چه ګوندی څه
الزام نشته د غنیمت د مالونو د ټولو لو په غرض
د جنګ میدان ته و ځغاستل او مسلمانان د غنیمت
د مالونو په ټولولوشول نو هماغه شو چه تښتیدلی
د ښمنان په بیرته را ستانه شول او په مسلمانانو یې
یرغل وکړ د جنګ صحنه بدله شوه او مسلمانان
د دښمنانو د لاسه د ماتی او تیښتی سره مخامخ شول
او الهی پیغمبر په زخمی صورت مسلمانانو ته بیرته
دستیدلو او جهاد کولو بلنه ورکړه .

همدا راز کله چه د هجرت په اتم کال د مکی
له فتحی څخه وروسته د حنین په غزاکی د مسلمانانو

د یوه تن له خولې د لوی خبره ووتله چه ایا نن به دلرواني له کبله ماتې وکړو ؟ نو د مسلمانانو دولس زریزه لښکر د دښمنانو دځلور زریزه لښکر له لاسه د جنګ له میدان څخه تیښته وکړه او یوازې الهي پیغمبر د خپلو څوتنو ملګرو سره چه په یوه روایت د (۹۰) تنو په شا او خواکې وُ د جنګ په میدان کې ثابت پاتې شول .

بیا کله چه مسلمانان د خپل پیغمبر او د جنګ سالار او قوماندان په غیر سره د جنګ میدان ته بیرته ستانه شول او تول په ډیر اخلاص او فدا کارۍ سره د دښمنانو سره و جنګیدل نو خپل دښمنان یې د ماتې او تیښتې سره مخامخ کړل او مالونه یې په غنیمت سره یوړل او د جنګ صحنه له ماتې څخه په برې بدله شوه . هو ! کله چه مسلمانان د بدر په تاریخي غزاکې چه د نبوي هجرت په دویم کال کې وشوه ، د جنګ او جهاد تول اداب او شرائط مراعات کړل او تول د کلمة الله دا علاء ، د حق د غلبې او د الهي رضا د حصول په غرض په ډیر اخلاص او د ایثار او فدا کارۍ په ښې او ستړی روحیې سره د دښمنانو په متابل کې و جنګیدل نوبیا دوی په الهي مرسته او تأیید چه شمیري (۳۱۳) یا (۳۱۷) تنه وُ خپل دښمنان ئې ، چه شمیري نژدې زروتنو جنګیالو ته رسیده او په ډیرو وسلو او وسایلو سمبال وُ ـ د ماتې او ناکامۍ سره مخامخ کړل او د مسلمانانو دغه لومړنۍ غزا د هغو پرمخ د کامیابۍ دروازې پرانستلې .

نو د لته د څو قرآني مبارکو آیتونو یادونه کیږی او هغه دا چه :

«ان تنصروا الله ینصرکم ویثبت اقدامکم» .

(محمد : ۷)

«وکان حقا علینا نصر المؤمنین» . (الروم : ٤٧)

« کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة باذن الله».

(البقره : ۲٤۹)

«ان الله مع الذین اتقوا والذین هم محسنون» .

(النحل : ۱۲۸)

په دغو مبارکو آیتونو او داسې نورو کې الهي مرسته او تائید ، په واقعي ایمان سره ښودل شوی او پاک خدای د خپلو صادقو او فداکارو مؤمنو بندګانو ملګری او ملاتړ دی .

راغلو دیته :

که نن ورځ مسلمانان د حضرت پیغمبر رحمة للعالمین د میلاد او د هغه د ستر شخصیت او اخلاق عظمت او د اسلام په لاره کې د هغه د سپیڅلی او مقدس جهاد او لویو کارنامو یادونه کوی ښائی د دوی یادونې د دغه الهي پیغمبر د دین کتاب (عظیم الشأن قرآن) د احکامو او د هغه د نبوی لارښودونو ، اخلاقو او اعمالو په پیروی سره د عمل په جامه کې وی یعنې په دغو یادونو او د هغو په خاوند عملي ایمان وی مخکې له خبرو او ویناؤ عملي ایمان دی په وینو ، مالونو او اهل او اولاد سره ، بلکه عملي ایمان وی په هر نعمت او په هر ډول جهاد ، ایثار او قرباني سره ، او مسلمانان په دی عقیده وکړی چه د حق او واقعي ایمان میوه رښتینې محبت او د دغه محبت د پاره حقوق او هم مسئولیتونه شته : د محبت حق دادی چه د محبوب متابعت وشی او د احکامو او لارښودونو په اساس ئې ژوند وشي ، او د محبت له واجباتو او مسئولیتونو څخه دادی چه د هغه د رضا او خوښې د حصول په لاره کې هر ډول تکلیفونه وزغمل شي او هر ډول ایثار او قرباني ته غاړه کیښودل شی او د جاه طلبی او ماده پرستی له ناوړو عواقبو څخه ځان وساتل شی .

بیا څنګه چه الهي پیغمبر د کلمة الله د لوړولو او د اسلام د حاکمولو په منظور په قوی ایمان ، په اخلاص او پوره ایثار او فداکارۍ ، ثبات او

استقامت د کفر او ظلم د عناصرو په مقابل کی جهاد کړی او له جاه طلبی او ماده پرستی څخه یې ځان ساتلی او دا چه دغه الهی پیغمبر خپل تاټوبی (مکه معظمه) د کفارو او مشرکینو د ظلم او ناروا دلاسه پرینښی او مدینې منورې ته یې هجرت کړی نوبیا هم دغه الهی پیغمبرؤ چه د الهی حکم له مخی یې د هجرت په تاټوبی (مدینه منوره) کی د مسلمانو دولت او قوت د اسلامی هدایاتو په رڼاکی منځ ته راوړ، د الهی حکم په اساس یې د ظالمو دښمنانو سره جهاد وکړ او خپل تاټوبی (مکه معظمه) یې فتح او د باطل پرستی، ظلم او ناروا له آثار و څخه یې پاک کړه او کعبه شریفه یې د الهی توحید او معرفت، عبادت او اطاعت قبله و شوه له او هغه یې د مسلمانانو د اتحاد، قوت، نصرت او تعاون رمز و ګرځوله.

همدارنګه از بنائی مسلمانان که چه دښمنان د دوی په اسلامی خاوره تیری وکړی او د دښمنانو دلاسه هجرت وکړی د جهاد فریضه په ښه توګه ترسره کړی او د ظلم او ناروا د عناصرو په مقابل کی یوموټی اوپیو صف شی او خپل اسلامی دین، اسلامی خاوره، ازادی، حاکمیت او سیادت د دښمنانو له شر او فساد څخه خوندی و ګرځوی.

هو! که بیا ضرورت شی نوبیا د اسلامی مصلحت په اساس د نړی د ټولو مسلمانانو دینی مسئولیت او د اسلامی ورور ولی حق دی چه دخپلو مظلومو ورونو په څنګ کی و دریږی او ورسره لازمه او مؤثره مرسته وکړی او پخپلو منځو کی ټول سیمه ایزه، قومی اوژبی اورنګ امتیازات د اسلامی ورور ولی د اتحاد په بتی کی له منځه یوسی او ټول د اسلام د سر لوړی لپاره یوځای پاڅون وکړی او د دښمنانو د ظلم او ناروا لاسونه لنډ او استثماری هلی ځلی یې شنډی کړی. (و من الله التوفیق).

ملغلره

د امیر المؤمنین عمر بن عبدالعزیز یوه جوړه جامې وغړیوه ورځ دهغه یو دوست راغی، ویی ویل: چی امیر المؤمنین په یوه لنګ کی ځان نغښتی دی، هغه سړی وکومانځ وکړ چی ناجوړه دی، خو امیر ځواب ورکړ: نه داسی نده جامې می مینځلی او پدی انتظار کی یم چی وچی شی. هغه سړي ورته وویل چی: بله جوړه ولی نه جوړوی امیر المؤمنین چی دا خبره واوریده نو په ژړا شو او د الله تعالی دا قول یې ولوستلو: «تلك الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علواً فى الارض ولا فساداً والعاقبة للمتقين».

ترجمه: (دغه د اخرت کور دی، موږ یې هغو کسانو ته ورکوو چی په ځمکه کی لویی او فساد نه غواړی او عاقبت او آخرت د پرهیزګارانو دی).

گوشه از حیات پیامبر اسلام

تتبع و ترجمه سخیداد فائز

آیتی دربارهٔ هجرت پیامبر اسلام :

خداوند(ج) در سورهٔ توبه راجع به هجرت پیامبر میفرماید :

(الاتنصروه فقد نصره الله اذ اخرجه الذین کفروا ثانی اثنین اذهما فی الغار اذ یقول لصاحبه لاتحزن ان الله معنا فانزل الله سکینته علیه وایده بجنود لم تروها و جعل کلمة الذین کفروا السفلی و کلمة الله هی العلیا و الله عزیز حکیم)

بعد از آنکه مشرکین مکه و دشمنان آشتی ناپذیر حضرت محمد پیامبر آخرالزمان صلوات الله علیه و سلامه در تمام پلانهای شوم و نقشه های حسودانهٔ خود که بغرض جلوگیری از پخش دین اسلام و نشر دعوت محمدی صلی الله علیه وسلم مذبوحانه بکار انداختند با شکست و سیر قهقرائی مواجه و تپ و تلاش آنها نقش بر آب گردید ، تصمیم گرفتند بزعم خود از توطئه فیصله کن و نهائی خویش که بختم زندگی رقیب شان می انجامد کارگیرند، همان بود که اکابر و سران مشرکین در ضمن جلسهٔ ضد انسانی خود تصویب نمودند که هر قبیله یک یک نفر جوان را برای از بین بردن حضرت محمد(ص) انتخاب و جملتاً یکدفعه با شمشیرهای دست داشتهٔ علیه پیامبر علیه السلام حمله برده او را بدیار عدم تسلیم دهند ؛ هرگاه تمام قبائل عرب در قتلش سهم گیرند اقربای پیامبر نمیتوانند باهمه مقابله نموده انتقام خود را بگیرند ، و از طرفی هم در تادیهٔ خونبهایش همه قبائل همکاری مینمایند ، بدین منوال جوانان خونخوار و قسی القلب لعین و پیامبر یکه خداوند(ج) حفاظت و حمایت او را تضمین فرموده بود از دسیسه اطلاع مییابد ، حضرت علی کرم الله وجهه را میخواهد و هدایت میدهد که او بغرض تسلیم دهی امانتهای مردم در بستر پیامبر شب بگذراند و فردا مأموریت خود را انجام نماید حضرت محمد(ص) باحضرت ابوبکر صدیق شبهنگام از مکه بسوی مدینه به هجرت مُیپردازد و بعد از طی مسافهٔ دوکیلومتر به غار ثور که در کمرکوه سربفلک قراردارد مراجعه مینماید ، نخست حضرت ابوبکر از حضور تاجی بشریت التجا میکند که تازمانی داخل غار تشریف نبرند تا او منافذ گزندگان را با پارچه های لباس خویش سد ساخته وظیفهٔ تصفیهٔ غار را انجام دهد ، حضرت‌صدیق همهٔ سوراخها را باتکه های لباس مسدود می سازد جزیک سوراخ که پارچهٔ برایش باقی نمیماند ، لقب

صدیق در چنین مرحلهٔ حساس که بمعنی صداقت و رفاقت بوده چهرهٔ واقعی خود را نمایان ساخته حیات خود را فدای حیات رحمة للعالمین ناجی بشریت حضرت محمد علیه افضل الصلوات و التسلیمات نماید و باپای خود دهن سوراخ خطر را گرفته ندا مینماید که حبیب پروردگار بداخل تشریف فرما شود، حضرت محمد(ص) در داخل، سر مبارک خود را بزانوی ابوبکر (رض) گذاشته آرام میگیرد در چنین وضع غم آلود، مار از داخل سوراخ پای حضرت ابوبکر را میگزد، ابوبکر(رض) درد طاقت فرسا را تحمل نموده سکون و استقرار خود را به ارتعاش و حرکات غیر منظم عوض نکرد ولی بی اختیار اشکش برخسار پیامبر اسلام اصابت کرده بیدارش می سازد حضرت محمد(ص) بعد از درک واقعه لعاب مبارکش را به محل گزیدگی میمالد و تکلیف درد رفع و شفا حاصل میگردد، درین اثنا پی شناس ماهر و معروف عرب نقش قدمهای ایشانرا تعقیب و دشمنان را بسوی غار رهنمائی مینماید، چون نصرت غیر مرئی خداوند(ج) شامل حال حبیبش بود لذا پیش از رسیدن مشرکین عنکبوت تارهای عنکبوتی خود را بدهن غار تنید و کبوتر تخم گذاشت، هرگاه دشمنان لانهٔ عنکبوت وتخم کبوتر را مشاهده میکنند میگویند پی شناس سهو کرده زیرا جال عنکبوت قدیمتر از عمر محمد صلی الله علیه وسلم به نظر میرسد، درین فرصت ابوبکر (رض) پاهای ایشانرا مشاهده و سخنان ایشانرا استماع فرموده در غم و تشویش فرو میرود، پیامبر(ص) به تسلی اش پرداخته اطمینان میدهد که خداوند(ج) با ماست تشویش مکن، با لطف و عنایت پروردگار دشمنان راه خود را گرفته محل را ترک میگویند، پروردگار توطئه دشمنان را خنثی و تدبیر پیامبر اسلام را کارگر ساخت، همان بود که بعد از سه روز اقامت از داخل غار برآمده بسوی مدینه منوره بغرض حفظ عقیده و تاسیس پایه های حکومت عدالت گستر اسلامی در حرکت افتیدند.

آشنائی کامل باهجرت ایجاب بررسی کلمه ومفهوم هجرت را مینماید: الهجرت به فتح (زبر) هاء به معنای دوری، ترک و اعراض و الهجرت به کسر (زیر) و ضم (پیش) هاء به معنای برآمدن از وطنیکه مسکن و اهل مهاجر در آن بوده باشد به وطنیکه در آنجانه مسکن و نه اهلش باشد و الهجرت بمعنای سخن قبیح و بدنیز استعمال گردیده و احیانا بمعنای هذیان و سخنان هرزه هم می آید.

هجرت در قرآن کریم:

کلمهٔ (هجر) در چندین محل از قرآن کریم بکار برده شده: نخست در سوره النساء خداوند(ج) میفرماید.

(... و اللاتی تخافون نشوزهن فعظوهن و اهجرو هن فی المضاجع و اضربوهن ...)

مطلب این است، زنیکه از شوهرش عصیان و سرکشی کرده و نسبت به آن در ذهنش نفرتی ایجاد گردد: علاجش نصیحت است اگر از آن ثمر و نتیجهٔ بدست نیاورد، زن عصیان گر را در محل اقامتش ترک گوید یعنی شوهر از زن خود دوری جوید و آنرا در موضع بود و باش معینه اش بگذارد و اگر این طرز العمل هم مفید فائدهٔ نکردید، بهلت وکوب تأدیبی متوسل شود.

دوم در سوره مریم پروردگار میفرماید:

(قال اراغب انت عن آلهتی یا ابراهیم لئن لم تنته لارجمنک واهجرنی ملیا)

مقصود از (و اهجر نی ملیاً) دوری طولانی میباشد.

سوم در سوره المؤمنون خداوند میفرماید :
(قد کانت آیاتی تتلی علیکم فکنتم علی اعقابکم تنکصون مستکبرین به سامراً تهجرون)

مفهوم و معنایش این است که توسط استکبار کفار از حق و ذریعهٔ عدم باور بحق و گرفتن فاصله از آن عذاب الهی ایشانرا در محاصره در آوردند .

چهارم در سورهٔ فرقان میآید :

(و قال الرسول یا رب ان قومی اتخذوا هذ القرآن مهجوراً)

این آیت بحزن و تأثیر پیامبر اسلام اشاره میرساند زیرا قومش از قرآن منصرف وروگردان‌شد .

پنجم در سورهٔ مزمل میفرماید :

(و اصبر علی مایقولون و اهجر هم هجراًجمیلاً)
درین آیت معنای هجرت اعراض از کفار بوده طوریکه بادشنام و مقاطعهٔ عام و تام همراه نباشد .

ششم در سورهٔ المدثر میفرماید :
(یا ایها المدثر قم فانذر و ربک فکبرو ثیابک فطهر و الرجز فاهجر . . .)

و مطلب از (و الرجز فاهجر) دوری جستن از هر عملیکه عذاب الهی در پی داشته باشد .

انواع هجرت :

هجرت بچهار نوع ردیف بندی گردیده وهر دو نوع‌آن به اساس جهت مشخصی عرض اندام مینماید :

جهت اول آن ، هجرت از حیث عموم وخصوص به دو نوع تقسیم شده :

ا- هجرت عامه و آن عبارت است از هجرت پیامبر و اصحاب او از مکه که شهر شرک بود بمدینه منوره بمنظور تامین سه هدف اساسی :

۱- حمایت از عقیده ؛ ۲- توانائی و دسترسی بدعوت ، ۳- پایه گذاری و تاسیس دولت اسلامی .

این هجرت از امتیازات آتی برخوردار بود :

۱- این هجرت از شمول و عمومیت بهرور بود و در آن مقطع تاریخ همه مسلمانان را در برگرفته و احدی جز زنان و مستضعفین ناتوان از آن مستشناء نبود .

۲- این هجرت نوعی از جهاد در راه خدا بحساب میآمد .

۳- امروز این نوع از هجرت بپایان رسیده (ولا هجرت بعد الفتح) .

ب : هجرت خاص و این هجرت درعین زمان دوامدار ولا ینقطع میباشد ، هرگاه اسباب این هجرت از قبیل شکنجه ، تعذیب ، ظلم و خطر قتل درحالیکه مهاجر ، نه شفیع و پشتیبان داشته باشد و نه خود توان دفاع از خود ، بمیآن آید ، در چنین ظروف و شرایط خطرناک هجرت بذمهٔ مسلمان بمرحلهٔ و جوب میرسد ، تا زمانیکه چنین ظلم و خطر دامن گیر و حکمفرما باشد هجرت ادامه دارد و الی قیام قیامت از بین نمیرود و تقصیر در آن فی الواقع تن دادن بذلت شمرده می شود ، ولی نباید تصور کرد که هجرت از مکه بمدینه سابقهٔ تاریخی مسلمانان دربارهٔ ترک وطن شان صرف بخاطر وقوع آنها در ظلم و تهدید زیرا هجرت رسول اکرم و اصحاب او از مکه معلول علتها و اسباب بخصوصی بوده و بعد از فتح اسباب مذکور رو بزوال نمود لذا وجیبهٔ مسلمان است طوری با وطن اسلامی تلازم و توأمیت داشته باشد مثلیکه با گوشت و خون پیوند و التصاق دارد و از هر وجب آن سرسختنا نه دفاع نماید و مجاز نیست خاک خود را ترک گوید مگر وقتیکه کاملاً متیقن

گردید نه او و عقیده اش بصورت قطعی بانا بودی مواجه میگردد و هیچ حامی و شفیعی به نجات او اقدام‌کرده نمیتواند ، در ینصورت تنها و تنها بمنظور حفاظت دین و خونش و جوب هجرت بمیان میآید.

شاید در ذهن برخی از خوانندگان سوالی‌خطور نماید ، چطور میتوانیم همه وقت اجازهٔ هجرت دهیم در حالیکه پیامبر اسلام آنرا بعد از فتح مکه نفی کرده ؟ برخی از علماء پاسخ داده اند که حدیث (لاهجرت بعد الفتح) میرساند هرگاه امت اسلامی و جانب خود را از قبیل آمادگی مستمر برای جهاد بمنظور دفاع از عقیده و خاک خود و حراست از قوت و عزت و امتیازات اسلامی خود انجام دهد بعید به نظر میرسد و حتی ممکن نیست اسباب هجرت مکه بمدینه فراهم آید ، اما اگر بافرض محال بازهم عواملی دست بدست همداده‌که مسلمانان و عقائد شان تحت خطر محسوس ، جدی و شدید قرار گرفتند و نمیتوانستند از خود و مفکورهٔ خود دفاع نمایند و ازهر گونه پشتیبان ، حمایت و همکاری محروم و مایوس بودند در چنین ظروف حاد هجرت مسلمان به منطقهٔ که دران از مصؤنیت و حفظ کرامت و تأمین استقرار و ارزشهای اسلامی مطمئن و در امان بوده حق مسلم مسلمانان میباشد ، به نظرمن هدف حدیث هجرت قلوب ، نفوس و ضمائر بوده نه هجرت اوطان و اراضی .

جهت دوم ، هجرت ، ، از حیث برملا بودن و عدم آن بازهم هجرت بدو نوع تقسیم شده : هجرت ظاهری و هجرت باطنی .

۱- هجرت ظاهری عبارت است از نگهداشت و یکسو ساختن دین از هجوم مفسدین و فتنه های مفتنین و مکاران مستکبر و استعمار گر .

۲- هجرت باطنی و آن عبارت است از ترک آرمانها و دواعی پلید شیطانی و نفسی چنانچه پیامبر و هادی بشریت ضمن حدیثی به این مطلب اشاره رسانده میفرماید :

(المسلم من سلم المسلمون من لسانه ویده و المهاجر من هجر مانهی الله عنه)

مسلمان کسیست که سائر مسلمانان از اذیت زبان و دستش در امان بوده باشند و مهاجر کسیست که منهیات و اعمال ناشایسته و ناروا را ترک گوید.

هجرت پیامبر اسلام و یاران وفادارش هم هجرت ظاهری بود و هم باطنی .

هجرت حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و اصحابش فقط هجرت جسمی از مکهٔ معظمه بمدینه منوره نبود بلکه بالا ترازان هجرت قلوب و ضمائر و نفوس بوده بسوی خیر ، اخلاص ، پاکی و طهارت عمومی ، امروز مسلمانان وظیفه دارند و وجیبهٔ شان است تا به هجرت متوسل شوند وروی همرفته باافکار حواس ، قلوب و عقول خود بسوی خدا و دساتیر نجات بخش و جهان ساز قرآنی هجرت نمایند و قدم بقدم از نقش قدم پیامبر اسلام حضرت محمد علیه افضل الصلوات و التسلیم پیروی کنند تابدینوسیله در شاهراه شکوهمند و پهناور و سعادت بخش اسلام قیادت و رهبری عالم بشری را بسوی فلاح و پیروزی تصاحب نمایند و جهان را از ورطهٔ مصایب وبدبختی ها بساحل مصؤنیت و نیک بختی سوق دهندواز هرگونه فساد ، تباهی و منکرات بازش دارند ، همین است هجرت مقبول و سازنده .

عبادات دینی نوعی از هجرت است :

۱- نماز : چون در اثنای نماز از اعمال ناپسند ،باشر فاصله گرفته می شود و از امور دنیوی ونفسی

ناشایسته بعد و جدائی بعمل میآید و به ذکر و ثنای پروردگار مصروفیت مطرح می شود لذا از منهیات و معاصی هجرت صورت میگرد.

۲- زکات : در تطبیق نظام زکات در حقیقت از بخل ، حرص و خود خواهی دوری و هجرت بعمل می آید.

۳- روزه : در گرفتن روزه ترک خورد و نوش و هجران از تعمیل شهوات و غرائز نفسی بمیان می آید .

٤- حج : در ادای مناسک حج بصورت واضح و اشکارا هجرت و پرهیز از کردار و گفتار ناپسند ، فسق و جدل عملی میگردد.

مقام مهاجر در پیشگاه پروردگار:

مهاجر در راه خدا مانند مجاهد فی سبیل الله دربارگاه خداوند(ج) از ارزش و مقام عالی و بزرگی بهرمند میباشد .

بر آنچه، گفته آمدیم دو نتیجه مرتب میگردد :

۱- هجرتیکه به بارگاه حق سبحانه و تعالی مقبول و منظور میشود هجرتیست که جز رضای خدا و پیروی رسولش و حمایت از دین هدف دیگری عوامل آنرا فراهم نساخته باشد .

۲- هجرتیکه الی روز قیامت مستمر و باقیست عبارت است از هجرت (ترک) گناهان و جرائم، هجرت قلوب ، نفوس و ضمائر بسوی صفاو پاکی ، طهارت و انواع مختلف حلال ' این هجرت دو امدار ' لاینقطع و مسلسل خواهد بود چنانچه محمد مصطفی(ص) درین زمینه طی حدیث آتی صراحت دارد : (لاتنقطع الهجرت حتی تنقطع التوبة) تاروزیکه دروازهٔ پذیرفتن توبه دربارگاه پروردگار بسته نشده دروازهٔ هجرت هم مسدود نمیشود .

اسباب هجرت :

این اسباب خلاصه می شود در اصرار کفار قریش راجع به نابودی و محو ساختن عقیدهٔ جدید در چارچوب اسلام که روی این هدف سوء در ایذاء و تعذیب مهاجرین پیش از هجرت از هیچ نوع وحشت و دد منشی دریغ نورزیدند ، اما با آنهم هدف از هجرت پیامبر اسلام و یارانش فرار از شکنجه و اذیت مشرکین نبود بلکه هدف اساسی ازین هجرت کسر حصاری بود که در مکه معظمه بماحول دعوت‌اسلامی تشکیل داده بودند و دشمنان خود خواه و فراعنهٔ طاغوت منش نمیگذاشتند نور مشعل فروزان ودرخشندهٔ اسلام ، اشعهٔ خود را خارج از حصار و قلعهٔ مستحکم و آهنینیکه مشرکین درچار اطراف دعوت اسلامی بنیان نهاده بودند پخش ساخته نفوذ نماید ، آرمان عمدهٔ دیگریکه ملاک و هستهٔ اساسی و سر حلقهٔ اهداف هجرت بحساب میآید ، همانا تاسیس دولت اسلامی در زمین مقدس مدینه منوره بود تا از ثمرهٔ گوارای عقیدهٔ اسلامی کام جهانیان لذت برد و شب مظلم ، تاریک و مصیبت آلود شرک و جاهلیت با پهن شدن نور مشعل اسلام برای ابد وداع نماید و جای آنرا روز فرحت آفرین و نور افشان نظام دولت‌جدید التاسیس اسلام عدالت گستر تصاحب نماید ، روی همین دلیل هجرت پیامبر اسلام و اصحابش از مکه بمدینه جهاد پیگیردر راه خدا بوده و پاداش بزرگی برآن مرتب میباشد خداوند(ج) درسورهٔ نحل‌میفرماید:

(والذین هاجروا فی الله من بعد ماظلموا لنبوأنهم فی الدنیا حسنة ولأجر الآخرة اکبر لوکانوا یعلمون) .

از همین خاطر شعار هجرت فرار بسوی خدا

باحمل عقیدهٔ اسلام است.

آثار و نتائج مرتب بهجرت :

۱- بهره برداری کامل مسلمانان از حریت لذا ، احدی در روی زمین بالاتر از حکمفرمائی و سلطه خداوند حکمروائی و سلطه جوئی نکند . و احدی نمیتواند در آنچه مردم به آن گرویده اند بر ایشان حکمرانی اختراعی نماید .

۲- در شخصیت ممتاز پیامبر اسلام در همه صحنه های زندگی هم بحیث قائد و حاکم و هم بعنوان مشرع وداعی الی الله تبارز کرد .

۳- دولت اسلامی بطرز اساسی آن به پایه های عدالت و شوری بنیانگذاری گردید .

٤- حضرت پیامبر اسلام فوج ترینننگ شدهٔ اسلامی را تشکیل داد و همه اصحاب صدیق خود را در آن تنظیم نمود .

٥- در جامعهٔ جدید اسلامی خود مجموعهٔ بزرگی از اخلاقیات عالی را که مسلمانان عموماً در معاملات زندگی خود به آن پابندی نشان میدادند و در سلوک روزمرهٔ خود به آن التزام داشتند هسته گذاری نمود .

٦- عصبیت و جانب داری غیر اسلامی بکلی از بیخ وبن ریشه کن شد و جای آنرا ایمانی اشغال کرد که عربی برعجمی جز روی تقوی و عمل صالح برتری و فضیلت نداشت .

۷- حضرت عمر فاروق(رض) نظام ثابت تاریخ اسلامی که نقطهٔ آغازش هجرت پیامبر اسلام بود اساسگذاری نمود .

درسهای از هجرت پیامبر اسلام :

۱- صبر و ثبات در برابر شدائد و حوادث طاقت فرساو خطرناک ، جهت کسب رضای پروردگار یکه به اساس سنت تبدیل ناپذیرش به تعقیب شکیبائی در مقابل مشکلی بامفتاح صبر دو قفل سهولت و فراخی را بروی صابر باز میگرداند چنانچه پروردگار بشارت میدهد (فان مع العسریسراً ان مع العسر یسراً)

بعد از یک سختی و مشکل دو آسانی دست میدهد.

(یاایها الذین آمنوا استعینوا بالصبر و الصلوة ان الله مع الصابرین).

از صبر کارگیرید بدون شک خداوند معاون صابرین است.

۲- برای رسیدن به هدف ، نگهداری اسرار وجیبهٔ مسلمان شمرده می شود ، حضرت رسول اکرم بر آزار و اذیت دشمنان صبر و تحمل میکرد و در عین زمان هدف خود را دنبال مینمود ، پروگرام هجرت را طرح و جهت تکوین دولت اسلامی قدمهای سنجیده و مدبرانه را طور سری تا وقتی میبرداشت که خداوند(ج) نصرت خود را در تامین آرمانهای والایش شامل حالش گردانید . در قسمت نتائج پیروز مندانه کتمان سر ، حضرت محمد مصطفی رهنمای بشریت میفرماید :

(استعینوا علی قضاء حوائجکم بالکتمان)

در برآورده ساختن نیازمندیهای خود از مخفی نگهداشتن اسرار استمداد و کمک جوئید.

۳- با پوشیده داشتن پروگرام و خط سیرخویش به نحو از انحاء توجه دشمنان را بسمت دیگر ومخالفی از خط سیر خود تغییر دهید ، چنانچه حضرت پیامبر اسلام در حین هجرت ازجانب جنوبی مکه خارج گردید در حالیکه مدینه منوره درسمت شمالی مکه قرارداشت و باید از همین سمت میبرآمد روی این سبب دشمنان اطلاعات و تعقیب درستی کرده نتوانستند .

٤- وفاداری رفیق بارفیقش، هرگاه حضرت محمد ص و حضرت ابوبکر صدیق(رض) تصمیم گرفت تا داخل غار برود ، ابوبکر صدیق(رض) از پیامبر اسلام تقاضا کرد که قبل از دخولش اجازهٔ تصفیهٔ غار و سدمنافذ خطر و گزندگان را بدهد همان بود که صدیقش همه سوراخهارا باتکه های لباس خود مسدود ساخت جز یک سوراخ که آنرا باپایش سد نمود ، سپس رسول خدا بداخل تشریف برده جهت تجدید نیرو استراحت و سر مبارک را بزانوی ابوبکر نهاده بعد از اندک استراحت با اشک ابوبکر که از فرط درد از چشمانش جاری و برخسار مبارک حضرت محمد صلی الله میرسد بیدار میگردد و پس از درک واقعه بالعاب دهن موضع گزیدگی را تر ساخته شفا مییابد و درد از بین میرود .

٥- توکل و اعتماد کامل به نصرت پروردگار کلید حل همه مشکلات است :

خداوند(ج) به بندگان متوکل و باثبات خود پیمان نصرت بسته است چنانچه در حدیث قدسی میفرماید :

(انا عندظن عبدی بی و انا معه اذا ذکرنی)

٦- لازم و ضروری است که هدف از هرهجرت جهاد و دنبال کردن امور برای حصول رضای پروردگار و مصروفیت مشروع و حلال بوده باشد .

هجرت در شرایط فعلی :

وجیبهٔ هر مسلمان است که با فکر ، حواس و قلب خود بسوی خدا هجرت نماید، مخلصانه و راستکارانه تابدینوسیله حیثیت و عزت وطن و مسلمانان را اعاده نماید و مصالح کشور اسلامی خود را فراهم سازد .

ماخواستار زندگی بهتر، دنیای نوین و جامعهٔ انسانی کامل هستیم

همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم

عبدالله بن عمر رضی الله عنهما

در روزگاریکه آفتاب عمر درازش برلب بام رسیده بود ، سخن گفت و چنین در فشانی نمود :

(رسول الله ﷺ را بیعت کردم . . .

پس نه پیمان خود را شکستم و نه تا امروز تغییرش دادم . . .

وبرای صاحب فتنه ئی بیعت ننمودم . . .

و نه مؤمنی را از خوابگاهش بیدار کردم[۱] . .

در این کلمات زندگی مرد نیکوکاری خلاصه میشود ، که افزونتر از هشتاد سال زیست ، و او شخصیتی است که از سن سیزده سالگی روابطش با اسلام و پیامبر ﷺ زمانی آغاز یافت که به مصاحبت پدرش به سوی غزوه بدر رفت ؛ و اگر رهبر بزرگ بشریت علیه الصلاة والسلام بدلیل خورد سالی ممانعتش نمیکرد ، امید آنرا داشت که در صفوف مجاهدین قرار گیرد . . .

از آنروز . . . و بلکه قبل از آن روز ، آندم که با پدرش بسوی مدینهٔ منوره هجرت نمود . . . رابطهٔ این نوجوان با پیامبر ﷺ و با اسلام شروع شد و در سلک پروانگان چلچراغ محمدی پیوست . . .

و از آن روز تا روزی که در آن به دیدار پروردگارش بعد از هشتاد و پنج سال عمر سراپا فدا کاری و نیکو کاری می شتابد ، او را در هرکجا و در هر زاویهٔ از زوایای زندگیش که ملاقات نمایم، مردی خواهیم یافت دارای استقامت و پشتکار و پر بازگشت کننده بسوی الله که از راهی که روانست باندازه موئی منحرف نمیشود ، و نه از بیعتی که نموده است ، تخلف می ورزد ، و نه در عهدی که سپرده است ، پیمان شکنی رو امیدارد . . .

۱- منظورش آنست که هیچ مسلمانی را نیازردم

و بدون شک مزایا و برتری هائی که انظار را بسوی «ابن عمر» متوجه میسازند ؛ فراوانند .

علمش ، تواضعش ، استقامت ضمیرش ، منهجش، سخاوتش ، تقوایش ، پشتکار و پایداری اش بر عبادت و راستی دنباله روی اش از رهبر عظیم انسانیت . . .

همهٔ این فضائل و خصلت ها منابعی هستندکه ابن عمر از آن ها شخصیت منحصر بفرد ، و زندگی پاک و راستین خود را ساخت. . .

از پدر بزرگوارش حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنه خیر کثیری را آموخت. . . و به معیت پدرش از رسول الله ﷺ همهٔ انواع خیرونکوئی و همهٔ نواحی عظمت و بزرگی را فرا گرفت . . .

و بسان پدرش ایمانش بخدا و رسول ، وی را بازیور اخلاص و صدق و وفا و نکوئی مزین کرد . . . و از همینجاست که ره سپری وی در نقش قدمهای پیامبر ﷺ موضوعی است که عقل ها را مات و مبهوت می کند و هوش ها را به شگفتی اندر می‌نماید . . .

چه او در هر کاری نگاه میکند که پیامبر ﷺ آن را چگونه اجرا میکرده است ، سپس آنرا بادقت و اطمنان خاطر و فروتنی تقلید می نماید . . .

درین منطقه مثلاً ، پیامبر ﷺ نماز ادا میکردند . . .

بناء ابن عمر در عین محل نماز می‌گزارد . . .

و درینجا ، پیامبر ﷺ استاده دعا می نمود ، پس ابن عمر نیز درعین جای استاده دعا می نماید . .

و درین جا پیامبر ﷺ نشسته دعا می نمود ، پس ابن عمر نیز در آن نشسته دعا می کند . . .

و درینجا ، و در همین راه روزی پیامبر ﷺ از شتر خود پیاده شده اند ، و دو رکعت نمازگذارده اند ، و چون گذر ابن عمر در مسافرتی بآن منطقه بیافتد ، در عین محلی که با استفاده از سجده های پیامبر به پیشانی مبارکش بوسه داده است ، از شترش پیاده میشود و دو رکعت نماز میگذارد. . .

و حتی وی بیاد می آورد که شتر رسول الله ﷺ قبل ازینکه آن حضرت از آن پیاده شوند ، درین منطقه دو مرتبه دور خورده است ، و شاید شتر این کار را بخودی خود کرده باشد ، تا جای خوابیدن خویش را بیابد .

اما ابن عمر همینکه روزی گذرش درین محل می افتد ، بی درنگ شتر خود را و امیدارد تا دوبار دور بخورد و بعد آنرا می خواباند ، و بعد دوگانهٔ برای یگانه ادامی کند . . . صد فیصد مطابق حالتی که قبلا پیامبر ﷺ را در آن دیده است . . . ! !

این پیروی بی اندازهٔ وی از رسول اکرم ﷺ ، ام المؤمنین عایشه رضی الله عنها را بدان داشت تا بگوید :

(هیچکس تا آن حد پیروی از سلوک رسول الله ﷺ در سفر هایش ننموده است که ابن عمر می نماید . . .)

و باهمین ارادت با گسستنی و سراپا اخلاص ، عمر دراز مبارکش را سپری نمود ، تا اینکه برسر مسلمانان زمانی آمد که مردنکوکار ایشان دعا میکرد و میگفت :

(تا آندم که مرا زنده نگهمیداری ابن عمر را زنده نگهدار که از او پیروی و بوی اقتدا نمایم ، چه امروز جز او احدی را در خطی نمی بینم که پیامبر در آن روان بود) . . .

و به پیمانه و نیرو مندی همین دقت شدید و استوار ، در پیروی از نقش قدم رسول الله ﷺ و سنت وی ، ابن عمر در روایت حدیث از رسول الله ﷺ احتیاط و دقت بخرج میداد ، و جز در صورتی از آن حضرت حدیثی را روایت نمیکرد

که همهٔ حروف و کلمات آن را حرف به حرف بد انگونه که از زبان مبارک حضرت رسول علیه الصلاة والسلام برون شده است ، حفظ داشته باشد .

معاصرین وی میگویند :

(درمیان اصحاب رسول الله ﷺ احدی بیمناک تر و محتاط تر از ابن عمر، ازوقوع زیادت و نقصان دو حدیث پیامبر وجود نداشت) . . . ! !

و هم بدینگونه در فتوی دادن نیز دقیق و محتاط بود . . .

روزی شخصی آمد و ازوی در مسئله ئی فتوی خواست ، ابن عمر در جوابش گفت :

(دربارهٔ آنچه از من سوال کردی ، معلوماتی ندارم . . .

و مرد راه خود را گرفت و رفت . . و هنوز چند قدمی از وی دور نشده بود که ابن عمر از فرصت و شادمانی کف برکف می سائید و با خود میگفت :

ابن عمر از چیزی که نمیدانست ، پرسیده شد، پس گفت نمیدانم) . . . !

از آن بیم داشت که در فتوای خود اجتهاد نماید ، و در اجتهادش خطا کند، و علی الرغم اینکه وی زندگی خود را باتعالیم دین بزرگ وفق میدهد ، که برای مجتهد خطاکننده یک اجر و برای مجتهدی که حق را در اجتهادش یافته است ، دو اجر مقرر میدارد ، اما زهد و پرهیزگاری وی جسارت بر فتوی دادن را از او سلب می کند .

و هم بدینسان ابن عمر از منصب قضاوت دوری اختیار می کرد . . .

و وظیفهٔ قضاء از بلند ترین مناصب دولت و اجتماع بشمار می رفت ، و برای کسی که باین چوکی می نشست ، ثروت و شان و شوکت ، و بزرگی و مجد کمائی می نمود . .

ولی ابن عمر پرهیزگار چه احتیاجی به ثروت و جاه ، و مجد و بزرگی دارد . . ؟ !

روزی خلیفه مسلمانان «عثمان» رضی الله عنه او را بنزد خود فراخوانـد ، و از او خواست که منصب قضاوت را بپذیرد ، و ابن عمر معذرت خواست. . . و حضرت عثمان پافشاری نمود ، و ابن عمر به عذر خواهی خود ادامه داد . . .

حضرت عثمان رضی الله عنه از وی پرسید : آیا از امر من سر پیچی می کنی ؟ ؟

ابن عمر پاسخ داد :

(هرگز . . . اما خبر شده ام که قاضی ها سه گروه اند . . .

قاضیی که با جهالت قضاوت میکند ، پس او در آتش است . .

و قاضیی که مطابق خواهش و میل نفسانی قضاوت میکند ، او نیز دوزخی است . . و قاضیی که اجتهاد می کند و در اجتهادش حق را می یابد ، او بین البین است نه اجر می برد ، و نه بار گنه را بدوش میکشد. . .

و من ترا بخدا سوگند میدهم که مرا ازین کار معاف کن) . . .

و عثمان رضی الله عنه او را معاف کرد ، البته پس ازینکه از وی تعهد گرفت که این موضوع را با کسی درمیان نگذارد .

و این بدلیلی که حضرت عثمان رضی الله عنه از جا داشتن ابن عمر در دلهای مردم با خبر بود ، و او از آن هراس داشت که مبادا پرهیزگاران صالح امتناع ابن عمر را از قبول منصب قضا بشنوند ، و از وی و خطش پیروی نمایند که درینصورت خلیفه پرهیزگاری را نخواهد یافت که انرا قاضی مقرر کند . .

ممکن است این موقف ابن عمر ، خصوصیتی از خصوصیت های منفی در نظر آید .

در حالیکه‌چنین نیست، چه ابن عمر در شرائطی از منصب قضاوت امتناع نورزید که جزوی شخص با صلاحیتی برای اینکار وجود نداشته باشد . . . بلکه در آن روزگاران خیلی از یاران پرهیزگارونکوکار پیامبر ﷺ وجود داشتند ، که بعضی از آن ها بالفعل به قضاوت دادن مشغول بودند . . .

بنا برین گوشه گیری ابن عمر از منصب قضاء به مفهوم تعطیل آن نبود ، و نه باعث آن میشدکه این وظیفه در دست مردم غیر صالح قرار گیرد . . . و ازینجا بود که فراغت بانفس خود را ترجیح داد تا آنرا با طاعت بیشتر و عبادت افزونتر رشد دهد و تزکیه اش سازد . . .

این از طرفی و از طرف دیگر در آن دوره از زندگی اسلام ، مناطق و کشور های زیاد دنیا توسط سربازان حق فتح شده و اموال بر مسلمانان سرا زیر گشته ، و مناصب و امارت ها زیاد شده بود .

و فریب مال و نیرنگ منصب شروع به رخنه گری در طائفه ئی از قلوب مومنه و از جمله ابن عمر را بر ان داشت تا در برابر این تند باد فریب و فتنهٔ دنیا بیرق مقاومت را بلند نمایند ، بگونهٔ که بازهد و تقوی و دوری از منصب های بزرگ و غلبه بر فریب و افسون آن ، خود را سر مشق و قدوه برای مردم قرار دهند تا دیگران از آن ها پیروی نمایند . . .

«ابن عمر» برادرشب بود که آنرا با نماز به سحر می رساند . . . و دوست سحر بود که گلبانگ استغفار وطنین گریه اش با فیوضات سحر و نسیم صبحگاهی و سپیدهٔ با مدادان می آمیخت و به سوی افقهای دور دست سفر میکرد . . .

در جوانی اش خوابی دید و پیامبر ﷺ آنرا بگونهٔ تعبیر نمودند که در نتیجهٔ آن شب زنده داری منتهای آمال واسباب خوشی و فرحت عبدالله گردید . بیائید سخن خود وی را در مورد رؤیایش بشنویم که چه در سفته است .

(در زمان رسول الله ﷺ خواب دیدم که قطعهٔ از استبرق(۱) در دست دارم ، و هر جائی از جنت را که اراده نمایم آن پارچه مرابه انسو پرواز میدهد . . .

«و دیدم که دو تن به نزد من می آیند ، و میخواهند مرا به سوی دوزخ ببرند، که درین حین فرشته ای با ایشان روبرو میشود و میگوید : بسوی شر مشتاب ، و آندو مرا رها میکنند . . .

«حفصه ـ خوا هرم ـ قصهٔ رویای مرا به نبی اکرم ﷺ باز گفت ، و رسول الله ﷺ فرمودند : عبدالله نیکو مردی است، از طرف شب نماز بگذارد و آنرا افزون کند) . ' .

و از آن روز تالحظه ایکه بـه دیدار پروردگارش شتافت ، شب زنده داری را در حضر و در سفر ترک ننمود . . .

و چنان بود که نمازمی گذارد و قرآن تلاوت می نمود ، و بسیار زیاد پروردگارش را یاد می کرد.. و بسان پدرش همینکه آیات و عید قرآنکریم را می شنید ، سیل اشکش سرا زیر میشد .

«عبید بن عمیر» میگوید : روزی این آیت را بر ابن عمر تلاوت کردم :

(فکیف اذا جئنا من کل امة بشهید وجئنابک علی هؤلاء شهیدا. . . یومئذ یود الذین کفروا وعصو الرسول لوتسوی بهم الارض ولا یکتمون الله حدیثا) . . .

(پس چه حال باشد آنگاه که بیاریم از هر قوم گواهی را و بیاریم ترا گواه بر این امت آنروز آرزو

۱ـ پارچهٔ ضخیمی است از ابریشم و طلا

کنند آنانکه کافر شدند و نا فرمانی پیغامبر کردند کاش بر ایشان زمین را هموار کرده شود ـ یعنی از ایشان نام و نشانی باقی نماند ـ و نپوشند از خدا هیچ سخنی) . . .

درینوقت «ابن عمر» چنان گریست که ریش مبارکش با قطرات گوهر بار اشکش ترشد .

و روزی در بین برادرانش نشست و این آیات متبرکه را قرائت کرد :

(ویل للمطففین الذی اذا اکتالوا علی الناس یستوفون، و اذا کالوهم او وزنوهم یخسرون. الایظن اولئك الهم مبعوثون لیوم عظیم یوم یقوم الناس لرب العلمین)، . .

(یعنی وای حقوق مردم کاهندگان را آنانکه چون برای خود پیمایند از مردمان به سختی تمام بگیرند و چون خواهند که پیموده بدهند ایشانرا یا سنجیده بدهند ایشان را زیان رسانند آیا نمیدانند این جماعه که ایشان بر انگیخته خواهند شد در روز بزرگ ، روزیکه ایستاده شوند مردمان پیش پروردگار عالم ها) . . .

پس از تلاوت این آیات ، آیهٔ کریمهٔ

(یوم یقوم الناس لرب العالمین) . . .

را بار بار تکرار میکرد و اشکهایش همچون قطرات باران سرا زیر میشد . . . تا حدی که از شدت اضطراب دل و گریه بزمین افتاد و بیهوش شد . . . ! !

سخاوت ابن عمر ، زهد و پرهیز گاری ابن عمر ، تقوا و خدا ترسی ابن عمر ، همهٔ این ها دست بدست هم داده در نقاشخانهٔ عظیمی کار میکنند تا تابلوئی از شکو همند ترین فضائل این انسان بزرگ ترسیم نمایند . . .

وی خیلی از مال خود را به فقرا می بخشد ، چه او جواد است . . .

و از حلال و پاک می بخشد ، زیرا او متقی و پرهیز گار است . . .

و باکی ازین ندادرد که جود و سخاوت بفقرش مبتلا سازد ، زیرا او زاهدست و به دنیا اعتنایی ندارد . . . !

ابن عمر از جمله کسانی بود که دخل فراوان و در آمد خوب داشتند ، چه او تاجری بود امالت کار و موفق که زندگی خود را بدوبخش تقسیم کرده بود : بخشی برای امور آخرت و بخشی برای امور دنیا که از آن هم جهت پیشبرد امور آخرت استفاده می نمود . . . و استحقاق عبدالله بن عمر از بیت المال نیز خیلی زیاد بود . . . اما وی این سهم را هرگز برای خود ذخیره نمیکرد ، بلکه بی حساب برای فقراء و مساکین و سوال کنندگان می فرستاد..

«ایوب بن وائل الراسبی» در مورد یکی از حالات سخاوتمندی ابن عمر چنین حکایتی دارد ، بشنویم :

(روزی مبلغ چار هزار درهم و فرشی از مخمل و حریر برای ابن عمر رسید . . .

و در روز دوم ، «ایوب بن وائل» او را دیدکه در بازار برای مرکب خود به نسیه ، علوفه می خرد . . .

با دیدن این حالت ، ابن وائل بخانه خود می رود و از افراد خانوادهٔ خود می پرسد :

آیا برای ابی عبدالرحمن ـ یعنی ابن عمر ـ دیروز مبلغ چار هزار درهم و فرشی از مخمل و حریر نرسیده بود . . .؟

ایشان جواب می دهند : آری . . .

ابن وائل می گوید : من امروز او را دیدم که برای مرکب خود علوفه می خرید ، اما پول آنرا نداشت . . .

می گویند :

وی دیروز تا که همهٔ آن اموال را توزیع نکرد

خوابش نبرد ، بعد از تقسیم این بین فقراء تکهٔ مخملین را بدوش خود انداخت ، و بیرون شد . . . وقتیکه بازگشت همان تکه نیز با او نبود ، ما از وی در مورد آن جو یا شدیم ، گفت : آنرا به فقیری بخشیدم . . .

بعد از شنیدن این حکایت ابن وائل ، در حالی که کف در کف می سائید ، برون شد تا که بازار رسید ، در آنجا به محل بلندی برآمد و خطاب به مردم فریاد کشید :

(ای گروه تاجران . . . !

با دنیا چه خواهید کرد ؟ اینک ابن عمر را نگاه کنید که هزار ها درهم در دستش قرار میگیرد ، ولی او آن را برای فقراء تقسیم می نماید ، و بعدهم برای خریدن علوفهٔ مرکبش پول قرض می گیرد)...؟؟

آری ! کسیکه «محمد» ﷺ استاذ او باشد . .

و «عمر» پدر او ، بدون شک چنین شخصیتی ، بزرگ است ، و همپایهٔ هر بزرگی میتواند باشد . . ! !

سخاوت عبدالله عمر ، و زهداو ، و تقوای او ، این خصائل سه گانه ، ازین شخصیت بزرگوار آئینه ساخته بودند که میشد در آن صدق قدوه . . و صدق بنوت (فرزندی) را مشاهده کرد یعنی در آئینهٔ زهد و سخاوت و تقوای ابن عمر میشد دید که پیشوای او کیست و او فرزند چه کسیست . . . ! !

کسی که تا حدی به تأسی از رسول اکرم ﷺ امعان نماید که شتر خود را در جائی متوقف سازد که پیامبر ﷺ روزی در آنجا شتر خود را متوقف ساخته بودند ، و بگوید :

امید است نقش موزهٔ   با نقش موزهٔ قرار گیرد(۱)) . . . !

و کسی که تا آخرین سرحد و تا آخرین درجهٔ که لازمست تحت تاثیر نکوئی پدرش قرار میگیرد و تا آخرین حد با و احترام میگذارد و محبتش را در دل می پرورد ؛ آخرین سرحد و احترام و محبت و علاقهٔ که شخصیت عمر آنرا حتی بر دشمنان تحمیل می کند و جذبه عمری که حتی سر سخت ترین اعداء را و ادارد به احترام در برابر او می سازد چه رسد به اقرباء و خویشاوندان و فرزندان . . .

چنین شخصیتی که منسوب به این پیامبر است ، و فرزند چنین پدری است و تا این سرحد که گفتیم پیرو پیامبر بزرگوار و تحت تاثیر پدر نامدار خود قرار گرفته ، غیر ممکن است ، بنده و برده مال و دارائی شود . .

درست است که مال و دارائی باشان و شوکت زیاد و بکثرت دروازهٔ خانهٔ او را می کوبد ، اما این مال و این دارائی مسافر زود گذری است که حتی لحظهٔ بخانهٔ ابن عمر نمی پاید و چون آب روان باوی وداع می گوید . .

جود ابن عمر راهی بسوی تظاهر وریا ، و طریقی بطرف شهرت لیک یافتن نبود ، و از همین جهت ، سخاوت وی مختص به حاجتمندان و فقرا بود . . .
وکمتر طعامی را به تنهائی تناول مینمود . . و ناگزیر باید باوی ایتام و فقرا برسر سفره وجود می داشتند . .
و همیشه همینکه بعضی از فرزندانش را میدید ، برای ثروتمندی ولیمه و دعوتی ترتیب می دهند ، و فقرا را با آنها دعوت نمی کنند ، ایشان (فرزندانش) را مورد عتاب قرا میداد ، و میگفت :
(سیر ها را دعوت می کنید و گرسنه ها را می مانید) . . . ! !

و فقرا از عطوفت وی با خبر، و شیرینی احساس و شفقت او را چشیده بودند ، ازین رو برسر راهش می نشستند ، تا باشد که چون نظرش بایشان بیافتد،

۱ــ یعنی امید است نقش قدم من نقش قدم رسول الله ﷺ منطبق شود

آنها را با خود بخانه برد . . و بسان فوجهای زنبور عسل که بالای گلها هجوم می برند تا از آن شهد تهیه نمایند ، فقرا باطراف ابن عمر حلقه می زدند و دو را دور او را احاطه می کردند . . !

مال در برابر عمر خادم بود نه آقا . .

و وسیلهٔ بود برای ازالهٔ احتیاجات زندگی ، و نه اسبابی برای عیاشی و خوشگذرانی . . .

و این مال تنها مال او نبود ، بل فقرا را در آن حق معینی بود ، و آن هم چه حقی !

حق مساوی و برابرکه ابن عمر در آن امتیازی را صاحب نبود . . .

و بدون شک انگیزه و عامل این سخاوت وجود بیش از حد ابن عمر و زهد او بود . . . چه ابن عمر پشت دنیا هلاک نبود و نه کوششی بخاطر آن می نمود .

وحتی از دنیا جز آنمقدار نمی خواست که از البسه چیزی داشته باشد که جسدش را بپوشد و از اطعمه آن اندازه که قادر بکارش سازد . .

یکی از برادران دینی اش از خراسان می آمد لباسی نرم و زیبا برایش هدیه داد و گفت :

این جامه را برای تو از خراسان آوردم ، واین باعث روشنی چشم من خواهد شد ، که ببینم این جامهٔ خشن را از تنت بیرون نمایی و این لباس زیبا را بپوشی . .

ابن عمر در جوابش گفت :

پس آنرا بمن نشان بده . .

بعد آن را لمس کرد و گفت : آیا این از ابریشم است . . ؟

دوستش گفت : نه . . . از پنبه است .

عبدالله دقائقی اندک از دیدن آن حظ برد ، بعد آنرا با دست خود عقب زد و گفت : (نه . . من برخود می ترسم . . می ترسم اینکه این لباس مرا متکبر و مغرور سازد . . . و خداوند هر متکبر و مغرور را دوست ندارد) . . !!!

و روزی یکی از رفقایش ظرفی پر برایش هدیه داد . . .

ابن عمر پرسید : این چیست . . ؟

دوستش گفت : این دوای عظیمی است که آنرا برای تو از عراق آورده ام . .

ابن عمر گفت: خاصیت دارویی آن چیست . ؟؟

وی گفت : غذا را هضم می کند .

ابن عمر تبسمی کرد و خطاب بدوستش گفت : (غذا را هضم می کند . . ؟؟ من از چهل سال باینسو هرگز از غذایی به سیری نخورده ام) . . !!

این ابر مردی که چهل سال باینسو به غذا نخورده است ، نه از آنست که از روی امساک بخل گرسنگی را برگزیده بود . . بلکه این کار به دلیل زهد و تقوایش ، وکوششی بود در پیروی از نقش قدم پیامبرش و پدرش . .

ازین هراس داشت که روز قیامت برایش گفته شود :

(اذهبتم طیباتکم فی حیاتکم الدنیا ، واستمتعتم بها) . . .

یعنی آیا ضائع کردید نعمت های خود را در زندگی دنیائی خویش و بهره مند شدید به آن) . .

و او درک نموده بود که وی در دنیا مهمان ، و راهگذر است . .

باری دربارهٔ خود سخن گفت چنین در فشانی نمود :

(از روزیکه رسول الله ﷺ وفات کرد ، خشتی را برخشتی ننهادم و نخلی غرس ننمودم) . . .

ادامه دارد.

د محمد نذیر لیکنه

د انقلاب ماهیت په مارکسیزم او اسلام کې

د تاریخ په اوږدوکی نړی د ډول ډول انقلابونو میدان گرزیدلی ده تولینزو انقلابونو بخپل وار د خپل ماهیت او د تولنو د فکری او عینی پدیدو او جوړښتونو سره د بر خورد دتگ لاری او تیوری په تناسب بشری تولنی متاثری کړیدی .

هر انقلاب د حاکمی او مسلطی وضعی د بدلولو او د هغی پرځای د نوی حالت د رامینځ ته کیدو لپاره پیل کیږی : داد تولو انقلابونو ترمنځ یوه گډه ځانگړتیا ده چی حاکم نظام به نسکوریږی او د هغه پرځای به بل نظام ودانیږی .

خو دا چی د کوم ماهیت او انگیزی په اثر د حاکم نظام د بدلون په جهت کی کار پیل کیږی ایا د حاکم نظام او په هغه پوری د تړلیو تولنیزو سیاسی ، اقتصادی او فکری پدیدو او جوړښتونو سره به د انقلابونو بر خورد څه ډول وی او دحاکم نظام تر ړنگیدو وروسته به څه ډول نظام مینځ ته راځی دهری انقلابی تیوری له مخی بیل تحلیل ، توجیه او تفسیر لری . دلته زموږ د بحث موضوع یوازی د انقلاب ماهیت ده.

پدی باب چی ایا تول انقلابونه یو ماهیت او انگیزه لری او که هر انقلاب ځانگړی ماهیت لری دوی مشهوری نظر یی دی :

لومړی د مارکسیزم نظریه :

مارکسیزم چی په مادی نړی لید ولاړ دی د طبیعت او جهان د مادی تفسیر ، توجیه او تحلیل په لړ کی د اجتماعی او تاریخی پدیدو ، واقعیتونو ، قوانینو او حرکتونو د مادی توجیه او تفسیر لپاره د «تاریخی ماتریالیزم» په نامه یوه ځانگړی نظریه لری .

د دی نظر یی له مخی دهری تولنی مادی حالت دی چی د هغی تولنی اجتماعی او عقیدوی مسیر او قوانین ټاکی او د دی تولو پدیدو د تحرک او بدلون انگیزه او علت اقتصاد او اقتصادی اړیکی بولی .

مارکسیزم دتولنیزو واقعیتونو ، حاکمیت ، نظام او محیط په وړاندی د انسان د دریځ او تگ لاری ټاکونکی اقتصادی او طبقاتی اړیکی گڼی .

نو د جهان ، طبیعت ، تولنی او تاریخ د دی مادی انگیرنی په لړ کی وائی چی انقلاب بخپ

توده وینه

(حقپال)

د شهید د زړه له جامه
څا څکی څاڅکی توده وینه
اخوا دیخوا لاری لاری
څڅیده د خدای په مینه

د هیواد په هره پر خه
د مؤمن د زړه نیاز بینه
دا کوب او عظمت نښه
وه تمغه ښکلی زرینه

د پتنی مورلمن کښی
د ښکلا ښه پلو شه وه
د مظلوم د زړګی څړیکه
د ظالم په سر لمبه وه

د خپلواک ملت بقا ته
زوړ نه ړکه بر نامه وه
په ساکښو کی نی ګوره
د ژوندون یوه نغمه وه

خو د حال ژبه یی دا وه
ما ته مګوره په سپکه
د آسیا زړه کښی پر ته یم
دا جهان خو څوم څکه

د نړی ارته سینه کښی
د سرتاج د افغان څمکه
هو ! پیغام د ازادی یم
مرییتوب نه کوم کر که

دبشرلیار

ش ـ ن

ستاد پاک وجود سره انصاف او عدالت راغی
ظلم استبداد ولاړور سنهتیا چی حقیقت راغی
ورک شو ظلم زور د است
تا د صمیمیت او همدا

ته چی شوی مبعوث د جهالت تیاری رڼا شولی
ستا خوږی خبری هر درد مند لره دوا شولی
ستا ښکلی بشری سره ور
ډک له ریښتینوالی ، صدا

ولاړ باطل له منځه د باطل ځای واقعیت ونیو
لیری شو وحشت له نړی ځای یی انسانیت ونیو
هسی رنګ د مینی خوند
حق او د باطل په منځ کی

ستا له هدایاتو سره هر مشکل آسانه شو
ورک شو هر نفاق دمینی ډک ژوند نمایانه شو
سخ کی که ؤ ظلم تا هر
هم دی د هر رنګه بد

تا د ټول بشر لپاره ډیر یوښه قانون راوړ
تا تورو تیارو لره روښانه سباون راوړ
ستا په مبارک وجود نړی
هم ورسره جوخت انسانیت

لارد سعادت دی کړه بیانه هدایاتو کی
وګوری قرآن چی دی کافی ټولو جهاتو کی
فخر کبرو په تا چی
د یارو نن په تا چی

ښوونکی

ورکه دښمني شوله ورورى او محبت راغى
په ژوندون بناء شو چى قانون د شريعت راغى
ستبداد مانى دى ورانه کړه
لت ډيوه روښانه کړه
ته د واقعى پاک او سپيڅلى دين پيشوا شولى
ته د ټول بشريا سعادته رهنما شولى
ورى او مواخات راغى
اقته ، خوږ حيات راغى

ماي انقلابي

ورک شو تجاوز ، ظلم او ښه زور امنيت ونيو
ستا له پيداښت سره ژوندون يوښه صورت ونيو
ورښه او ښوون راغى
خدايږو چى بيلتون راغى
ستا نه نورانى ځيرى نه تب تياره روښانه شو
ستاد حقيقت په توره هر ظالم ناتوانه شو
ر (ظلم ، ضرر) ورک کړلو
بختيو اثرورک کړلو
هم دى د يو والى ، عدالت ، يوښه تړون راوړ
هم د نيکبختى او پر تخنک دى ښه مضمون راوړ
ه برکت راغى
او شرافت راغى
هم دى تياره محوه کړه پخپلو ارشاداتو کى
و دى ښوده سمه لار پخپلو تعليماتو کى
ته سرور د کائناتو يى
ه بهتر د مخلوقاتو يى

نه منم !!

محمد نعيم «تائب»

زه منم زه ، نه منم دلته ! سره روسان نه منم !!
زه ارا مى راولم ، نوردا ظالمان نه منم !!
خداى را ليږلى اسلام ، سولى امنيت لپاره ،
د خداى(ج) په ځمکه کى ځيرونکى شرمښان نه منم !!
د خداى په امر «سوله ، عدل او وحدت» غواړمه
د بى انصافو دا ظالم نظام ، هيڅ شان نه منم !!
څه چى يې کړى له انسان سره ، تاريخ ساتلى
بياد تاريخ زړه کى دوينو نور نښان نه منم !!
دېرکه يې و داړل يا وخوړل يا و يې ژېښل
بس د انسان په سرولوبو ته وحشيان نه منم !!
او از مى کړى ، پا څېدلى غريبان دنړى
جوړ انقلاب ، ده د مسکو داړه ماران نه منم !!
چې د غريب په «پره» غواړى بې وزلان دوکه کړى
چل يې رسوا شود کارګر دوکه ماران نه منم !!
ښه مى ليدلى ، دهر چا په «هد» يې داړى سرى دى
دا مى قسم چى د «مظلوم» ټول دښمنان نه منم !!
د کمونيزم له «مکتب» او «سفسطى» مى توبه !!!
هو ! د نړى هره گوښه کى مارکسيستان نه منم !!
که مى له تنه غوښى پريکړى قيچى ګانو باندى
داسى بې درده ، بې زړه سويه يا داران نه منم !!
توره په لاس ، توپک اوږه‌کى پسى گرزم هميش
په غرور ځوکى به لا داسى بې وجدان نه منم !!
راسه وعده را سره وکړه ! اى «تائبه» وروره !
وايه ! «بې دينه څوک رهبر او حکمران» نه منم !!

وار یوه اجتماعی پدیده ده ماهیت ئې هم مادی او اقتصادی دی.

مارکسیستان پدې عقیده دی چې ټول ټولنیز انقلابونه که څه هم د شکل او بڼې له مخې له یو بل سره توپیر لري خو ماهیت د ټولو یو دی. هغوی وائي «د ټـولني ویش پـه شتمنو او محرومو استثمار شوو او استثمار گرو قطبو باندې چې د تولیدی وسایلو او تولیدی مناسباتو په څرنگوالي او جریان کې ریښه لـري د ټولو انقلابونو بنسټ جوړوي».

او پـدې ترتیب عقیده لري «څومره چې د ټولنې تولیدی وسایل او تولیدی اړیکې پرمختللي، پیچلي او ژوري وي هغو مره نور ټولنیز جریانونه، واقعیتونه او پدیدې د بدلون پر وخت د پرمختللي، پیچلي او ژور تحول سره مخامخ کوي» د مارکسیزم له نظره د «انقلاب» اصلي ریښه یوازې او یوازې په د وو قطبو باندې د ټولنې ویش ده.

او دا ویش د ټولنې په تولیدی طرز کې ریښې لري. د دې تحلیل له مخې هغه څه چې پرمختیا او تکامل ئې پرته لدې چې د انسان ابتکار، اراده او غوښتنه پکې رول و لوبوي صورت نیسي «تولیدی وسایل» دي.

او دا «تـولیدی وسایل» «د پـر مختیا» او «بشپړتیا» په هر پړاوکې ځانگړي حقوق اړیکې جوړوي چې دا اړیکې نور اخلاق، مذهبي، فلسفي، علمي، هنري او . . . مسایل له ځان سره رامنځ ته کوي. پدې ترتیب د تولیدي اړیکو او تولیدی مناسباتو ترمنځ د یوې مودې لپاره انډول او توازن ځای په ځای کیږي.

خو د وخت په تیریدو سره د تولیدی «وسایلو د پرمختیا په نتیجه کې د تولیدی اړیکو او تولیدی وسایلو د انډول او توازن له منځه تلل د طبقو ترمنځ اړیکې گډوډ وي.

د دې گډوډۍ په ترڅ کې خلک په د وو قطبو ویشل کیږي یوه ډله د زاړه نظام او اړیکو پلویان وي او بله ډله چې له هرڅه نه بې برخې وي او دا بې برخې والی دوی ته یو ډول احساس ورکوي خو د نوي نظام او اړیکو د رامینځ ته کیدو په جهت کې په انقلاب لاس پورې کړي.

او پدې ترتیب د برخوال او بې برخې ترمنځ داد گټو اختلاف دی چې بې برخې طبقه د حاکم نظام او اړیکو پر ضد په سر غړاوی او انقلاب پیل کوي او د مارکس په گومان دا انقلابي طبقه چې روڼ فکره او جدي ده د زیږښنا کگری طبقې سره چې ارام ژوند یو ډول سستي ور په برخه کړیده پدې اخ و ډب کې بری ته رسیږي. نو پدې اساس مارکسیزم وائي چې که څه هم انقلابونه د ظاهري څرنگوالي له مخې بیلې بڼې ولري یعنې ځینې علمي وي لکه رنسانس او که ازادي غوښتونکي (!) وي لکه د فرانسې او یا کارگري وي !!! لکه د اکتوبر ۱۹۱۷ فاجعه خوریښه او ماهیت د ټولو یو دی د دې نظر په مقابل کې بله نظریه د اسلام ده. د انقلاب او د هغه ماهیت په باب د اسلام تحلیل او قضاوت د انسان او ټولنې په باب د همدې مکتب د تفسیر، تحلیل او توجیه نه سرچینه اخلي.

د اسلامي لید له مخې «انسان» د مارکسیزم پرخلاف د یوې تشې فیتې حیثیت نلري او نه د یوې خاصې مادې په څیر ده چې دهر ډول میکانیکي شرایطو د غوښتنې سـره سم دې رنگ، ریښه او شـیره ونیسي. بلکې انسان د یوه تخم یانیالگي په څیر ده چې دبشپړتیا او پرمختیا په خوا حرکت ئې «دینامیکي»

ده «نه میکانیکی».

یعنی د بشپړتیا او پرمختیا په لوری دا حرکت د بهرنیو شرایطو لخوا نه پری تپل کیږی بلکی د هغه د مزاج او طبیعت غوښتنه ده چی د کمال په لوری یون وکړی.

د اسلامی نړی لیدله مخی فرد د ټولنیزو واقعیتونو او حرکتو جبری پیرونده. بلکی فرد کولی شی د ټولنی حالت او مسیر بدل کړی. د فرد اراده، ازادی او اختیار کولی شی د ټولنیز او محیطی جریان پرخلاف حرکت وکړی. که و غواړو دا حقیقت په علمی ژبه تعبیر کړونو باید ووایو چی د اسلام له نظره «ساپوهنه» په «متړ پوهنه» رومبیوالی لری.

همدا رنګه د دی نظر یې له مخی د مارکسیزم پر خلاف چی وائی «ټولنیز نظامونه یو ډول هماهنګه وده کوی» ټولنیز نظامونه یو له بله یو ډول استقلال لری. او په مطلقه توګه هیڅ یو هم پر بل باندی او لویت او رومبیوالی نلری.

خو په نسبی ډول که د یوه نظام پر مختیا د بل نظام د کمزورتیا سبب ګرزی، یعنی کیدای شی یوه ټولنه پداسی حال کی چی د تکنالوژی له مخی وروسته پاتی وی خو د فلسفی او نورو علومو له مخی لوړو پوړیو ته رسیدلی وی.

د دی نظر ئی په اساس اصلاً انسان طبعا او مزاجا دوه قطبی موجود ده. چی یو قطب یې په ایمان، عقیده او اخلاقو سمبال شوی او بل ئی د منحطو او حیوان ډوله غرایزو مجموعه ده. په ایمان عقیده او اخلاقو سمبال قطب ټولنه د کمال په خوا رهبری کوی. او ټولنه د هر ډول طبیعی، محیطی، ټولنیزو او تاریخی عواملو له تسلط څخه باسی. پدی مکتب کی د «تکامل» مفهوم د ځان اصلاح او په نفس اعتماد دی.

پدی فکری نظام کی نه یوازی دا چی انسان د ټولنی، تاریخ او طبیعت محکوم او مجبور نده بلکی انسان ته هغه وخت یو متکامل انسان وائی چی د بهرنی او داخلی محیط له تسلط نه بچ وی.

د دی نظر ئی له مخی د تاریخ د تکامل حرکت د حق په لوری په عقیده، ایمان او ارمان پوری د وصل کیدو او له بهرنی طبیعت، محیطی، ټولنیزو او نفسانی عواملو څخه د انسان ژغور نه ده.

د دی مکتب له مخی د مارکسیزم پر خلاف چی د انسان ټول مادی او ما نیزی ځانګړتیاوی او تګ لاری د ټولنی نه اخیستل شوی بولی د انسان په وجود کی د «فطرت» او «وجدان» دشتوالی ژوندی اوعملی رول دهغه په وګړنی اوټولنیز ژوندکی په رسمیت پیژنی او د مارکسیزم پر خلاف «انسان» د یوه داسی بی ارادی موجود په څیر نه تفسیر وی چی وائی «د ټولنی د مادی حالت یعنی تولیدی وسایلو او تولیدی اړیکو د بدلون سره د انسانانو شخصیتونه، عقیدی، ټولنیز سیستمونه، ټولنیز رژیمونه، سیاسی نظام او سیاسی طرز فکر بدلیږی بلکی دا ټول بهرنی شرایط د انسان د مزاج محصول ګڼی.

همدا د انسان دوه قطبی مزاج ده چی په دوه قطبه باندی د ټولنی ویش منځ ته راوړی. یعنی یوی خوا ته په عقیده، اخلاقو او عالی انسانی صفاتو سمبال قطب، او بلی خوا ته په حیوانی صفاتو ککړ قطب او پدی ترتیب انقلابونه حتی ټولنیز انقلابونه په دوو قطبو باندی د ټولنی د ویش او له دی نه هم په عامه سطحه یوازی او یوازی د ټولنیزو شرایطو، جهتونو، جوړښتونو، عواملو او اړیکو محصول نه ګڼی بلکی د انقلابونو په منځ ته راتلو کی د انسان دوه طبیعی دوه قطبیز مزاج په بنسټیز نقش عقیده لری. او همدارنګه اسلامی تیوری د انقلابونو انګیزه او «ماهیت» یوازی مادی نه ګڼی بلکی انقلابونو ته په مختلفو انګیزو او ماهیتونو قایل دی.

نوشتهٔ شریف‌الله فقیری

دربارهٔ راه حل معضلهٔ افغانستان

(قسمت دوم)

۴ ـ معضلهٔ افغانستان از دید گاه همسایگان :

همسایگان ما بصورت طبیعی با این معضله در ارتباط هستند و از آن متاثر می باشند ، زیرا وجود قوای متجاوز روس در کشور ما ، امنیت و سالمیت ایران و پاکستان را با خطر جدی مواجه ساخته و از ادامهٔ سیاست توسعه طلبانه و تجاوز گرانهٔ روس ها نگرانی دارند.

گذشته ازین ، سیل مهاجرت مردم افغانستان نیز بسوی این دو کشور جاری بوده و جنبه های انسانی و عاطفی مسأله نیز بر این ارتباط می افزاید.

پاکستان که با کشور ما طولانی ترین سرحد را دارد ، با موجودیت اختلافات پیشین و ادعاهای سرحدی حکومات قبلی افغانستان که همه به نوبهٔ خود متمایل به روس بوده اند و اکنون بعد از تجاوز نظامی ۶ جدی ، قوای روس را در سرحدات خود می بیند در کنار آن به بیش از ۳ ملیون مهاجر افغان پناه داده است ، بیش از دیگران با این معضله در ارتباط می باشد.

نوکران روس در صوبهٔ سرحد و بلوچستان که از دیر زمانی امیدواری روس ها را برای تجزیهٔ این قسمت ها و در نتیجه راهیابی به بحر هند از طریق بندر «گوادر» بلوچستان همراه داشت ، با رویکار آمدن حکومت چاکران مستقیم روس در افغانستان ، می بایست تشدید گردد ولی رژیم دست نشانده در کابل به اندازهٔ در برابر قیام مردم ما در مانده و ناتوان شده است که برای تقویت عمال روس درین مناطق فرصت ندارد و حتی مصروفیت با دارانشان نیز در کشور ما بیشتر است.

ولی امپریالیزم روس بصورت کلی می کوشد تا نخست رژیم لرزان کابل را سر پا نگهدارد و بعد پار افراتر گذارد بناء بر مقامات پاکستانی پوشیده نخواهد بود که روس ها پس از فراغت از معضلهٔ افغانستان د نبال آنانرا نیز خواهند گرفت و این افغانستان است که چون سد سکندر در برابر خط تجاوز روس برنیم قاره و خلیج فارس ایستاده است و مانع عملی شدن پلانهای در از مدت استعمار

سرخ میگردد.

ولی پیوندهای مستحکم و دیرینهٔ دینی، نژادی وجغرافیائی و اثرپذیری از حوادث و جریانات همدیگر حکم می‌کند که پاکستان از معضلهٔ افغانستان نگرانی بیشتر داشته باشد که تا اندازهٔ دارد. باوجود اینکه روس ها به تکرار پاکستان را اطمینان داده اند که پای تجاوز شان به اینطرف «دیورند» در از نخواهد شد ، ولی خوش باوری به وعده ها و قول و قرارهای روس، زهرجانگد ازیست که بعضی حکومات کم و بیش طعم آنرا چشیده اند.

خلاصه اینکه پاکستان از یکسو با خطر جدی تجاوز روس مواجه است از سوی دیگر تعداد روز افزون مهاجرین در پاکستان باوجود کمک های خارجی بذات خود برای پاکستان یک مشکل بحساب میرود.

چون مسائل دوگانهٔ فوق هریک از جنبه های مختلف سیاسی قابل بحث است لهذا به این مختصر اکتفا میکنیم وراه حل معضلهٔ افغانستان از نظر پاکستان بجای خود بدنبال خواهد آمد.

اما کشور ایران که همسایهٔ غربی ماست نیز به نوبهٔ خود از معضلهٔ افغانستان متاثر می باشد. کودتای ثور هنگامی براه انداخته شد که در ایران رژیم در حال سقوط شاه حاکم بود. رژیم شاه که ژاندارم منطقهٔ خلیج و حافظ منافع امریکا و غرب در منطقه بحساب میرفت ، با خطر توسعه طلبی روس نیز مواجه گردید و بر ماموریت آن افزوده شد.

بنا رژیم ایران با پاکستان تماس گرفت و چون خود از حمایت کافی امریکا برخوردار بود ، پاکستان رانیز اطمینان میداد که از سالمیت و تمامیت ارضی آن دفاع خواهد کرد.

رژیم شاه ازین اشارهٔ رژیم تره کی که گویا معاهدات قبلی ملغی خواهد شد ، شدیداً نگران موضوع آب هلمند گردید و جداً در پی کشف حقایق بر آمد. رژیم لرزان تره کی به زودی انکار نموده و خاطر ایران ازین بابت تا اندازهٔ آسوده گردید.

باسر نگونی رژیم منحط و فرسوده شاهنشاهی و پیروزی انقلاب اسلامی و بنیانگذاری جمهوری اسلامی در ایران ، دولت مذکور بنا بر خصلت عقیدتی و سیاسی و مطابق شعار همیشگی انقلاب اسلامی یعنی «نه شرق ، نه غربی» از همان اولین صبحگاه خجستهٔ انقلاب ، ضدیت خود را با رژیم منحوس کمونیستی در کابل ابراز و از جهاد مقدس ملت مسلمان افغانستان حمایه نمود. کشور ایران نیز مانند پاکستان با مشکلات دوگانهٔ روبرو گردید: یکی خطر توسعه طلبی روس و دیگری مشکل مهاجرین افغانی.

دولت جمهوری اسلامی ایران درساحهٔ سیاسی با قاطعیت و انعطاف نا پذیری از داعیهٔ برحق و قیام شکوهمند اسلامی ما حمایت و جانبداری نموده و تجاوز روس و حکومت دست نشاندهٔ آنرا در کابل جدا تقبیح کرده و می‌کند.

تحلیل دولت و ملت مسلمان ایران از معضلهٔ افغانستان اینست که رژیم های دست نشانده با

> ✡ خوشباوری به وعده ها و قول و قرار های روسی، زهر جانگدازیست که بعضی حکومات کم و بیش طعم آنرا چشیده اند .

کودتاهای روسی در افغانستان رویکار آمده و همواره با قیام اسلامی ملت مواجه بوده اند وچون تاب مقابله با جنبش اسلامی رانداشته اند، تجاوزگران روسی با اشغال نظامی کشور ما پرداختند و به قتل وکشتار و غارت دست زدند لهذا رژیم دست نشانده در کابل فاقد هر نوع ارزش و حیثیت قانونی می باشد.

همچنان مشکل مهاجرت رانیز زادهٔ ستم رژیم ها و تجاوز روس ها میدانند که به این صورت تحلیل واقع بینانهٔ معضله می باشد. در سطور آینده ، نظر دولت ایران را در مورد حل معضله ، بیان خواهیم نمود.

اما چین :

چین نیز به نوبهٔ خود از سیاست توسعه طلبانه امپریالیزم روس نگران است زیرا از سال ها قبل روسیه را یک قدرت امپریالیستی میداند ولی در مورد مسأله افغانستان جدی به نظر نمی رسد زیرا امید چندانی به آینده آن ندارد. همچنان نوکران چین نقشی در جهاد ندارند و بقدرت رسیدن شان ناممکن خواهد بود.

و مهمتر از همه اینکه دولت چین به بیماری انزوای سیاسی نیز تا اندازهٔ مبتلا بوده و در سیاست بین‌المللی نقش فعالی ندارد.

با اینهم خط توسعه طلبی روس و حضور قوای آن در سرحدات چین بخصوص منطقهٔ استراتیژیک واخان فوق‌العاده برای چین حایز اهمیت است زیرا درین صورت به محاصرهٔ نظامی ، سیاسی و اقتصادی روس در خواهد آمد.

رویهمرفته عدم ثبات رهبری در چین ومشکلات ناشی ازین ناحیه ، تاثیر بسزائی در سیاست خارجی آن دارد معذلک از گسترش ساحهٔ نفوذ روس با در نظر داشت تجاوز ویتنام به کمبودیا و تجاوز روس بر افغانستان و موجودیت حکومت طرفدار روس و مخالف چین در هند ، فوق‌العاده نگران می باشد. سیاست منافقانهٔ حکومت اندرا گاندی که اکثراً از تجاوز روس حمایت و گاهی موجودیت قوای اجنبی را در یک کشور تقبیح می کند ، هرگز فراموش ملت مسلمان مانخواهد شد.

☆ بر مقامات پاکستانی پوشیده نخواهد بود که روسها پس از فراغت از معضلهٔ افغانستان دنبال آنانرا نیز خواهند گرفت .

هند از کشور هائیست که بارژیم دست نشانده در کابل روابط گرم و دوستانه دارد و در ساحهٔ بین‌المللی نیز از پشتیبانان روس محسوب میگردد که تعقیب این سیاست صریحاً مخالف اصول عدم انسلاک است همان اصولیکه هند از مدعیان آن می باشد.

(ادامه دارد)

آرزو

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
K. P. O.

د منی وروستی ورځی وی ، ژیړی لمرد لویدیځو غرونو خراته نږدی کیده . د لمرزرینو وړانګو خزان وهلوژیړو پانوته داسی رنګ ورکړی و تا به ویل چی د ونو په څانګو د زرو رو پی ځوړندی دی .

د منی سړو با دونو د لویو او وړوونو څانګی خوځولی او پانی یی هری خواته خورولی ، د زیاتروونو څانګی د منی با دونو د شنو او ښکلو پانونه لوڅی لپړی در ولی وی .

هر چا کوشش کاوه ژر ژر ځان خپلو تودو تاوخانو ته ورسوی او د منی له سړو با دونو او یخنی نه په امان کی شی ، د جومات او کوڅونو په لور په تندی سره روان وو ، خو ! یوازی هغه چی سپینی ږیری او کوپی ملائی د-ده د عمرله تیریدانه ترجمانی کوله ، خپله زړه شړی ئی ترځان تاو کړی وه ، د نورو خلکو په خلاف د تودی خونی په لورنه و روان ، د لویی دښتی په لور یی ورو ورو ګامونه او چتول ، سری ښکته اچولی و ، د لږتګ نه وروسته یی خپل مسیر په دښته کی د لویی هدیری په لور بدل کړ ، په هدیره کی ډیر نوی قبرونه او د قبرونو له پاسه شنه او سپین بیرغونه رپیدل ، د غمونو په در یاب کی ډوبه سپین ږیري ترټولونه د ډیر نوی قبر خواته نژدی شو ، د قبر ترخنګ ودرید ، لاسونه ئی پورته کړل ، د لاسونو د پورته کیدو سره سم یی له سترګو نه او ښکی را ماتی شوی ، په نیولی آواز ئی وویل : لویه خدایه ! د نیاز محمد ځ ن شهادت قبول کړه ، یا که ربه ! هغه د واده شپه د شهادت په مقام بدله کړه ته هغه و بخښه ، هغه په ژوندکی ستاد رضاطالبه و او ستاد رضاء لپاره یی په خپلو وینوکی ځان و لمباوه ، یا که ربه ! ته یی وبخښه ، یا که ربه ! هغه شهید دی ، که څه هم هغه زما وراره و خود اولاد نه هم راته ډیر ګران و ، لویه خدایه ! هغه او بخښه .

لمر په ډوبیدو و ، سپین ږیری له ډیروخت دعانه و روسته د قبر له څنګ نه د کلی په لور حرکت وکړ ، څو قدمه به یی چی واخیستل ، بیابه ودرید او د نیاز محمد د قبر په لور به یی وکتل ، او سړی سړی او ښکی به یی له سترګو روانی وی .

نیاز محمد یوازی په خپل تره نه بلکه د کلی په وړو او زړو ګران و ځکه د ده اخلاقو او نیک سلوک د هر چا په زړه کی ده ته ځای پیدا کړی و .

که چه د ثور کرغیړنه فاجعه د مرتد و کمونستانو په وسیله منځ ته راغلهدی پیښی نیاز محمد د نورو با درده مسلمانانو په شان لوی خطرته ځیرکړ او د هغه اسلامی ولولو هغه جهاد او مبارزی ته راوپاراوه، په ډیره زړه ورتیا ئه یی د مرتد رژیم په خلاف وسله وال جهاد ته خلک را بلل .

د ده په شا و خوا کی ځینی داسی کسان هم وو چی د رژیم په راتگ سره ډیر خواشینی وو خود اسلام د انقلابی ایډ یا لوژی نه دبی خبری په وجه به یی د نیاز محمد سره د خبرو په وختکی ویل ورووره ! نور د مبارزی وخت تیر شو ، د توپ او ټانگ سره مقابله دخپل ځان د بیځایه وژنی سره مترادف ده خو نیاز محمد به د خپل ټینګ ایمان په اتکاء هروخت خپلو ملگرو ته په مسکاکی ویل :

گوری که تا سود اسلام مقدس دین ته وگوری او زما په شان مسئولیت درک کړی نوزه باورلرم چه هغه وخت به تاسوما ته د چوپتیا او بی تفاوتی په ځای د اسلام په لارکی د قربانی او سر ښندنی توصیه وکړی خو افسوس . . .

ملگرو به ئی ورته ویل چه نیاز محمده! بیاهم احتیاط ښه دی ، د رژیم ښکاره مخالفت مه کوه خلقیان هر چیری ستاناسته ولاړه ځاری .

نیاز محمد چی د ایمان ډیوه یی په زړه کی بلیده نه د خلقیانو د تهدیدونو تر اثر لاندی راته او نه ئی د جبن او ویری خبرو ته غوږنیوه . هغه به په ښکاره خلکو ته د رژیم الحادی څیره څرگندوله او خلک به ئی وسلوال جهاد ته را بلل .

دی چی د غزنی د "اندړو" د والسوالی د غبرگونی د کلی او سیدونکی او د ننواز دضاکی په لومړنی ښوونځی کی یی د ښوونکی وظیفه درلوده په ۳۵۷ ؛ کال کییی د جهاد ډگر ته د پوره امادگی لپاره د هجرت پیتی و تاړه ، په هجرت کی د لږ مودی تیرولونه وروسته د ۱۳۵۸ کال په لومړیو وختو کی د خپلو نورو ملگرو سره د جهاد په نیت دارگون د جبهی په لور روان شو .

د جهاد له دغو سپاهیانو سره زه هم تر یوه ځایه ملگری وم . د لاری په اوږ دو کی د ماسپین د لمانځه لپاره یوه جوسات ته لاړو، په جوسات کی یوه سپین ږیری سړی چی داسی څرگندیده د دنیا له ښواو بدو نه بی خبره دی پوښتنه وکړه ځوانانو چیرته روان یی .

ترټولو د مخه نیاز محمد ځواب ورکړ او ورته وي ویل : باباجانه شهادت ته روان یو . سپین ږیری په حیرانتیا پوښتنه وکړه : زویه دا څه وایی مرگ ته روان یی ؟ نیاز محمد په مسکاکی چه د ده عادت و ورته وویل : بابا جانه هغه مرگ ندی ژوندی ، شهادت د یو مسلمان د ارمان پوره کیدل دی او . . .

نیاز محمد د ارگون په جبهه کی د څه وخت نه وروسته دخپل اصلی ټاټوبی (اندړو) په لور روان شو . هلته چه لاد مرتد ژریم تسلط څه ناڅه برقرارو او د وحشت ، ترور او اختناق فضاً لاموجوده وه ، نیاز محمدد خپلو ملگرو سره په همدی نا مساعده فضاء کی د جهاد بیرغ پورته کړ او د سیمی مسلمان خلک یی د ژریم په خلاف پا څون ته را و بلل .

هو! دنیاز محمّد دواده سره سم دهغه دلویښه دلوی ارمان دپوره کید ونیته هم پوره شوی وه؟!

خلکو د دوی دعوت ته لبیک ووایه او د رژیم په خلاف جهاد او مبارزی ته آماده شول ، د حق د لاری ددی سرښندونکو سپاهیانو او د باطل د وحشي پلویانو ترمنځ وسله والی نښتی پیل شوی.

نیاز محمد او ملګرو یې د خلقیانو ، پرچمیانو او روسانو سره په ډیرو جګړو کې برخه واخیسته چې په جګړه کې د ده زړورتیا او اتلواله د هرچا لپاره د شجاعت او قهرمانی مثال و هغه د کنصف د کلي په فتحه کې چې د خلقیانو لوی مرکز و برخه درلوده ، د علی زو کلی چه د خلقیانو مهم مرکز و د دوی د یوه قهرمانانه برید په نتیجه کې فتحه شو۔ لنډه دا چې نیاز محمد د کفر او الحاد په خلاف په ډیرو جګړو کې برخه واخیسته د ده زړورتیا حتی دده خپل ملګری هم اریان کړی وو ، ځینو به ورته د جګړی په وخت کې د احتیاط توصیه هم کوله خوده به خپلو ملګرو ته ویل : زما ګرانو ورونو ! شهادت زما لوړه آرزو ده ، او شهادت د دښمن نه په پټیدو کې نه ترلاسه کیږی ، زه هری جګړی ته د شهادت په تکل راځم خو. . . .

شپې ورځی تیریدی د ده سپین سری مور به هر وخت ده ته ویل : زویه ! واده وکړه ، زماپه زړه کې دا ارمان دی چه زما په ژوندکی ته په خیر واده وکړی ، زه هم د کور کارنشم کولای ، هغه به را سره مرسته کوی ، ستاد مجاهدو ورونو خدمت به هم کوی ، زما ډیر زړه غواړی چې د مجاهدینو کالی پریمنځم ، دوډی ورته پخه کړم خووس نلرم. . .!! کله چه هم نیاز محمد خپلی مورته څوځوځله وویل :

موری ! زه اوس د ځان او دخپل ټوپک مسئولیت لرم . د تا خدمت ته هم ځان رسولی شم ، خو که واده وکړم بیا به می مسئولیت زیات شی په جهاد کې به می سستی را شی ، زما زړه دی چې ټول ژوند په جبهه کې تیر کړم. . . خود مور ډیر ټینګاری دی مجبور کړ واده ته غاړه کیږدی د نیاز محمد مور په یوه متدینه کورنی کې چې د هغی کورنی ځوتنو ځوانانو هم د حق په سنګرونو کې د شهادت جامونه ښکلی وو دخپل زوی لپاره کوژده وکړه.

د ۱۳۶۰ کال د منی شپی ورځی وی د نیاز محمد د واده ورځی را نژدی کیدی ، موریې د خپل زوی دواده شپی ورځی شمارلی ، ترڅو د نیاز محمد د واده نیټه را ورسیده .

هو ! د نیاز محمد دواده سره سم د ده د لویونه د لوی ارمان د پوره کیدو نیټه هم پوره شوی وه ؟ !

دواده مراسم پیل شوی وو ، د میلمنو او دوستانو لپاره د خوراک او څښاک ترتیب نیول شوی وو نیاز محمد مجاهدو ملګرو د میلمنو هرکلی او خدمت ته ملاوی تړلی وی ، د ماز دیګر لمنځونه شوی وو چه د لری نه یو تن په منډه منډه کلی ته را روان و ، د کلی خلکو له یوی نوی پیښی نه د خبریدو انتظار کاوه چې هغه کلی ته را ورسید ، د خلکو سره یې ستړی مشی وکړه ، د جومات په چوتره کښیناست ، د هغه د ناستی سره سم یوه سپین ږیری ماشوم ته د چای راوړلو غږ وکړ او نوی میلمه ته یې مخ ورواړاوه او پوښتنه یې تری وکړه .

مجاهده ! خیریت خو به وی څنګه راغلی یې .

هغه خپل ټوپک چې په څنګ کې یې ایښی و ، راپورته کړ په زنګنو یې کیښود اووئی ویل :

بابا جانه ! نن د ګیرو په علاقداری د مجاهدینو لخوا حمله کیږی ، زه قوماندان صاحب را لیږلی یم چه مجاهدین تر ماښامه ځان را ورسوی ، زه نیاز محمد او نورو مجاهدینو پسی راغلی یم چه هغوی را سره لاړ شی .

سپین ږیری ورته وویل : زویه د نیاز محمد خو نن واده دی ، نور مجاهدین به لاړشی خو نیاز محمد ...

مجاهد د هغه خبره پریکړه اووئ وبل .

هو ! ما ته قوماندان صاحب وویل : «چی زه خبریم چی هغه پدی ورځوکی واده کوی که واده یې وو نو هغه دی نه راځی .

سپین ږیری او مجاهد د خبرو په حال کی وو چه نیاز محمد د جومات د دیوال له څنډی را ښکاره شو ، مجاهد ورته پورته شو ، هغه هم ورته راغی دواړو رو غبړ وکړ او کښیناستل ، نیاز محمد تری پوښتنه وکړه ، خیر خو به وی ؟

مجاهد د خپل واسکټ په جیب لاس کړ او یو خط یې راوایست او نیاز محمد ته یې ونیو ، او ورته وئ ویل دا خط قوماندان صاحب را کړیدی .

نیاز محمد خط پرانست چه وئ کوت ، نو جیب کښې یې کیښود او لږ شانته په فکر کی لاړ ، سپین ږیری تری پوښتنه وکړه زویه قوماندان صاحب څه لیکلی ؟ نیاز محمد ورته وویل : بابا جانه ! مولږ ئ غوښتی یو د عملیاتو پروګرام لری .

سپین ږیری ورته وویل : زویه ستاخو دواده شپه ده ، نور مجاهدین به ولاړ شی خو ته . . .

نیاز محمد وویل : بابا جانه ماته د جهاد سنګر دواده له شپی نه ډیر ارزښت لری زه باید ضرور لاړ شم .

سپین ږیری ورته وویل : زویه واده به دی تیر شی ، جهاد خو لا شته بیا به لاړ شی .

نیاز محمد ورته وویل :

بابا جانه ـ درسته ده خو زه نه غواړم چی د واده لپاره له جهاد نه پاتی شم ، زما ایمان ماته دا اجازه نه را کوی چه زما مجاهد ورونه دی د ګولیو تر باران لاندی وی او زه دی په کورکی شپه تیره کړم .

د سپین ږیرو او نورو کلیوالو د زیات ټینګار سره نیاز محمد پورته شو څو خپل ټوپک او کارتوس له کوره را واخلی او د مجاهدینو مرکز ته ځان ورسوی .

کورته لاړ ، خپلی خونی ته ننوت ، ټوپک ته ئ لاس کړ چی سپین سری سورئ د خونی دروازه را خلاصه کړه . هغه چه د خپل یوه زوی نیاز محمد د واده له امله ډیره خو شاله وه ، نیاز محمد ته ئ وویل :

زویه ! خیر خو به وی ټوپک څه کوی ؟

نیاز محمد ورته مخ را واړاوه او ورته وئ ویل :

مور جانی ! ما ته احوال راغلی په کنارو حمله ده ، زه ځم ، ته به د واده کار خلاص کړی ، تره ته می وویل چه خلکو ته به ډوډی ورکړی زه به انشاء الله را شم ؟ !

د مور سترګی ئ له او ښکوډکی شوی ، حیرانه ودریده ، نه پوهیده خپل زوی ته څه ووایی ، ځکه هغه د جهاد سره د خپل زوی له بی کچی مینی خبره وه ، هغه د خپل زوی په مزاج پوهیده چی زوی یې له هر څه نه تیردی خو د عملیاتو له شپی نه نه تیریږی . مورئ هم پدی راضی نه وه چه زوی یې د جهاد نه پاته شی خو د دواده په شپه تګ ئ ورته ګران و .

په زوره زوره ئ په ژړا لاس پوری کړ چی ګنی زوی به ئ د دی په خپګان له سنګر نه د واده لپاره را وګرځی ، خو نیاز محمد خپلی مور ته را نږدی شو ، د هغی لاس ئ په لاس کی ونیول ، او مخ یې کړل په مسکا کی ئ ورته وویل :

مور جانی ! ته پوهیږی چی د خدای رضاء تر هر څه پورته ده ، زه باور لرم چی ته به هم پدی راضی نه شی چی زه د دی لوی نعمت نه بی برخی شم ، د واده دا خوشحالی به ډیر ژر تیره شی خو زه غواړم هغه خوشحالی په لاس راوړم چه تل پاتی

وی ، ته راضی یې چې زه د دی یوی شپې په بدل کې
ابدی خوشحالی له لاسه ورکړم؟

موری پداسی حال کې چې د تکری په پیڅکه ئې
خپلې او ښکی پاکولې په ژړغونی آواز یې زوی ته
وویل :

زویه ! زه ډیره خوشحاله یم چه زما زوی
مجاهد دی خو . . .

نیاز محمد ورته وویل : موری نو خدای پامانی
را کړه ، د زړه له اخلاصه خدای پامانی را کړه .
گوره زما لوړ ارمان شهادت دی که زه شهید شوم
تا ته سوال کوم چې نه به را پسی ژاړې ځکه
شهادت ډیر لوړ مقام دی که زه در باندی ډیرگران یم
او دا لوړ مقام لاس ته راوړم ته هم پری راضی شه .
د لمرزرینو وړانگو چې د کړکې نه خونی ته را ننوتی
وی د خواږه زوی او گرانی مورد وروستی دیدن
ننداره کوله .

نیاز محمد خپل کمربند وتاړه ، د مور لاسونه ئې
ښکل کړل او د عایې واخیښه او ووت ، د جومات
د چوتری په لور روان شو .

نور مجاهدین هم تیار شوی وو ، نیاز محمد
ور ورسید او ورته وئې ویل ورونو راځئ چه ځو .

که څه هم د کلی سپین ږیرو نیاز محمد ته
د پاته کیدو وویل : خو د نیاز محمد تصمیم قاطع وه .
تول مجاهدین روان شول .

کله چې د جبهی مرکز ته ورسیدل د جبهی
د قوماندان سترگې په نیاز محمد ولگیدی ډیر خوشاله
شو په جگړه کې د نیاز محمد موجودیت ډیر ضروری و
ځکه د هغه جرأت او زړه ورتیا به په هره جگړه کې
د نورو مجاهدینو د مورال او روحیې د لوړتیا لپاره ډیره
گټه رسوله .

قوماندان صاحب د نیاز محمد او نورو مجاهدینو
سره دروغبړنه وروسته نیاز محمد ته مخ ورواړاوه
او ورته وې ویل چې واده دی څنگه شو تا خو ویل
چه پدی شپوکی کیږی . نیاز محمد ځمکی ته وکتل او
د عادتی مسکا سره یې قوماندان صاحب ته وویل :

وروره ! نن زما د واده شپه وه .

قوماندان صاحب یې خبره ورغوځه کړه او
وې ویل : څه وایې ؟ ستا واده و او ته دلته راغلی یې،
چا مجبور کړی ، ما خو هغه مجاهد ته ویلی و چه که
د نیاز محمد واده ونو نه دی راځی .

نیاز محمد سر راپورته کړ قوماندان ته یې په
ځیر ځیر وکتل او ورته وې ویل :

قوماندان صاحب ! ما هیله در لوده چه زما
پدی عمل کې به ته هم ما تائید کړی خو ! . . .

قوماندان وویل :

گوره نیاز محمده وروره ! جهاد له ما وتانه
نه ځی چه بس همدا نن شپه به جهاد وی بیا به نه
وی د مسلمان تول ژوند جهاد دی . ته باید د واده
مراسمو ته بیرته ځان ورسوی ، پلار دی هم
د خدای (ج) په لاره تالی په کورکی سپین سری مور
او یو سپین ږیری تره لری ، هغوی به زموږ په هکله
څنکه قضاوت کړی وی . . .

نیاز محمد ورته وویل : د کلی سپین ږیرو ، مور
او تره تولو را ته وویل خوزه نه غواړم د جهاد
شپه د واده په شپه بدله کړم او . . .

قوماندان په غصه ورته وویل : نیاز محمده
بیرته کورته لاړ شه ستا د واده شپه ده ، مور ، تره ،
ناوی او نور خپلوان به ستا انتظار کوی .

نیاز محمد ورته وویل :

قوماندان صاحب ! ډیر اصرار مه کوه . وروره
زه د شهادت په تکل راغلی یم زه غواړم دا نعمت
چې تاسو می لیری د شهادت په نعمت بدل کړم .
زما آرزو همدا ده چه د واده په شپه می خپل ځان

د شهادت په وینو کی ولمبوم .

قوماندان ډیر اصرار وکړ خو بی فایدی و مجاهدینو ته یی وویل راځی چه په خیر سره حرکت وکړو . د قرآن کریم د څو مبارکو آیاتونو له تلاوت نه وروسته ټولو په ګډه اوږده دعا وکړه ، خپلی خپلی وسلی یی را اوچتی کړی او د الله اکبر د نارو په او چتولو د هدف په لور روان شول .

د شپی د ۸ بجو په شاوخوا کی د دښمن په مورچلونو د مجاهدینو ټوپک وچلیدل ، خونړی جګړه ونښته ، جګړه په شدت سره روانه وه د هری خوانه د الله اکبر نارو د دښمن په عسکرو کی شیبه‌په شیبه ویره زیاتوله خو تر ټولو زیات د نیاز محمد په دروند آواز د الله اکبر ناری د دښمن په زړه لکه د غیشی وا رونه وو . دښمن ډیر زیارایست چی د دی لوړ آواز د څښتن مورچه تشخیص کړی .

هغه یی پیدا کړه او تر سخت اور لاندی یی ونیوله ، تر ډیره وخته پوری د نیاز محمد له مورچی نه د الله اکبر د نارو سره یو ځای د دښمن په لور ډزی کیدی ، خو . . .

خو څو شیبی وروسته د دغه مورچی نه د ډزو آواز بند شو او د الله اکبر آواز هم ورو ورو کمیده ، قوماندان په یوه مجاهد غږ وکړ .

مجاهده ! ته ګوره چه د نیاز محمد د مور چی د ډزو آواز نه راځی ، څه و شول . مجاهد د دښمن د ګولیو په باران کی د نیاز محمد سنګرته ځان ورساوه . نیاز محمد دخپل ټوپک په ماشه ګوته ایښی خود سنګریوی ډډی ته پروت دی . مجاهد پری غږ وکړ .

نیاز محمده ! نیاز محمده !

خو !

خو نیاز محمد ته د ده د ارمان د پوره کیدو ګولی را رسیدلی وه ، هغه په خپلووینو کی د لوړ هدف د لاس ته راوړو په منظور لمبیدلی و . د توری ږیری په منځ کی یی د خندی نه د سرو وینو لښتی روان و .

مجاهد په منډه منډه قوماندان ته ځان ور- ورساوه او ورته ویی ویل : قوماندان صاحب نیاز محمد شهید شو .

قوماندان لوسړی «انالله وانا الیه راجعون» وویل او له هغه وروسته یی مجاهدینو ته د عقب نشینی اشاره وکړه ، په خپله را پورته شو او د نیاز محمد د سنګر په لور د ځاورو پنځوټنو مجاهدینو سره روان شو که چی ورسید ، سترګی یی له اوښکو ډکی شوی او په نیولی آواز یی وویل : نیاز محمده ! شهادت دی مبارک شه .

ستا ارمان پوره شو خو سپین سری مور ، تره او په نیکریزو سرو لاسونو نا وی دی په انتظار کی پریښو دل .

هغه یی را پورته کړاو جنازه یی د ده د کلی په لور را واخیسته د ده دواده مراسم لاپای ته نه وو رسیدلی ، خوڼا وی یی راوړی وه او مور یی د کلی له ښځو سره ناسته وه ، ټولو د نیاز محمد انتظار کاوه ،

د شپی د دوو بجو په شا و خواکی د کلی په کوڅه کی د خلکو د قدمونو آواز او چت شو ، د نیاز محمد تره په سپینه ږیره په منډه منډه له کور څخه راووت ، هغه پدی فکر کی و چه نیاز محمد به ژوندی په مخه ورشی او هغه ته به د فتحی او بری مبارکی وو ایی .

هو ! نیاز محمد ژوندی په مخه ورغی ، خو داسی ژوندی چی موقتی ژوند یی په ابدی ژوند بدل شوی و ، تره یی لانه و پوه چه جنازه د چاده ؟ جنازه د جومات چوتری ته یوړل شوه . د نیاز محمد تره هری خواته کتل خو نیاز محمد یی په نظر نه

راغی ، د جبهې قوماندان را مخته شو ، د نیاز محمد ترور ته یې وویل : کاکا د نیاز محمد شهادت دی مبارک شه .

د هغه تره چیغه کړه ، کټ ته یې ورمنډې کړل، څادری د نیاز محمد له مخ نه پورته کړ ، د نیاز محمد په سپین مخ سری وینې بهیدلې وې . د تره یې په سپینه ږیره کې د او شکو لښتې جاری شول ، ورو ورښکته سو په تندی یې ښکل کړ او ورته وې ویل :

نیاز محمده ! زما د زړه سره ! شهادت دې. مبارک شه .

دی صحنې د ټولو سترګې ډکې کړې

ټول حاضرین پدې فکر کې وو چې د نیاز محمد مور او ناوې به څوک خبر کړی ، بسم الله خان چه د نیاز محمد له خپلوانو څخه هم و ، د هغه د کور په خوا روان شو ، د کور دروازه خلاصه وه ، هغه د نیاز محمد کوټې ته ورننوت ، د نیاز محمد مور په وار خطایی را پورته شوه ، پوښتنه یې وکړه ، نیاز محمد څه شو ، هغه راغی ؟

بسم الله خان چه د پیښې د ویلو جرأت یې له لاسه ورکړی و سترګې یې له او شکو ډکې شوې او په نیولی آواز یې وویل ادې جانې ! د نیاز محمد جان شهادت دې مبارک شه . د دې او از په او ریدو د نیاز محمد مور سمد لاسه پر ځمکه را پریوته او بیهوښه شوه او بسم الله خان له کوټې ووت ځکه د دغې صحنې د لیدو توان په کې نه وه .

په کوټه کې واویلا او ژړا جوړه شوه . پدې فریاد او ژړا د کلي ما شومان هم را بیدار شول او هغوی یې هم د پیښې د معلولو لپاره و هڅول ،

مور یې د څه وخت نه وروسته په هوښ راغله ، د لیونۍ په شان را پور ته شوه ، هری خواته یې کتل ، د کوټې په شاو خوا به یې نظر وکړ چه د نیاز محمد هره ننبه او کالی به یې ولیده ورسره چیغه به یې کړه د کلي ښځو چه هر څومره د هغې ممانعت وکړ ، خو هغه له کوټې را ووتله د جومات په لور پښې لوڅې روانه شوه ، د جومات په چوتره یې د جنازې په کټ سترګې ولګیدې ، چیغه یې کړه په کټ یې ورسنډه کړه ، دخپل خواږه زوی له مخ نه یې څادر او چت کړ ، د نیاز محمد په سپین مخ یې د وینو لاری ولیدې ، د هغه مخ بیله ښکلا پیدا کړی وه ، موری سرور تیټ کړ او په تندي یې ښکل کړ .

پاتې په ۸۳ مخ کې

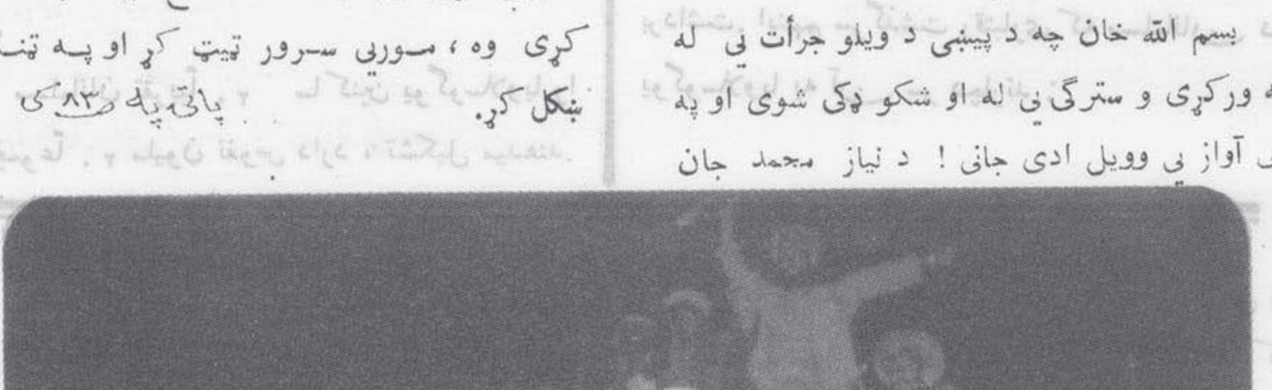

مسلمانان در یوگوسلاویا

از ابتدای حصول استقلال والغاء حکومت سلطنتی توسط «جوزیف بروز تیتو» در یوگوسلاویا ، مسلمانان در معرض بدترین حملات دشمنان اسلام قرار گرفته اند که ورود این حملات پلان ریزی شدهٔ ضد اسلام و مسلمین در یوگوسلاویا بعد از یک سلسله حملات و دستبرد هائیست که چندی قبل دولت بخاطر واداشتن مسلمین به ترک دین اسلام و اضمحلال هویت اسلامی آنها ، به آن متوسل شده بود .

مسلمانان تقریباً ۲۰ ساکنین یوگوسلاویا را که مجموعاً ۲۰ ملیون نفوس دارد ، تشکیل میدهند. که درینصورت تعداد مسلمانان در آنکشور بالغ به چهار ملیون بوده که در جمهوریت های ششگانهٔ یوگوسلاویا به سر میبرند.

اخیراً نتیجهٔ این حملات انفجاری بود که توسط مدعی العموم «لوبه خرنولی» در شهر «سراییفو» روز جمعه ۸ اپریل ۱۹۸۳ صورت گرفت که موصوف از قضیهٔ (۱۱) تن از مسلمانانی را که به عنوان اشرار و مرتجع !! در بند کشیده شده بودند پرده برداشت. اینهم سرگذشت رقتباری که مسلمانان در یوگوسلاویا به آن سر دچارند .

بعد از آنکه دولت عثمانی رو به ضعف نهاد مسلمانان در سال «۱۹۰۰» در ایالت «صربیا» برهبری «علی جایتش» قیام نموده و به استقلال داخلی خود نایل شدند اما بعد از جنگ جهانی اول و تأسیس دولت یوگوسلاویا مسلمانان به یک حملهٔ وسیع و تازهٔ روبرو گردیدند که در نتیجه تعداد زیاد از ایشان به مملکت ترکیه و البانیا مجبور به هجرت شدند و همچنان در سال «۱۹۱۹» مسلمانان در ولایت «بوسنه و هر سک» به جهت تنظیم صفوف خویش یک حزب اسلامی را بریأست دکتور محمد سباهو تأسیس نمودند که متعاقباً جنگ دوم جهانی بوقوع پیوست که بار دیگر مسلمانان مورد حملات شدید دولت یوگوسلاویا قرار گرفتند.

و بارویکار آمدن «جوزیف بروز تیتو» در سال ۱۹٤۹ تجاوز حدنهائی اش را طی کرد ... و حزب کمونیستی یوگوسلاویا برهبری «تیتو» علیه مسلمانان قهام نموده زهر خشم و غضب خود را برایشان

ریختند مساجد و مدارس اسلامی را نابود ساختند . . .
در ولایت «بوسنه و هرسک» ده ها هزار مسجد و مدرسه وجود داشت ، تعداد مساجد در شهر «سرایيفو» که مرکز ولایت بود به (۷۰ ۸) مسجد ودر شهر بلغراد به (۲۷۰) مسجد بالغ میگردید که تمام آنها بجز از یک مسجد منهدم گردید .

و امروز مسلمانان یوگوسلاویا باز هم مورد دستبرد حملات و تجاوز گریهای حکام جدید آنکشور قرار گرفته اند چنانچه در بهار سال «۱۹۸۱» مسلمانان البانیائی که در یوگوسلاویا مسکن پذیر شده اند ، جهت مطالبهٔ حقوق شرعی شان همانند سایر اهالی آنکشور ، قیام نمودند . . . در مقابل از طرف دولت با آتش تانکها و تیربارانها پاسخ داده شد که منتج به نابودی هزاران تن از مسلمانان بی گناه در ولایت «کوسوفا» گردید و این عمل به خاطر بزرگداشت محفل سالگرهٔ «تیتو» صورت گرفت ! !

در روز یکی از عید ها مسلمانان بخاطر اداء نماز عید در مسجد «فوجا» واقع در جمهوریت «بوسنه» اجتماع کرده بودند که دولت ازین گرد-همائی احساس خطر نموده بعد از محاصرهٔ مسجد اطفال، زنان و مردان بی گناه را به آتش کشیدند که در نتیجه هزاران تن از مسلمانان بقتل رسیده وعدهٔ هم فرار کردند که فوراً قوهٔ نظامی دولت پل های شهر (فوجا) و (قراجده) را تحت محاصره آورده مسلمانان را بعد از دستگیری کشتند و بدریای (درینا) پرتاب نمودند که آب دریا از خون مسلمین رنگین شده بود .

و این مدت طویلی را که مسلمانان یوگوسلاویا با تحمل مشقات و ظلم و شکنجه ها سپری کردند ، و اینهمه خاموشی های را که در برابر جنایات کمونیست ها از خود نشان دادند علا جگر درد آنها نشده و از ایشان اند کی هم شفاعت خواهی نکرد ، بلکه هنوز هم سردمداران حزب در هر زمانی به حملات وحشیانهٔ ضد مسلمین دست میزنند ، چنانچه روزنامهٔ (بولتیکا) بتاریخ ۲۴-۳-۱۹۸۳ گوشهٔ از بیانیهٔ «برانکو میکولج» را به نشر میرساند که در مجلس مورخهٔ ۲۲-۳-۱۹۸۳ اتحادیه کمونیزم در شهر (موستار) ایراد نموده بود . موصوف به استناد نصایح که رفیق (تیتو) بتاریخ ۲۰-۱۱-۱۹۷۹ در شهر (یوتوینا) (۲) ابراز داشته بود به قسم استهزاء و تهدید آمیز یاد آور میشود که :

(تنها ملیت ها قیام نکرده بود بلکه تمام دشمنان و بد خواهان کمونیزم در جنگ ضد اشتراکیت و نظام سیاسی و اقتصادی موجوده دست بهم داده و حتی متعصبین نیز گمان کرده بودند که حالا فرصت قیام علیه نظام دیموکراتیک لیبرالی سیاسی و اعادهٔ حکومت بورژوازی فرا رسیده است . برانکو اضافه میکند : مسلمانان به جنگ مقدس (جهاد) ایمان داشته اسلام را چنین تعبیر می کنند که : آئینیست جنبه های فلسفی و عقیدوی را دارا بوده و نسبت به مسیحیت که بر روح اهتمام خاصی قایل بوده و از سایر جنبه های حیاتی و مادی چشم پوشی می کند و نسبت بمادیتی که به زندگی مادی توجه داشته و از احتیاجات روحی خود را مستغنی میشمارد ، راه معتدل و میانه را میپیماید ، ایشان مساجد را محل عبادات و حل و فصل همهٔ مشکلات و مسائل اجتماعی قلمداد نموده پیشوایان دینی را مستحق ریاست و رهبری دولت اسلامی میشمارند .

برانکو علاوه می کند که : مسلمانان در مبارزه با کمونیزم به نشر و چاپ کتب و مجلات اسلامی دست میبرند که لبریز پوچ و دروغ پردازی هاست مانند کتاب سرطان سرخ (کتاب الاسلام فی الزحف الاحمر) نوشتهٔ استاد محمد الغزالی و کتاب (نقد جذور الشیوعیة) و . . . امثال این نوع کتابها که اعضای حزب منحل شدهٔ جمعیت جوانان مسلمان وعدهٔ از مستشرقین مسئولیت نشر و توزیع آنرا بدوش دارند ، این امر ایجاب می کند که تا همهٔ قوای سیاسی و عملی را علیه دشمن کمونیزم ، اشتراکیت ، اخوت و وحدت بکار اندازیم . موصوف بادامهٔ سخنانش می گوید که ! تعین یک سلسله عقوبات و مجازات آموزندهٔ به این دسته دشمنان ، قطع نظر از تکلیف و حالات اجتماعیشان، امر طبیعی و ضروری است !)

اما در برابر اینهمه تعرضات و تجاوزاتی که علیه مسلمین در یوگوسلاویا صورت میگیرد پیروان سایر ادیان به هیچنوع ازین تکالیف سر دچار نبوده و هنوز در فراغت و نشاط بیشتر از مامورین دولتی که هر لحظه امنیتش در معرض تهدید است ، زیست می کنند ، کاتولیک ها در یوگوسلاویا به حدی نیرو گرفته اند که توانستند با طرح پلانها تنظیمی را بنام «حزب مارینی» تأسیس نمایند که این حزب دارای قطعات عسکری نیز میباشد که بنام «جیش مریمی» یاد گردیده و یونیفورم مخصوص ، انتساب قطعات موصوف را به آن حزب واضح میسازد باوجود این همه فعالیت ها هیچ یک از پیروان کلیسا مورد تهدید قرار نمی گیرند اما در مقابل رهبران و پیشوایان مسلمان به شمول امامان مساجد و . . . دستگیر و بزندانها افگنده میشوند ، چنانچه امام مسجد «قراجده» بعد از دستگیری مدت پنجسال محکوم به حبس گردید این بخاطری بود که امام موصوف اطفال خورد سال را در مسجد آموزش دینی میداد با آنکه قانون یوگوسلاویا حریت و آزادی ادیان را اعلام میدارد . . .

حملات ضد فرهنگی . . .

باید یاد آور شد که یوگوسلاویا از هر نوع اصول و مبادی فرهنگ اسلامی عاری گردیده و مبادی اسلامی شدیداً مورد استهزاء و حملات بیشرمانهٔ قرار گرفته است . و هیچ گونه مسایل و موضوعات جزئی و کلی اسلامی وجود ندارد که بباد تمسخر کشانیده نشده و حتی مسلمین یوگوسلاویا را خاین و مرتجع قلمداد می کنند .

و هنگامیکه در مجله «البعث الاسلامی» جهت توضیح حقایق ورد پروپاگند ها و توطئه ها ، سید حسن جوزو مدیر مسئول مجله مطالبی را به نشر رسانیده و متعاقباً به مناسبت افتتاح یکی از مساجد بیانیهٔ ایراد داشت که ضمن گفتارش مسلمین را با کاف «برادران مسلمان . . . » خطاب نموده و قرن پانزدهم را به ایشان تبریک عرض داشت . که فوراً مقامات دولتی همین جمله «برادران مسلمان» را دستاویز نموده و نشرات و روزنامه ها با مذمت و فحش ، موصوف را مورد هجوم قرار دادند و متعاقباً از مسئولیت مجله نیز سبکدوش گردانیده خواستار شدند که دیگر هیچ اقدام اسلامی از نزدش سر نزند .

همچنان (الحاج نعیم عبدتش) رئیس العلماء را به ارتباط قضیهٔ حسین جوزو از وظیفه برطرف ساختند . و هنگامیکه حسین جوزو را از مجله را ندند درعوض یکتن از هواداران خود را تا مدتی مقرر نموده و بعدتر امر توقیف مجله را صادر نمودند .

در پایان کنفرانسی که بتاریخ ۸ اپریل ۱۹۸۳ میلادی ... ضد اسلام دایر گردیده بود. مدعی العموم «لوی خارلوال» شهر «سراییفو» دستگیری یک گروپ یازده نفری مسلمانان را اعلام داشته متهم نمود که ایشان سازمانی را بوجود آورده الله نظام (جوانان مسلمان) که این تنظیم یک سازمان دهشت افگن، شریر و مرتجع بوده و به جهت برهم زدن یکپارچگی جامعه یوگوسلاویا فعالیت نموده و مردم را به تعصبات قومی و نژادی دعوت می‌نماید. منابع مطلع تعدادی از دستگیر شدگان را از جملهٔ پیشوایان و مسئولین امور اسلامی در داخل یوگوسلاویا قلمداد نموده و اسمایشان را در ذیل یاد آور گردیده که ما لازم بیاد آوری نمیدانیم. و جریانات تحقیق دستگیر شدگان هنوز هم ادامه دارد.

و همین گونه طبقهٔ طلاب مسلمین یوگوسلاویا که در شهر های عربی مصروف تعلیم و تربیه هستند از طرف مقامات کمونیستی به مضایقهٔ همیشگی دچار میباشند ولی باوجود اینهمه از حد گذریها ـ روابط دول عربی هر روز با یوگوسلاویا به نسبت آنکه یکدولت غیر منسلک است، ازدیاد یافته و کمک های اقتصادی و فرهنگی را توسعه بخشیده خطوط پرواز هوائی را نیز با آندولت باز نموده اند و ضمناً هر نوع کمک های مادی و مساعدت های مالی را دریغ نمیورزند ـ در حالیکه مسلمانان در آنجا بوضع رقتبار و تحت شکنجه و تحقیر بسر میبرند. دول عربی به این نظر هستند که دولت یوگوسلاویا عمیل عرب و مسلمین است و به همین ارتباط نشرات دول عربی نیز به توصیف و تمجید (تیتو) بعنوان یک قهرمان غیر منسلک همه وقته پخش میگردد غافل ازینکه موسیقی ملی یوگوسلاویا داستان (کرالیفو ملاکو) را که دست به قتل عام عرب زده بود به ترانه میخواند.

تعداد مسلمانان در یوگوسلاویا :

تعداد مجموعی مسلمانان در جمهوریت های ششگانهٔ یوگوسلاویا به ۴/۵ ملیون میرسید که از جمله :

در جمهوریت (سلوفانیا) که در شمال غرب کشور واقع بوده و مرکز آن (لوبلیانا) است اکثر کاتولیک ها زندگی داشته مسلمانان در اقلیت محدود قرار دارند.

در جمهوریت (صربیا) که مرکزش (بلغراد) است تعداد مجموع ساکنین آن ۹ ملیون بوده و تعداد مسلمانان ۱/۵ ملیون است.

در جمهوریت (کراوتیا) تعداد مسلمانان بیشتر از ده هزار تن میباشد.

در جمهوریت (البوسنه والهرسک) تعداد مسلمانان بالغ به ۱/۵ ملیون بوده و تقریباً ۵۰ ساکنین آنرا تشکیل میدهند و (سراییفو) مرکز آن بوده و یکی از شهر های بزرگ اسلامی به شمار می آید.

در جمهوریت (مقدونیا) که مرکزش (سکوبیا) است تعداد مسلمان به چهار صد هزار نفر بالغ گردیده و ۲۵ ساکنین آنرا ـ که مجموعاً یک ملیون و شش هزار نفوس دارد تشکیل میدهند.

در جمهوریت (الجبل الاسود) که در سرحد البانیا واقع میباشد تعداد مسلمانان تقریباً به یکصد هزار نفر بالغ میگردد.

ج : سرفراز

د رسول الله (ص) عفوه او شخصي انتقام

د اسلام پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و اصحابه وسلم د خپل ژوند په اوږدو کښی ټول هغه کارونه چی قرآن کریم د دوی په اوږو ایښی وه په پوره ډول سرته ورسول - هیڅ داسی اړخ او څنډه ئی پری نښو ده چی هلته د ده امتیان د ده د مبارک ژوند یوه نمونه د لیاری مشال و نه مومی قرآن کریم چی ورته فرمایلی وه :

فاعف عنهم : دوی (اصحابو) ته ښښنه وکړه.
(سورة ال عمران)

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پدی برخه کښی هومره په اخلاص او صمیمیت قدم واخیست چی د انسانیت د پوره والی او څرګند والی او چته او آخرنی پوړی، ئی په ریښتنی ډول تمثیل کړه .

هغه وخت چی د حنین په سخته او ډاروونکی ورځ کښی تری ټول یاران او دوستان د جنګ د سختوالی له کبله و تښتیده - او دی ئی یوازی پری - ښود - خو ده ئی له دی چی خپلو اصحابو ته غبرګړی چی زه دغه یم زما په لور راشی - نه ئی دجنګ په دوران کښی کومه د قهر ، او زجر کلمه وویله - او نه ئی له جنګ نه وروسته چا ته کومه رټونکی خبره وکړه .

براء بن عازب د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم زړور توب ، د خپل په لیار کښی ئی ثبات او ملګرو ته ئی د عفوی کیسه داسی بیانوی : یوه سړی ما ته وویلی چی ای د عماره پلاره ریښتیا ده چی تاسو د حنین په ورځ له رسول اکرم صلی الله علیه وسلم څخه تښتیدلی واست ؟

ما وویلی هو ! خو رسول الله صلی الله علیه وسلم تیښته ونکړه ؟

د هوازن قبیله غشی ویشتونکی قبیله وه - کله چی موږ جګړه ورسره شروع کړه هغوی ماتی وخوړه - زمونږ څینو ملګرو په غنیمت را ټولولو پیل وکړ هوا زنیانو چی زمونږ دا حال ولید په مونږ ئی دغشو باران شروع کړ بیا نو زمونږ ملګرو ونشو کړای چی پښی ټینګی کړی .

ما سفیان بن الحارث ولید چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سپین اوښ واګی ئی په لاس کښی نیولی وی رسول الله صلی الله علیه وسلم په میدان کښی ولاړ او چیغی ئی وهلې .

زه پیغمبریم، درواغ نه وایم - زه د عبدالمطلب لمسی یم . (متفق علیه)

او پدی ترتیب ئی د اسلام راتلونکو ټولو مشرانو - او د اسلامی لښکر ټولو قوماندانانو ته عملی درس ورکړ چی :

د مسلمانانو مشر باید تاند ووهی چی د خپلو لښکریانو اعتماد او باور هومره ترګو توکړی چی که د تیښتی او ماتی ورځ هم وی - د مایوسی او پښیمانیت مرحله هم وی - مسلمان مشر - باید په میدان کښی ټینګ ولاړ وی - او د حق او واقعیت نه د دفاع په مرحله کښی که څه هم یوازی پاتی شی - که څه هم په غشو، سوری، سوری، او بدن ئی له زخمونو ډک شی غاښ ئی شهید - سرئی مات او د دښمنانو له خوا د وژونکو ګذارونو سره مخ شی .

د جګړی میدان پری نږدی - او نورو ته ثابته کړی چی زه د دی لیاری په رښتینولی هومره قانع یم - چی د ځان په قربانی ئی رښتینولی ثابتوم .
او هم ئی د اسلام راتلونکو مشرانو ته ښوونه وکړه چی باید په خپل رعیت هومره مهربانه او نرم خوا وی چی که کله مو د غم په ورځ کښی هم یوازی پریږدی خو ډیر ژر ستاسو په بلنه خپل مسؤلیت ته متوجه او په یو صف کښی درسره و دریږی .

د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د دغه او چت صفت څرګندونه حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها - په یو حدیث کښی داسی بیانوی .

هیڅکله ئی د ځان لپاره انتقام ندی اخیستی خو چی کله به د خدای حکم تر پښو لاندی شو نو بیا به ئی د هغه بدل اخیسته . (بخاری او مسلم)

د ځان لپاره د انتقام نه اخیستل - هغه هم پداسی حال کښی چی د انتقام اخیستلو ټول وسایل - او ټول امکانات پوره وی کوم اسان کار ندی.

خو لدی کبله چی د انتقام نه اخیستلو کار د انسانانو په زړونو د زرګونو کتابونو لوستلو - او موعظو او خطبو څخه زیات اثر لری - ځکه هر مسلمان پدی مکلف شوی دی - چی د بل مسلمان ورور په مقابل کښی ښښنه وکړی - عفو ورته وکړی او د انتقام فکر له یاده وباسی او د اسلام پیغمبر صلی الله علیه وسلم په خپل عملی ژوند سره ثابته کړه چی د مسلمانانو مشران د نورو غوره او ښکلو صفاتو او نبوی اخلاقو د خپلولو په لړی کښی د دغه صفت په خپلولو تر ټولو زیات مکلف شوی دی .

ځکه په کومه ټولنه او اجتماع کښی چی د مشر سره داحس اوارا ده پیدا شوه چی د خپلو شخصی کارونو په برخه کښی د رعیت له ځینو خلکو څخه انتقام واخلی - هغوی - محاکمی - زندان - او قضا ته سوق کړی - په هغی ټولنه کښی د ورور ګلوی - مینی او محبت فضا ورکیږی - هغه ټولنه بیا نشی کولای د ټولنی د اساسی ستونزو د حل په لیار کښی قدم واخلی.
ځکه د ټولنی مشر به د ټولنی فعال او کارکوونکی خلک یو په بل پسی د خپلو شخصی انتقامونو په نتیجه کښی له کار، فعالیت او تحرک څخه غور زوی او ځای به ئی بالآخره هغه څوک نیسی چی هغه بی د ټولنی د مشر د خدمت څخه بل حس او اراده ونلری .

او طبیعی ده چی د کارونو او کړنو په دوران کښی د خبرو ، نظریو ، فکرونو او حتی د تصمیم نیولو اختلافات مینځ ته راځی .

خو چي د ټولنې مشر په ټولو د عفوې ـ حکم اعلان کړي ـ د شخصي انتقام اخيستلو فکر او اقدام پرېږدي ـ ټولې ستونزې به حل ـ او د ورورۍ او صميميت فضا به بېرته را وګرځېږي .

او که نه نو د ټولنې هر غړي چي څه درک او د مسئوليت احساس ورسره وي تل به پدې فکر کښې وي چي له دغسې انتقام اخيستونکو او لجوجو مشرانو څخه څنګه خلاص ـ او بې غمه شو .

د هغوی د عقل ، علم ، او استعداد زور او توان به ددې پرځای چي د اسلام د روښانه او ځلانده دين د اصولو په تطبيق کښې په کار واچول شي ـ بې ځايه او بې مورد ده به له کاره غورځېدلی وي . او هغه چي دنيوي ژوند ـ آخري ژوند ګڼي تل به پدې لټه کښې وي چي موازي همدغه ژوند تېر کړي ـ اخرت او اخروي ژوند به د تل لپاره شاته غورځوي .

هو !

د خدای لپاره انتقام او بدل اخيستل د اسلام د پيغمبر عادت او خوی‌دټولنه پرې جوړېږي او د بد يو مخه پرې نيول کيږي .

خو دا واقعيت دی او ورځنۍ پېښې ئې ثابتوي چي هغه څوک د ځان لپاره انتقام اخلي ـ هغه د دې توان نشي پيدا کولی چي د خدای لپاره هم انتقام واخلي .

د اسلام پيغمبر صلی الله عليه وسلم د ځان لپاره د انتقام اخيستلو حس هومره مړ کړی و ، چي د لاندینې پېښې لوستل هر انسان په تعجب کښې غورځوي ـ او متوجه کوي ئې چي اسلام له مسلمانانو او د مسلمانانو له مشرانو څخه څه هيله لري او دوی څه کوي ؟

حضرت انس رضی الله تعالی عنه وائي :

زه د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره روان وم د رسول الله په غاړه کښې د سختو څنډو والا نجراني څادروه ـ بانيزه يو بانده چي راغی او له څادر څخه يې ټينګ ونيو او د ځان په لوري را يې کښکلو ـ ما د رسول الله غاړې ته وکتل ومې ليده چي د څادر څنډې د هغه په غاړه کښې ننوتلې دي .

بيا هغه سړي رسول صلی الله عليه وسلم ته وويلې ای محمده (ص) له هغه مال څخه چي تا ته خدای درکړی دی ما ته څه را کړه !

رسول الله ورته وکتل :

وئې خندل ،

بيائې امر وکړ .

چي څه ورکړي .

(فاعتبروا يا اولی الابصار)

د تیروګنو په لړکی

داسلامی بلنی پیل

ابتلاء اواز میښت :

تردی وخته پوری چی اسلامی دعوت کوم کار کړی ؤ نتیجه یُی په د ریو صورتونوکښی څرګنده شوه .

۱ـ یو شمیر نیکو او غوره کسانو دغه بلنه و منله ـ یوه ډله یی جوړه کړه او په هر قیمت د تحریک د پر مختګ لپاره چمتو شول .

۲ـ یوګڼ شمیر خلک د خپلی ناپوهی ـ خپل سری یاد خپل پلارنیکه د تتی ګروهی په وجهه د دغه تحریک مخالفت ته چمتو شول .

۳ـ دغه نوی بلنه د مکی او قریشوله حدودونه و وتله او نسبتاً پراخی حلقی پوری ورسید له . پدی اساس د دغه نوی تحریک اوزاره جاهلیت ترمنځ یو سخت کشمکش پیل شو. کومو خلکو چی غوښتل په خپل زاړه دین یعنی جاهلیت پوری تړلی وی هغوی په پوره قوت سره د اسلامی تحریک له منځه وړولو لپاره ملا وتړ له او اسلام منونکو باندی یی خوراډیر وحشیانه ظلم او زور زیاتی پیل کړ او په هر راز تضعیفولو یی رضا شول نو په همدی اساس د اهغه دوره ده چی په دی کی د قریشو د ظلمونو خو رازیات عبرتناک واقعات زمونږ سخ ته راځی .

د عربو غوندی ګرم ملک کی یی د سختی ګرمی او تکنده غرمی په وخت کښی مسلمانان په سره شګه اوږ ده څملول په سینو باندی یی درنی ډبری ایوښودلی او بیا یی فشارور کول په سره او سپنه یی د اغزۍ اوبوکی یی غوټه کول په ډیره بی رحمی یی وهل ټکول.لنډه دا چی دا او د اسی نور مظالم وو چی پر مسلمانانو باندی به تطبیقیدل . که څه هم پدی ډول پدی دوره کښی د مسلمانانو لپاره ژوند ون ګران و مګر په تاریخ کی چی د کومو مظلومانو د داستان یوڅه برخی را نقل شوی دی یوڅو بیلګی یی په لاندی توګه دی .

حضرت خباب(رض)د ام انمار مریی ؤ تر دغه وخته پوری نزدی شپږو او وتو اسلام را وړی و چی دی هم په اسلام مشرف شو او په دغه جرم د قریشو د مظالمو نښه و ګرځید ، یوه ورځ قریشو په زمکه باندی سکروټی ښبی تازه کړی او دی یی له پاسه پری څملاوه او یوتن یی په ټټر باندی وخوت او ټینګ یی و نیو چی په اړخ وا نه وړی ترڅو پوری چی هغه سکروټی ترشا لاندی سړی شوی حضرت خباب (رضی الله عنه) تر ډیری مودی و روسته د حپلی سوزیدلی شا سپین (پیس په شان) دا غونه ښکاره کړی وو .

حضرت بلال رضی الله عنه د امیه بن خلف مریی ؤ پوره د غرمی وخت ؤ چی هغه یی په سره شګه څملاوه سینه باندی یی درنه ډبره کښیښوو د له

او ورته يې وويل ـ اسلام نه انکار وکړه که نه په همدې کړ او او سختي کې به مړشي خود درد په همدې سخت حالت کې هم د هغه د خولې څخه د (خداي(ج) يودی ، خداي يو دی) اواز را ووت با دار به يې غاړه کښي پرې وتړه هلکانو ته به يې لاس کې ورکړ او د ښار يوې خوا بلې خوا به يې را ښکوده .

حضرت عمار رضي الله عنه د يمن او سيدونکی ؤ دی د هغو همتناکو خلکو د جملې څخه دی چې په همدغه لومړي سر کښي مسلمان شوی وکله چې ده اسلام راووړ نو قريشو به په سوزنده ځمکه باندی څملاوه او دو مره به يې و واهه چې بې هوښه به شو . حضرت لبينه رضي الله عنها د اسلام را وړلو نه د مخه هغه د و مره زياته ووهله چې هغه په خپله د و مره ستړې شو چه کښيناست خود الله دی بنده به همدا ويل چې که ته اسلام را نه وړې نو خدای(ج) به تا نه دعه انتقام و اخلي .

حضرت زبيره رضي الله عنهاهم د حضرت عمر رضي الله عنه د کاله وينځه وه يوه ورځ ابو جهل د ومره و وهله چې سترگې يې ړندې شوې لنډه دا چې په نارينه او ښځو کښې ډير داسې د پاره او ار مسلمانان وو چې ډول ډول تعذيبونه به يې هغوی ته ورکول خوله دی تولو مظالمو سره سره يو مسلمان‌هم اسلام پرينښو د لو ته چمتونه شو . نو خامخواه خلک هغوی ته متوجه کيدل او په زړه کښي دی سوچ کولو ته مجبور يدل چې اخر دا نو څه راز غوښتنه ده چې دا خلک د دو مره مصيبتونو سره سره بياهم له اسلام سره د پيوستون لپاره چمتو کيږي تول په دی پوهيدل چې دا خلک د خپلو اخلاقو، معاملو او نورو انساني اړيکو په اعتبار تر ټولو غوره انسانان او د د وی گناه پرته له دی بل څه نده چې وايي موږ له الله(ج)نه پرته بل څوک خپل رب، (بادار ، مالک او معبود) نه نيسو اطاعت او بندگی به يوازی د هماغه کوو[۱] .

---

(۱) لمنليک .

ما چې وليدل نن سبا موږ ته دا خبره ډيره معمولي ده او موږ تعجب کوو چې هغوی ولی پسه دو مره خبره باندی دومره ځوريدل خبره داده چې موږ سره خو نه د (رب) لفظ پوره مفهوم شته او نه د عبادت پوره حدود مخکې لرو خو هغه خلک په دی پوهيدل چې د د وی په ژبه کې د رب او عبادت د الفاظو پر اختياوی څه دی . پدی توگه چې کله به هغوی ويل چې زما رب الله دی نو ويونکی او او ريدونکی دواړه چې له دی خبر څخه يې مطلب دا دی چې :

۱ـ الله تعالی نه پرته بل پالونکی نشته . څنگه چې د اِسې ده نو انسان ته په کار دی چې د هماغه شکر گذاروی هماغه څخه د دعا غوښتنه صحيح ده او په محبت او گروهي سره د هغه . ه وړاندی سر ايښودل په کار دی له هغه څخه پرته بل څوک د لمانځنې برخه وال يعنې (مستحق) ندی او نه کيدای شي .

۲ـ له الله (ج) نه پرته بل مالک او بادار نشته نو انسان بايد د هغه بنده او مربي وی، د هغه په وړاندی خونه خپل ځان وا کوال وگڼي او نه بل څوک ، پر ته د هغه نه د بل چا مړييتوب او محکوميت صحيح ندی .

۳ـ له الله تعالی نه پرته بل حاکم او و اکدار نشته له دی کبله صرف د هغه اطاعت او حکم منل پکار دی انسان خونه په خپله حاکم کيږي او نه له خدای (ج) څېنې پرته د بل چاوا کمنی ته غاړه ايږدی .

دا هغه اعلان ؤ چې له يوی خوا د هغو ټولو معبودانو خدايانو چې له پلارنيکه يې د هغه ←

د دې مظلومو مسلمانانو د دغه ټينګار په وجه ګڼ شمير خلک له يوه لوري سوال سره مخامخيدل او خامخواه يې په زړونو کښې يو ډول نرمي پيدا کيدله او له نژدې څخه د دغه نوي تحريک ليدنې او منني ته هڅيدل ، د حق د څښتنانو مظلوميت د تل لپاره د حق د برياليتوب پور جوړوي ، په دې توګه که له يوې خوا پر دوی باندې ظلمونه کيدل خوله بلې خوا اسلامي تحريک پر له پسې سانسوريده په مکه کې د اسې يوه کورنۍ او کورنه نۀ پاتې چې له‌هغوی څخه يو نه يو اسلام منلی نه وي په همدې سبب د اسلام دښمنانو نور د قهر ښکار ګرځيدلی وو د وی ليدل چې خپل و روڼه، و ريرونه خويندې، او ښې ، زومان او زامن يې د رګرده اسلام قبلوي او صرف د اسلام‌لپاره خپل هر څه پريږدي او بر عکس له هغوی سره دارپکوشلولو لپاره تياريږي .

د هغوی لپاره دغه سخت تپ د تحمل او سهلو وړنه ؤ بيا ډير ښه دا چې کوم خلک پدې نوي تحريک‌کې شامليدل هغه داسې خلک ووچې په خپله ټولنه کې تر هر چا غوره خلک ګڼل کيدل د هغوی عقل او فکر اخلاق او انساني ټولې ښيګڼې هر چا ته ښکاره وې کله چې د غسې خلکو اسلام و ما نه نو له خپلو کټو څخه د تيريد و لپاره‌هم چمتو شول، په هر صورت هر سړی مجبورو چې په دې هکله فکرو کړي چې اخر په دغه تحريک او د اعي کې څرنګه را ښکول دي چې په دې اندازه خلک سرښندنې ته او قربانۍ ته چمتو کوي ، بياد اهم خلکو و ليدل چې د اسلام په دايره کښې له دا خليد و نه و روسته د خلکو لانور هم ربښتينی ـ اخلاقي ـ صادق او په معامله کښې ترې ښه او سرېځلي انسانان جوړيږي دا ټولې داسې خبرې وې چې هر ليدونکي يې مجبورا وه چې هغوی باید اسلامي دعوت قبول او يا يې قبول نکړي خوپه‌زړه‌کې د دغه دعوت د غوره والي احساس نه هسې‌نشواى پاتې کيداى .

په پنځمه نبوي نيټه حبشې ته هجرت :

پدې وخت کې کابو د حضرت محمد ﷺ د نبوت پنځم کال ؤ ـ کله چې د، دا اندازه و اګواله چې اوس نو د قريشو د ظلمونو د پاى ته رسيد و پته نه لګيږي‌که څه هم ډيرداسې‌مسلمانان‌هم‌شته چې د هيڅ يوې سختۍ په مقابل کې له اسلام نه مخ نه اړوي خوپه هر حال د دغو مصيبتونو د تحمل او سهلو ځواک ترې ځي او د اسلامي فرايضو په ځاى کول نا ممکنه کيږي نو محمد ﷺ پريکړه و کړه چې يو شمير مسلمانان دې حبشې ته هجرت و کړي، حبشه د افريقې په ختيځ ساحل کې يو ملک و چې پاچاې نيک‌نيتي او انصاف منونکی عيسوي ؤ، له دې هجرت څخه يو مقصد د اؤ چې يو شمير مسلمانان د قريشو ظلم او زور نه لږ تر لږه تر څو پورې چې‌حالات‌مساعد يږي نجات و مومي يوه بله لويه ګټه د اهم وه چې اسلامي بلنې د دغو سرښندونکو په ذريعه څه لرې علاقوته هم د رسيدلو موقع پيدا کړي . په دې توګه لومړي ځل يوولس تنه نارينه او څلور ښځې د دې هجرت لپاره اماده شوې دغو کسانو په‌پنځم نبوي کال در جب مياشت کې سفرو کړ . د الله کره ؤ چې څنګه دغه خلک بندرته و رغلل نو د وه تجارتي‌بيړۍ د بيرته تلو لپاره اماده وې او دوی يې په خورا کمه کرايه بوتلل . کله چې قريش خبر شول دغه خلک يې تعقيب کړل خود خداى(ج) پـه فضل د دغو خلکو بيړۍ خوځيدلې وه . په حبشه

عبادت کاوه پاى ته ورسيده او له بلې خوا د هر ډول سرداری او حکومت پر ضد آزادانه اعلان ؤ پدی

اساس هيڅ يو مذهبي مخکښ او د قبايلو سردار دغې اعلان سهلوته په هيڅ ډول تيار نه و .

کښې دغه مسلمانان په امن او امان کې او سیدل خوکله چې دا خبر قریشو ته ورسید سخت په قهر شول . بالاخره يې دا پریکړه وکړه چې یو شمیر خلک دې د حبشې پاچا(چې عربو نجاشي باله) ته لاړ شي چې دا خلک زموږ مجرمین دي او هغوی له خپل هیواد نه و شړي تر څو چې موږ يې بیرته له ځانه سره را ولو . عبدالله بن ربیعه او عمرو بن العاص د دې کار لپاره و ټاکل شول ، په پوره برم او کوب دغه خلک حبشې ته ولیږل شول . کله چې هلته و رسیدل لومړی يې د حبشې پادریانو (عیسوي ملایانو) سره وکتل او دایې ورته وویل چې هغوی نوی مذهب را ویستلی دی او موږ له خپل هیواد ځینې شړلي او ستاسې هیوادته را تښتیدلي دي موږ غواړو چې ستاسې پاچا ته دا غوښتنه وړاندې کړو چې هغه مجرمین موږ ته و سپاري نو تاسې صاحبان هم په دربار کې زموږ سپارښت وکړې .

مسلمانان د نجاشي په دربار کې :

کله چې د مکې د خلکو غوښتنه نجاشي ته وړاندې شوه نو هغه مسلمانان را وغوښتل او پوښتنه يې ځینې وکړه (دا تاسې څه ډول نوی مذهب را پیدا کړی دی؟مسلمانانو د خبرو اترو لپاره حضرت جعفر بن ابي طالب (د حضرت علي رضي الله عنه ورور) و ټاکه ده چې کومه وینا پدې دربار کې وکړه د تاریخ په کتابونو کې محفوظه ده . لنډیزيې دادی (ای پاچا-موږ په وخت د جهالت او گمراهۍ کې په تورتم کې ټکرې خوړلې-یو خدای مو پریښود کړی و او سالگونو بتانو ته مو عبادت کاوه د حرامو خوړل، زنا ، لوټماری ، غلا او یو پر بل باندې ظلم کول مود شپې او ورځې کارو او زموږ هر یوه ځواکمن د کمزوري په وژلو باندې و یاړ کاوه داسې دا چې زموږ ژوند له درنده گانو او ځنا وراڼو نه هم بتر و . د الله رحمت مو ولیدل چې زموږ پر حال باندې يې لورینه وکړه - په موږ کې يې یو داسې شخص را پیدا کړ چې هغه پخپله د الله استاذی شو . موږ د هغه له نسب نه خبر یو هغه پوره رښتینی - امین او معصوم دی دوستان او دښمنان ټول د هغه په نیکی او شرافت باندې قایل دي . موږ يې اسلام ته را وبللو او دايې را و ښودل چې د ډبرو او تیږ و عبادت پریږ دی . یوازې یوه الله (وا کوال او مالک) ته غاړه کښیږدی او د هغه بنده گی غوره کړی ، رښتیا ووایې ، له وژنې او لوټماری نه لاس و اخلې ، د یتیمانو مالونه مه خوری ، لهگاونډ یا نو سره مرسته وکړی ، زنا کاری او نورو خوسا کارونو نه ډډه وکړی ، لمونځونه وکړی ، روژې و نیسی. د خدای(ج)په لاره کې خپل مالونه و پلوری، له بیوزلو او غریبانو سره امداد وکړی موږ په هغه ﷺ باندې ایمان را ووړ . شرک او بت پرستی موږ پښو ده او ټولو بد و کارونو نه سوتو به وکړه . په دې سبب زموږ قوم زموږ دښمن شو او دی ته مواږ باسې چې همغه دین ته بیا ور و گرزو او په همدې غرض دغه خلک زموږ په بیرته ستنید و باندې اصرار کوی» .

نجاشي وویل ښه ! (د الله هغه کلام چې ستاسې پیغمبر باندې نازل شوی دی د هغه یوه برخه ولولې . چې وایې ورو) حضرت جعفر (رض) د مریم سورې یو څوایاته ولسوستل ، په نجاش باندې يې پوره اغیزه وکړه . او له سترگویي او شکې رواني شوی . او دایې وویل :

په خدای (ج) سوگند دی چې دا کلام او انجیل دواړه د یوې ډیوې وړانگې دی . له همدې وینا سره يې قریشوته په ډاگه وویل چې : دا مسلمانان هیځکله تاسې ته بیرته نه در سپارل کیږی .

د نجاشي اسلام :

دویمه ورځ قریشو یوه بله د سیسه جوړه کړه .

در بار ته لاړل ـ نجاشي ته يې وويل چې ته خولدی کم شمير مسلمانانو نه پوښتنه وکړه چې د حضرت عیسی علیه السلام په هکله څه گروهه (عقیده) لري، دا خلک خو په دې پوهيدل چې مسلمانان خود عيسويانو د گروهې پر خلاف حضرت عیسی علیه السلام ته د خدای د زوی پرځای د مریم زوی وايي ځنگه چې دغه خبره نجاشي ته وړاندې شي نو ضرورږه مسلمانان بيرته ستنيږي ، نجاشي بيا مسلمانان خپل دربار ته وغوښتل ، کله چې مسلمانان له يوې دغسې وضعې سره مخامخ شول ، لومړی خو هغوی هم زړه نا زړه شول مگر حضرت جعفر (رض) وويل : (هر څه چې کيږي سونږ باید رښتیاوواییو) ، پدې ډول حضرت جعفر (رض) د دربار د ټولو حاضرینو په وړاندې په ښکاره اعلان وکړ چې (سونږ ته را ښودلی شوی دی چې حضرت عیسی علیه السلام د خدای(ج) بنده او پیغمبرؤ) دی خبرې له او ریدلو سره سم نجاشي له ځمکې یوځلې راوچت کړ او وی ویل : (قسم په خدای(ج) دی څه چې تا وویل عیسی دیوی زرې په اندازه هم تر دی زیات نه ؤ ،) پدی توگه د قریشو دغه د سیسه هم شنډه شوه نجاشي حضرت جعفر (رض) او ملگروته يې له عزت سره په خپل هیواد کې دا ستوگنې اجازه ورکړه او د محمد ﷺ نبوت يې ومانه او اسلام يې قبول کړ . د دغه نجاشي نوم صمحه ؤ ـ کله چې وفات شونو حضرت محمد ﷺ د هغه په غیاب کې د جنازې لمونځ ادا کړ .

وروورو نـژدی (۸۳) تنه مسلمانان حبشی ته مهاجر شول :

د حضرت حمزه (رض) ایمان :

له يوې خوا په مکه کې د قریشو ظلمونه ؤ له بلې خوا د محمد ﷺ او د هغه د ملگرو د صبر او تینگار ځرگندونه ـ د دغه کشمکش په دوران کې د مکې ترټولو غوره انسانان را جذب او د اسلام دا یره کې شاملیدل . حضرت حمزه(رض) د محمد ﷺ تره ؤ خوتر دی وخته پورې مسلمان شوی نه ؤ مخالفين به چې په کومه بیرحمی محمد ﷺ ته وړاندې کیدل خپلو خوبې لاځه چې پردیوهم ورته نشوای کتلای .

یوه ورځ ابوجهل په ډیره بې ادبی محمد ﷺ ته وړاندې شو . پدې وخت کې حضرت حمزه ښکارته تللی ؤ کله چې بیرته راغی نو یوې وینځې دغه ټوله واقعه هغه ته بیان کړه حضرت حمزه له ډیرې غوسې نه بې طاقته شو غیشی او لینده يې ترلاسه کړل او حرم ته ورغی او د غوسې په حالت کې يې ابوجهل ته بدورد وویل او دایې ورته وویل چه (دادی زه مسلمان شوی یم !) .

د محمد ﷺ په پلوی يې په ډیره غوسه کې دا وینا وکړه مگر د زړه له کومې د پلارنیکه دین پربښوولوته تر او سه پورې اماده نه ؤ بالاخره د حق غږ پرې غالب شو او اسلام يې ومانه . داد شپږم نبوی کال پیښه ده ، له حضرت حمزه(رض) نه څوورځې وروسته حضرت عمر (رض) هم اسلام قبول کړ چه د اسلامی بلنې په تاریخ کې دا پیښه هم ډیره مهمه وه .

★★★

دافغانستان مسلمان ملّت جهاد ته يوه کتنه

د تيروکنو په لړکې

دشهرت ننګيال ليکنه

دروسانو د فوځي تيرى په مقابل کى دافغانستان د مسلمان ولس مقاومت اوسر ښندنې يوازى دا نه‌چى روسانو ته يې درانده ځانى او مالى تلفات واړول د هغوى د پرمختګ مخه يې ونيوله ، او پلا نيزه شوى پروګراموانه يې له يوى مخى له ناکامى او ماتى سره مخامخ کړل ، په بين المللى ساحه کى يې هم رسوايې او ماته په برخه شوه .

د روسانو د کاوکاو زړ مه شوى مدرنى وسلى چى تر دى وخته پورى لړيوالوته د هغو د کيفيت اوځرنګوالى په هکله معلومات نه وو په افغانستان کى دجنګ په ډګرکى افشا او څرګندى شوى او دا ښکاره خبره ده چى نړى په تيره بيا غرب د دغه راز وسلو د ماهيت او کيفيت د کشف له مخى د هغو په مقابل کى د دفاع او شنډولونوى وسيلى او وسلى رامنځ ته کوى د مثال په توګه (Su 25) الوتکى چى دسنتو پيمان د (ځنګښې د ښو) په نامه يا دولى داهغه الوتکى دى چى د لومړى ځل لپاره په افغانستان کى له هغو څخه استفاده شويده لدغه الوتکو څخه د غرنيو سيمو په عملياتوکى کار اخيستل کيږى .

همدارنګه (BMP) زغروال ټانګونه او (AK ۷٤) ماشيند ار داټول د لومړى ځل لپاره په افغانستان کى د جګړى په اوږ دوکى تر استفادى لاندى نيول شويدى .

پدى اساس لکه څنګه چى په افغانستان دروسانو نظامى تيرى د کمونيزم د اصلى بڼى او ماهيت نه پرده پورته کړه ـ د هغوى نظامى او جنګى وسائل او پلانونه يې هم بربنډ کړل ـ چى دا پخپله په نظامى او حربى ساحه کى عمده شکست ګڼل کيږى ځکه د نظامى وسائلو اواسرارو د ماهيت او څرنګوالى افشا کيدل پخپله يو ډول نامرئى ماتې ده .

دغه او داسى نورى رسوائى او بدى ورځى روسالوته يوازى له افغانانو سره د مقابلى او په دغه هيواد د تيرى له امله پيښى شوى ـ او که نه نو روسانو خوتر دى پورې داهرڅه په ديګ بخارکى

بند کړی وه او هرځای یې چې نیولی ؤ هملته یکی پوخ او خوړین شوی ؤاو چابه یې هیڅ هم نه لیدل خو په افغانستان د هغوی د تیری له امله دغه دیگ وچاوده اوهرڅه یې بهرته راووتل .

د همدغې بدی ورځی ، ویری او شرم خوبر بژنیف د ځمکی زره ته ورکړاو اندرو پوف چې غوښتل یې له دغه بن بست نه ځان روغ و باسی ، ډیری هسکی تیتی یې وکړی سیاسی حیلی او حربی یې یوځل بیاله سره شروع کړی - خو په پای کی یې پخپله هم تر عهدی ونشو و تلای او داسی په غار ننوت چې دادی له دریو میاشتونه زیاته موده کیږی چې په عمومی انظاروکی ندی ښکاره شوی یوګوسلاویا ته یې رسمی سفر لغوکړ - ټولی رسمی او غیر رسمی لیدنی کتنی یې بندی کړی او حتی د اکتوبر د فاجعې ! ! د (٦٦) می کلیزی په مراسموکی چې څوورځی د مخه ترسره شوه ګډون ونه شوی کړی . دبر یژنیف تر مرګ وروسته چې اندروپوف د هغه ځای ونیو یو امریکایی خبریال (ادوارد ژرادی) په یوه مقاله کی لیکلی وچې (ده ته ځینو روسی دیپلو ماتانو او خبریالا نوویلی دی چې د افغانستان ماجرا د روسانو لپاره د زیاتی ناراحتی اواندیښنی سبب ګرځیدلی چې روسان اوس لدغه منجلاب څخه دوتلوپه لټه‌کی دی) اندروپوف پخپله هم پدی اعتراف وکړ او د خپل حکومت په لاره‌کی یې د نورو ستونزو دیادولوپه ترڅ کی دی ته هم اشاره وکړه چې .

(زموږ اقتصادی سیستم یو متزلزل سیستم ګرځیدلی اوله یوه داسی اقتصادی بحران سره مخامخ یوچې چاره یې هم څه اسانه خبره نده) .

له بلی خوا د افغانستان د مؤمن ملت جهاد د روسی استعمار خلاف ، ازادی غوښتونکوته دغه

جرأت ورنړ چې د کمونستي سره ښکيلاک خلاف خپل عمليات ګړندي کاندي .

د ۱۳۶۲ کال د حمل د مياشتې په (۲۱) نيټه په فرانسه کې يوازې د (۲٤) ساعتونه موده‌کې دوه ځله د روسي د هوايي کرښو په دفتر چې د (مارسي) په بندرګاکې موقعيت لري مسلحانه‌حمله و شوه پداسې حال کې چې يوه ورځ د مخه هم په همدغه بندرګاکې د روس قونسلګرۍ د يوه (۲٤) کلن لهستاني له خوا د مسلحانه حملې هدف ګرځيدلې وه .

زموږ د مؤمن ملت د جهاد په ارتباط حتی د روسيې په دننه‌کې هم د کمونيزم مخالفينو په بې ساري جرأتمندانه اقداماتو لاس پورې کړ تردې چې دروان کال د عقرب د مياشتې په ۱٦ نيټه د اکتربر د انقلاب ! ! ! د ٦٦ مې کليزې په مناسبت د رسم ګذشت د مراسمو په مهال يوه تن د احتجاج او اعتراض په دود په سره ځلور لارې کې په ځان پطرول واچول او ځان ته يې اور ورته کړ .

(بي بي سي ۱٦-۸-۱۳٦۲) .

چې دادکر ملين دواکدارانو خلاف د مسکو په زړه‌کې د څرګندو مخالفتونو، اعتراضاتو ، کرکې اوانز جار د څرګندولو د طوفاني بهير يوه لړۍ ګنډل کيږي چې پيل يې د افغانستان د جهاد له پيل څخه لږ موده وروسته شوی ؤه .

د کمونستي دولت کلي او شارګ د هغه دولت د جاسوس شبکه ګڼل کيږي ځکه هلته همدغه شبکه ده چې د وګړوپه خولو يې مهرونه لګولي او له سرۍ څخه يې منګولې تاوکړي دي ـ او د خپلو وحشيانه او غير انساني کړه نوله مخې يې د'سې ويروونکې بڼه غوره کړيده چې له داره‌يې څوک پورته هم نشي کتلی ـ او د کمونيزم د بشر د ښمن او ظالم نظام د پايښت راز هم د همدغه خونړۍ او شيطاني شبکې په پښه کې دی . او د روس د جاسوسي د شبکې بيخ او سټه اندروپوف دی چې اوس اوس زموږ داسلامي انقلاب تند وځپو په غار لنيستلی دی .

په اندرو پوف باندې راغلی بده ورځ ځکه د اهميت وړده چې هغه د روسيې د جاسوسي شبکې د زړه حيثيت لري او د جاسوس شبکه بيادکمونستي‌حکومت د زړه بڼه لري پدې اساس داندر و پوف مرګ د دغه شيطاني آو خولړۍ شبکې مرګ هم ګڼل کيږي .

او دادې د افغانستان د مسلمان او مجاهد ملت د قهر ډوک او د انقلاب طوفان چې داندرو پوف او دهغه دشيطاني شبکې دژوند پاڼه‌يې زيړيدو او رژيدو ته نژدې کړې دی .

«لاتر اوسه يې ماغزه په کرارندی
چاچې ماسره وهلی سرپه سنګ دی» (نوريبا)

دافغانستان د مومن ملت جهاد د روسي استعمار خلاف ازادي غوښتونکوته دغه جرأت ورکړ چې د کمونستي سره ښکيلاک خلاف خپل عمليات ګړندي کاندي .

در سنگرهای خونین جهاد چه میگذرد؟

اژانس مجاهد از ولایات مختلف کشور خبر میدهد

بلخ

بتاریخ ۳-۷-۶۲ عمال دست نشانده در مزار شریف جهت تجلیل از سالگرهٔ پیشاهنگان و نیز جهت راه نمود ساختن اینکه معلمین و اهل معارف پشتیبان دولت به اصطلاح انقلابی هستند ، در محوطهٔ باغ «حضور» جمع آمده بودند ساحهٔ مذکور تحت نظارت قوای نظامی دشمن قرار گرفته بود ، بعد از آنکه یکی از اعضای حزب شروع به سخنرانی نمود یک طفل خورد سال که تعلیماتش تا صنف چهارم بود از میان اجتماع برخواسته و با فریادش اوضاع را دگر گون ساخت و همه بعد از لحظهٔ تحیر با او همصدا شده شعار الله اکبر ، مرگ برکارمل ، مرگ بر روس تجاوز گر دادند و شروع به سنگ اندازی کردند ، مدیر معارف بنام حاجی فیض الله به ستیز آمد، به اطفال و شاگردان مکتب اخطار میداد که از اعمال ضد انسانی خود جلو گیری نموده و مجلس را برهم نزنند» شاگردان از اخطار و سخنان رکیک مدیر به خشم آمده هر چه بیشتر به سنگ اندازی شروع نمودند که بالاخره مدیر پابفرار گذاشت و او را تا بمدیریت معارف که در پنجصد قدمی محفل قرار داشت تعقیب نموده وشعار میدادند، درآن محوطه یک تانگ زرهی دشمن که در آن چند تن از روسها سوار بودند نیز وجود داشت شاگردان خورد سال ، با هوشیاری سلنسر تانک را توسط سنگ و گل و تکه ها بند نموده بودند وقتی اطفال به تانک حمله ورشده سنگباران نمودند ، روسها خواستند تانک را بحرکت در آورند اما نتواستند موفق شوند و از ترس اطفال بیرون هم شده نمیتوانستند و یک تن از مشاورین روسی که در محفل حضور داشت توسط سنگباران اطفال فرار نموده به مدیریت معارف پناه برده و از اثر سنگباران عینک چشم مشاور نیزشکسته شده بود و لحظهٔ بعد که افراد مسلح حزبی آمده بودند میخواستند صحنه را آرام سازند اطفال علیه ایشان حمله ورشده همه را از آنجا بیرون را ندند و بالاخره مجلس سالگرد پیشاهنگان را بر هم زده موفقانه هر یک بعد دیگری صحنه را ترک گفتند ،

بتاریخ ۱۵-۶-۶۳ مجاهدین مزار شریف بخاطر تصرف ولسوالی شولگره به آنولسوالی حمله ورشدند ازینکه پوسته های قوی دشمن در آنجا وجود داشت مجاهدین یکی را بعد دیگری تصرف نموده و آتش جنگ را شعله ورساختند درین عملیات که مدت بیست

و یک روز دوام نمود قلعه ولسوالی مذکور بدست مجاهدین فتح گردیده و به تعداد سیزده تن از اعضای فعال حزب پرچم بدست مجاهدین اسیر گردید ، که نامهای شان قرار ذیل است :

۱- رحمت الله معاون منشی ولسوالی ۲- نظر گل آمرخاد ولسوالی ۳- فضل احمد ولسوال منطقه
٤- محمد یوسف ٥- محمد اعظم ٦- محمد ایوب
۸- محمد عارف ۸- محمد گل ۹- محمد انور
۱۰- غلام محمد ۱۱- محمد رسول ۱۲- حبیب الله
۱۳- عزیز الله .

که همه آنها بعد از محاکمه اعدام گردیدند و همچنان دو افسر نظامی و دو ازده تن از ملیشه های اجیر را نیز دستگیر نموده بعد از محاکمهٔ دادگاه اسلامی به جهنم رهسپار نمودند ، قلعه ولسوالی را به آتش کشیدند تانکهایی که از بلخ به کمک ولسوالی روان شده بودند توسط مین ، پنج عرادهٔ آن از بین رفت و سلاح و مهماتی که بدست آمده قرار ذیل است :

۱- یک میل هاوان وسط
۲- یکمیل ما شیندار و یکرس
۳- دو میل ماشیندار برنو
٤- دو میل ماشیندار خفیف R.D.P.
٥- سه میل تفنگچهٔ میگاروف و هفتاد و سه میل سلاح خفیف که شامل کلاشینکوف و (۳۰۳) بورو کره بین است .

فاریاب

آژانس مجاهد از فاریاب خبر میدهد که : بتاریخ ٤-٨-١٣٦٢ قوای روس متجاوز که شامل تانکهای زرهی و عراده جات نفربر و طیارات هلیکوپتر و جیت های میگ(۲۱) بود در منطقه ده کیلومتری شهر بالای مجاهدین حمله ورشده که در اثر مقاومت و فدا کاری مجاهدین قوای موصوف به شکست مواجه شده و به تعداد پنج عراده تانک تخریب و چند تن از عساکر کارملی و پرچمی و چند تن از افسران روسی کشته شدند و نیز یک طیارهٔ جیت سقوط داده شد و یک تن از مجاهدین نیز جام شهادت نوشیده و در حدود بیست خانه از اهالی منطقه به اثر بمباردمان منهدم گردیده است .

وردک

درا رسیدلو رپوټونو له مخې د نرخ فداکارو مجاهدینو په تیره میاشتکی د کابل کندهار په عمومی سرک باندی د شیرېندل دکان په سیمه کښې په روسی اشغالگرو او دولتی گډو قواوو باندی په حملی کولو سره د ملحد دښمن له افراد و څخه ۲۲ تنه په هلاکت ورسول او (۲) عرادی زغره لرونکی ټانکونه یې د راکټ د فیر به ذریعه و یجاړ کړل او یو شمیر مرمی یې دولجی په ډول و نیول .

کابل

له کابل څخه په را رسیدلو خبرونو کې ویل شوېدی چه د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد نومیالیو غازیانو تیره میاشت د سروبی او جلال آباد تر منځ د سړی غنډی سره د یرغلگرو روسی پوځونو کې یو شمیر سربازان او افسران وژلی او د ری دستگاه زغره لرونکی ټانکونه یې د مین او راکټ په وسیله تخریب کړیدی .

منبع وویل چه د دی‌جنگ په جریان‌کی دروسی هلی‌کوپترو نو د بمبارد له امله د اهالی خلکو د اوسیدنې یو شمیر ځایونه و یجاړ شوی خود سر او مال کوم زیان لدی رسیدلی، دغه واقعه هغه وخت و شوه

په تهرسانو مجاهدینو د کابل او جلال آباد تر منځ عمومي سرک یوه اوني بند کړی ؤ .

لغمان

په لغمان کی د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد تومیالیو مجاهدینو د میزان په (۲۳) نیټه د لغمان د ډول آباد اسیمی پوسته د خپلو سختو بریدونو په ترځ کی فتح کړی او پنځه میله کلاشینکوف ، یو میل گرینوف او څلور میله «۳۰۳» بور توپک ئی له دښمنانو څخه د غنیمت په ډول نیولی دی . او مجاهدین د لوی خدای په فضل سره روغ رمټ خپلو مرکزونو ته ستانه شویدی .

پکتیا

د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی یوالی تومیالیو غازیانو او ملحدینو تر منځ په یوه سخته جگړه کی د دښمن (۶) دستگاه ټانکونه او (۱۲) نفر و رونکی موټر تباه شول .

له پکتیا څخه زمونږ خبریال رپوټ را کوی چی د تیری میاشتی په «۳» او «۴» نیټه د سیدکرم په ولسوالی کښی د ملحدینو یو نظامی کاروان د سرتیرو مجاهدینو لخوا تر سخت اور لاندی و نیول شو په دی جگړه کښی چه تقریباً د وه ورځی یې دوام درلود دښمن ته خورا مالی او ځانی تلفات ورسیدل، خبر یال لیکی چه د مجاهدینو لخوا یوتن شهید او (۶) تنه ټپیان شوی دی .

د یو بل خبرله مخی د پکتیا په ځاځیوکی (۸۰) تنه روسی او کارملی افسران او سربازان وژل شوی او (۸) دستگاه زرهدار او زر پوش ټانکونه تخریب شویدی .

د مجاهد اژانس نماینده زیاتوی چی د روسی تیری کونکو او کارملی ملحدینو دغه قوه د سنبلی په (۲۲) نیټه د پکتیا ولایت د نری کند وله لاری د ځاځیو سیمو ته د مجاهدینو د نابود ولو په غرض ننوتلی وه خو د تاریخی ماتی او زیاتو تلفاتو له امله دښمنان خپل هدف ته ونه رسیدل . او په نوموړی جگړه کی (۷) تنه د خدای دلای مجاهدینو هم د شهادت لوړ مقام و گاټه .

(ان لله وانا الیه راجعون)

غزنی

د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد فدا کارو سرتیرو په تیره میاشت کی د قلعهٔ نو په سیمه کښی د روسی یرغلگرو او دولتی گوډ قواوو باندی په حملی کولو سره و کولای شول چی د یرغلگرو قواوو دوه زغره لرونکی ټانکونه سره د ټولو سپرلیو له مخه یوسی او مجاهدینو ته په دغه حمله کی د خدای په فضل کوم زیان ندی رسیدلی .

قندهار

د کندهار له مرکز څخه را رسیدلی رپوټونه وایی چی د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد د پیاوړو غازیانو او شیطانی فوځونو تر منځ په یو شمیر نښتوکی تیره میاشت (۷) تنه روسی متجاوزین (۱۵۰) تنه کارملی افسران او سربازان په هلاکت رسیدلی او د تیری کونکو یوه الوتکه را نسکوره شویده . خبرځای لیکی چی پدی نښتوکی د دشمن (۳۳) دستگاه جنگی ټانگونه د مجاهدینو دراکټ پوسیله ویجاړ او څلورتنه کارملی منصبداران او (۳۳) تنه مسلح سربازان دیوه جنگی ټانک سره مجاهدینو ته تسلیم شویدی .

منبع زیاتوی چی اسلامی مجاهدینو (۱۲) میله مختلف النوع اسلحه او یو عراده موټر په غنیمت نیولی او د ملحد دولت د سخت بمبار د له امله (۵۰) تنه سپین ږیری، ښځی او ماشومان د شهادت لوړ مقام ته رسیدلی دی .

(انا لله وانا الیه راجعون)

ولا تقولوا لمن يقتل فی سبیل الله اموات بل احیاء ولکن لا تشعرون

به خون خفتگان سنگر حق

شهید گلستان احمد زی :

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات بل احیاء ولا کن لا تشعرون .

صدق الله العظیم

اسلام عزیز این مکتب انقلاب آفرین و انسان ساز در دراز نای تاریخ شکوهمند و پر افتخار خویش بر کفر و ظلم وبیدادگری ها رزمیده و در راه نابودی کفر و ظلم و ستم از صحنهٔ گیتی و اقامه نظام عدل اسلامی بهترین فرزندان صدیق خود را نثار و قربان کرده است .

ملت مؤمن و مجاهد افغانستان نیز همواره بحیث پاسداران واقعی اسلام و ارزش های والای آن به دفاع از اسلام عزیز پرداخته و نگذاشته اند تا دشمنان این دین مقدس و نجات آفرین آرزو های شوم شان را در مبارزه با اسلام بر آورده بسازند .

در مقطع کنونی زمان که بار دیگر دشمنان کافر و خون آشام انسانیت بقصد فرو نشانیدن شعله های کفر سوز جهاد مقدس اسلامی امت سلحشور ما میهن عزیز مان را خائنانه و بیشرمانه مورد تجاوز قرار داده اند باز هم فرزندان صدیق

شهید گلستان احمدزئ

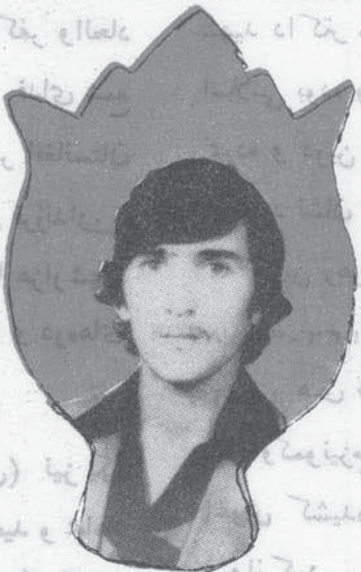

شهید محمد اشرف

شهید خان محمد "مطیع"

شهید محمد اسماعیل

شهید سید امین

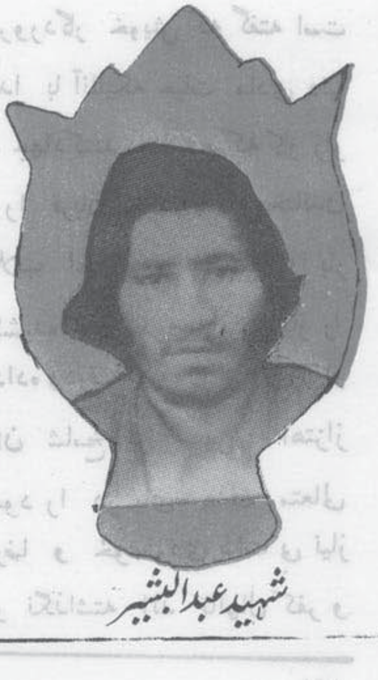

شهید عبدالبشیر

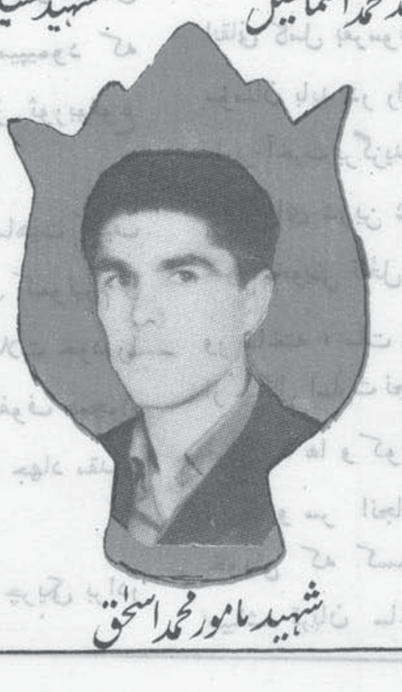

شهید مامور محمد اسحق

شهید څارنوال عبدالحق

و راستین مکتب توحید مردانه به جنگ کفر والحاد و فساد شتافته و پروانه وار خویشتن را فدای شمع یکتا پرستی و اسلام کرده اند . سر تا سر افغانستان بخون خفته شاهد بخون تپیدن عزیز ترین فرزندان و تربیت یافتگان مدرسه توحید بوده صد ها هزار شهید گلگون کفن را در دل کوها و دشت ها و دره‌های خود جا داده است .

مجاهد شهید برادر گلستان (احمد زئی) نیز یکی از همین تربیت یافتگان واقعی مکتب توحید و مجاهد راه خدا بود که بعد از جهاد و مبارزهٔ پیگیرو بی امان بر علیه کفر و الحاد سر انجام جام جانبخش شهادت را سرکشیده و به لقاء الله شتافت .

شهید گلستان احمد زی فرزند میر افغان ساکن سرک ۱۲ شهر جدید بغلان در سال ۱۳۴۱ هـ ش در یک عایله متدین متولد گردیده و در دامان خانواده خدا پرست خویش درس توحید و اسلام دوستی را فرا گرفت .

شهید موصوف دوران ابتدائی تعلیم را در یکی از مکتب های ابتدائیه سپری نموده و بعدا به لیسهٔ مرکزی بغلان شامل شد او با جدیت و تلاش خستگی ناپذیر مراحل تحصیل را یکی پی دیگر میپیمود که ناگهان فاجعهٔ خونین و خانما نسوز ثوربوقوع پیوست .

شهید گلستان احمد زی با درک ماهیت کثیف و غیر انسانی مکتب انسان دشمن کمونیزم و مزدوران ملحد و نا مسلمان آن تحصیلات خود را در صنف یازدهم نیمه تمام گذاشته و به صفوف همچون بنیان مرصوص رزمندگان کافر شکن جهاد مقدس اسلامی کشور پیوست .

شهید گلستان احمد زی در گروپ چریکی برادر شهید داکتر میاگل مرحوم مصروف جهاد مقدس اسلامی بوده و در معرکه های متعدد جهاد اشتراک نموده و درین امر مقدس رشادت و شجاعت کم‌نظیری از خود نشان داد .

این رهرو نستوه طریق توحید سر انجام بتاریخ ۱۸-۵-۱۳۶۰ هـ‌ش مطابق ۲۲ رمضان المبارک ۱۴۰۲ هـ‌ق طی یک برخورد خونین با سپاه جبون کفر وکمونیزم در شهر بغلان شاهد زیبای شهادت را به آغوش کشیده و روحش بسوی ملوکیت اعلی پرواز کرد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

★★

محمد اشرف شهید :

ششمین سال است که از انقلاب خون بار اسلامی افغانستان میگذرد. این ایام که نقطهٔ حساسی از آزمون ما در تاریخ افغانستان بحساب می آید میهن ما شاهد از دست دادن هزاران جوان مسلمان که بخاطر دفاع از آئین مقدس اسلام ، میهن و ناموس خویش برخاسته اند میباشد ، و گوشه ی را نمیتوان سراغ داشت که از خون این دلیران و جانبازان رنگین نباشد ، آری ! جوانان مؤمن ما با ایمان و ایقانی کامل بفرمودهٔ پروردگار خویش که گفته است مؤمنان باید در راه خدا با آنانیکه حیات مادی دنیا را بر آخرت برگزیده اند جهادکنند. در معرکه کار زار جان های شرین شان را قربان نموده و با ریختاندن خون خویش نخل انقلاب اسلامی افغانستان را بار ور ساخته ، ملت بلا کشیده و محروم این دیار را از چنگال اسارت نجات داده ودرفش گلگون اسلام را بر فراز قله ها و کوهساران شامخ این میهن به اهتزاز آورند و سر انجام خود را در پای هدف متعالی خویش که کسب رضا و خوشنودی ذات بی نیاز میباشد قربان ساخته و نگذاشته اند تانهال کفر و

بیداد بر افق تابناک این سرزمین سایه افگنده و ملت مظلوم آن تابع و اسیر طعمهٔ استثمار شوند.

آری : برادر شهید محمد اشرف جوان مبارز و مجاهدی که همزمان با بقدرت رسیدن کمونیست ها در افغانستان علیه غلامان زر خرید و نوکران حلقه بگوش روسی شروع به فعالیت های علنی و جهاد عملی نمود و در صددآن شد تا انهارا هر چه بیشتر در انظار ملت مؤمن افغانستان رسوا نموده و چهرهٔ اصلی و اهداف پلید انهارا برای ملت مؤمن این مرزوبوم نشان د هدولی از آنجائیکه شبکه های جاسوسی دولت ملحد و دست نشاندهٔ روس اورا قدم بقدم تعقیب می نمود و از جهت دیگر خود اوهم خوش نداشت تلبه ادامهٔ تحصیل خویش در محیط کفر و کمونیزم بپردازد بفکر سنگر جهاد افتاد تا ازین طریق بتواند خوبتر به اهداف خویش دست یابد. برادر شهید محمد اشرف پسر صوفی پاینده محمد خان باشنده علاقداری خنجان بوده در سال ۱۳۴۱ دیده به جهان پر آشوب کشود. و در تحت تربیهٔ فامیل محترم شان قرار گرفت که در اثر مساعی فامیل متدین اش از آوان کود کی از اخلاق حمیده و خلق خوبی برخوردار بود و از این ناحیه درمیان سایر همرد یفانش شهرت بسزائی داشت تحصیلات خویش را تاد ورهٔ متوسطه در مکتب مربوطه اش سپری ، بعد نسبت لیاقت عالی ایکه از خود نشان داد به چندین مکتب مسلکی و غیر مسلکی کابل انتخاب که بعد نظر به خواهش خودش شامل لیسه ابن سینا گردید ، وی در کابل با سائر برادران همسنگرش آشنائی حاصل نموده جریان تحصیل و آشنائی با برادران همرزمش شرایط کار و مبارزه را برای او بیشتر مساعد ساخت ولی متاءسفانه یکسال ازادامهٔ تحصیلش نیگذشت که بابه قدرت رسیدن مستقیم کمونیزم در این کشور او مورد تعقیب ها قرار گرفت وازآن ببعد فعالیت هایش را بصورت سری در آنجا پیش برد. از نظر لیاقت و ذکاوت گرچند فکرش را حالات متاوب و تاسف بار افغانستان بخود معطوف میداشت و چندان علایقی بد روس مکتب خویش نشان نمیداد ، ولی بازهم از جملهٔ شاگردان ممتاز صنفش بحساب میرفت وی بسیار خوش داشت شامل مدرسهٔ سنگر جهاد شود ، تا اینکه با این ارمان عالی اش دست یافته در سنگر نبرد رویاروی باد شمنان دین خدا (ج) قرار گرفت. درا بتدا تنها با سلاح دست داشته اش به جهاد پرداخت و بعد نسبت به شهامت بی مثلی که از خود تبارز داد به صفت قومندان گروپ مسئولیت امور جهاد را پیش برد و در تحت قومندانی او بود که چندین عملیات علیه دولت مزدور صورت گرفت و به تعداد زیاد سلاح و غنایم بدست مجاهدین دلیر انجاافتاد او قهرمانی بود که شنیدن اسمش لرزهٔ مرگ براندام کمونست ها و از خدا بیخبران میگشت طباری او در تمامی جنگ خود در صف مقدم جبهه قرار میگرفت ودر آزاد سازی چندین منطقه از لوث کمونیزم نقش مهم وار زنده داشته و تعداد زیادی از مزدوران اجانب را بدست خود بگو دال جهنم نیستی سپرده است.

علاقه و محبت او با سائر برادران مجاهدش بحدی بود که حتی یک لحظه هم نمیخواست از نزد شان دور بوده باشد ، و بار ها درمیان برادران مجاهدش این فرموده الهی را زمزمه میکرد و میگفت : ایا یک مجاهد بالا تر از رسیدن به درجه شهادت چه آرزو ی خواهد داشت : و این شهادت است که انسان را بسرمزل مقصود میرساند. او

پنجمین روز عروسی و بست و دومین بهار زندگی را

سپری نموده بود بتاریخ «٤ اسد ١٣٦٢» دریک عملیات وسیعی که منتج بتباهی هفتاد و پنج عراده موتر و تانک وسابودی اضافه از (٣٠٠) نفر از افراد و قومندانان روسی و کارملی گردیده بود در منطقه ساوچ در اثر بمبار دمان ـ طیارات روسی مورد اصابت چره بم قرار گرفت و در حالیکه صد ها تن مجاهد همرزمش را در ماتم خویش داغدار ساخت جان عزیزش را بجان افرین تسلیم نمود. (اناالله و اناالیه راجعون)

★★

شهید وروړ ښوونکی خان محمد «مطیع» چې فرعي نوم يې جند الله و د غزني ولايت د اندړو د ولسوالی د محمدین خیلو د کلی په یوه دینداره کورنی کی زیږدلی و.

نوموړی له وړوکوالی د ژوندی احساس خاوندو او خپله زده کړه يې په رسمي توګه د سلطان شهاب الدین په لیسه کی پیل کړه او له ډیرو ممتازو زده کونکو څخه و له رسمي زده کړی سره سره يې دیني علوم هم په خصوصي توګه تعقیبول .

له فراغت نه وروسته د ښوونکی په صفت د نده وروسپارل شوه د کمونستانو له کود تانه وروسته يې په عملي جهاد لاس پوری کړ او په ډیره میړانه د الحادی قوت په خلاف په فرهنګی او مسلحه توګه و جنګیدو .

شهید «مطیع» په ١٣٥٧ او ١٣٥٨ کلونو کی دوه ځله د ملحد رژیم لخوا ونیول شو او د خپل حبس په اوږدوکی يې د وحشي يرغلګرو له لاسه راز راز تکلیفونه ولیدل د خلاصی نه وروسته د جهاد په سنګر کی په ٩-٤-١٣٦٢ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

★★

راستی شهید قلب تاریخ است اگر شهید وجود نمیداشت تاریخ پیدا نمی شد و تمدن بوجود نمی آمد، بلی ! اگر انقلاب با خون شهید آبیاری شود آن انقلاب حماسه آفرین و تمدن ساز می باشد .

آری ! یکی از قافله سالاران کاروان شهادت محمد اسماعیل فرزند محمد عمر می باشد این مرد مؤمن دریک خوانوادهٔ فقیر و متدین در سال ١٣٣٢هـ چشم به جهان گشود بعد از طی دوران طفولیت شامل لیسه ظهیر الدین فاریابی گردید .

برادر موصوف در خم و پیخ زندگی همیشه باقشاد و بعدالتی مبارزه نمود تا آینکه در سال ١٣٥٤هـ از لیسه ظهیر الدین فارغ گردید و در ولسوالی اند خوی و بعداً در ولسوالی قیصار ایفای وظیفه میخمود . محمد اسماعیل شهید که در مدرسه توحید درس از مکتب قرآن آموخته پیروی مکتب اسماعیل(ع) نموده همیشه در مقابل کفر و کمونیسم مبارزه نموده و همسگران خود را بر علیه فرعونیان وقت و ستمگران طاغوت برمی انگیخت و از تنظیم و فعالیت این برادر حکومت ملحد سخت می هر رسید همان بود که در سال ١٣٥٩ در نیم راه سرک بین المار و میمنه مزدوران دو منش روس لعین محمد اسماعیل را دستگیر نموده و به درجهٔ عالی شهادت رسانیدند روس شاد و یادش گرامی باد .

(انا لله وانا الیه راجعون .

★ سید امین شهید ★

سید امین مرد سلحشور و دلیر در سال ١٣٢٥هـ در یک خانوادهٔ مؤمن و بی بضاعت در ولسوالی شیرین تگاب ولایت فاریاب پا بعرصهٔ وجود گذاشت پدرش غلام حیدر پیشهٔ زرگری داشت که او هم درین اواخر بعد از شهادت پسرش به صف شهداء پیوست ، سید محمد امین طول عمر خود را به

دهقانی و کشت و زراعت سپری نمود او جز در همان لحظات کودکی اش که از استاد خانگی سبق خوانده بود دیگر شرائط تعلیم و تحصیل برایش مساعد نگردیده و از نعمت علم و سواد بی بهره و محروم مانده بود اما صداقت و امانتداری سید امین محبوبیتش را در دلها بیشتر ساخته همه او را به نظر نیک می دیدند و همینکه کودتای نا فرجام هفت ثور در کشور ما بوقوع پیوست سید محمد امین دوشا دوش برادران مجاهدش با نهایت دلگرمی و شوق دست بجهاد برده و دلیرانه به مبارزهٔ مسلحانه آغاز نمود ، موصوف در ولسوالی شیرین تگاب که حیثیت معبر قوای روسی را به مرکز فاریاب دارد . شهکاری های زیادی از خود نشان داد و در هر عملیات که صورت می گرفت در پیشا پیش کاروان مجاهدین قرار گرفته بر دشمن میتاخت، موصوف از طرف مردم مسلمان منطقه به صفت قوماندان جبهه انتخاب گردیده و مسئولیت جهاد را بدوشش سپردند، در مدت چهار سال جهاد مسلحانه اش صد ها عسکر روسی و مزدوران روسی را مردار ساخته و ده ها تانک و سایر عراده جات دشمن را به آتش کشیده است، شهرت روز افزونش قلب دشمن را به رعب آورده بود ، و بالاخره در سال (۱۳۶۲) در یک عملیات وسیعی که بالای پوستهٔ روسی های ملحد انجام داد بعد از ضربات سنگین بر پیکر دشمن در میدان گرم جهاد جام شیرین شهادت را نوشید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

★★

عبدالبشیر شهید فرزند عبدالقدوس در سال ۱۳۳۶ هـ - ش در قریهٔ با به حصار درهٔ فرخشاه در یک فامیل مسلمان چشم بجهان کشود ، در هفتمین بهار عمرش شامل مکتب ابتدائیه گردید و در پهلوی دروس مکتب از علمای منطقه به فرا گرفتن علوم دینی نیز همت گماشت ، بعد از فراغت از مکتب ابتدائیه شامل لیسه حافظ عبدالمجید نجراب گردید و با مشکلات متعدد تحصیل خویش را الی صنف دوازدهم ادامه داد ، با روی کار شدن رژیم الحادی تره کی تحصیل را در مکتب ترک نمود و با برادران مجاهد پیوست و شروع بجهاد علیه کفر و کمونیسم نمود در مدت چهار سال جهاد و مبارزه اش سه مرتبه به کشور اسلامی پاکستان مهاجر شد و بعد از اندک مدتی دوباره عازم سنگر های خونین جهاد گردید ، بالاخره این مجاهد راه خدا بعد از مدت ها پیکار خستگی نا پذیر در راه اعلای کلمة الله بتاریخ (۱۲) برج حمل سال ۱۳۶۲ هـ - ش در یک نبرد رویا روی علیه روسهای وحشی متجاوز و نوکران کارملی بدرجهٔ والای شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

★★

شهید مامور محمد اسحاق

برادر شهید مامور محمد اسحاق سی و پنج سال قبل در مرکز ولسوالی دولت آباد ولایت بلخ پا بعرصهٔ وجود نهاد پدرش شخص متدین و بی بضاعتی بود به سن هفت سالگی او را بمکتب بخاطر تحصیل و آموختن علوم اسلامی شامل نموده مکتب متوسطه را در ولسوالی دولت سپری نموده بعداً درمکتب تخنیک ثانوی شامل شد تا اینکه موفقانه از تخنیک ثانوی کابل سند فراغت حاصل کرد . بعداً از طریق وزارت معادن و صنایع زمان ظاهر شاهی در فابریکات کود و برق مزار شریف شروع به کار نمود .

مامور محمد اسحاق در طول تحصیل کتب و رساله های اسلامی را مطالعه میکرد و به برادران همکار خود از مزایای اصیل اسلام تفهیم می نمود .

دران زمان که احزاب خود فروخته خلق و پرچم نیز فعالیت می نمود مامور محمد اسحاق از هدایات دین مبین اسلام و قرآن به آنها تبلیغ می نمود و با آنها سخت در مبارزه بود . تا اینکه کودتای تأسف انگیز ۷ ثور در کشور بوقوع پیوست مامور محمد اسحاق ساحهٔ فعالیت های اسلامی را برخود تنگ دید زیرا وقت آن رسیده بود که مسلحانه برضد دولت کمونیستی قیام می نمود ، وظیفه حکومت کمونیستی را ترک گفته و غرض رضای خداوند هجرت کرده پاکستان رفت و بعد از فرا گرفتن تعلیمات دینی ، ولایت بلخ رفت و با برادران مجاهد ولسوالی شولگره ، فعالیت های نظامی را ضد دولت کفر آغاز نمود . مامور محمد اسحاق در جنگ ۱۸ روزه برج اسد سال ۱۳٦۰ . مارمل که برضد روس ها صورت گرفت از خود رشادت و فدا کاری نشان داد . بعداً بحیث آمر نظامی جبهه مرکزی غند حضرت علی کرم الله وجهه تعین گردید . در وظائف محوله خود خیلی جدی وفعال بود، ومامور محمد اسحاق کوشش میکرد تا افکار برادران مجاهد را منور به فرهنگ علم و معرفت اسلامی نماید . او میگفت برای پیروزی انقلاب اسلامی برابرها عمر یک انسان فکر باید کرد. زیرا جهاد و مبارزه ئیکه بر فرهنگ اسلامی استوار باشد . خستگی و مایوسی بار نمیاورد .

برادر مامور اسحاق ، از اثر تقاضای پی در پی اهالی ولسوالی شولگره به صفت آمر ولسوالی شولگره توظیف گردید ، او در شولگره مصدر صلح و برابری و برادری در بین صفوف مجاهدین بود در تحکیم سنگر ها و آموختن تعلیمات نظامی و فرهنگی به مجاهدین خیلی توجه می نمود ، اکثر کار های جبهه را خودش پیش میبرد تا آنکه حکومت کمونیستی بیاری با داران روسی شان در برج دلو سال« ٦۱ »بالای جبهه آغرسای که مرکز تعلیمات نظامی وفرهنگی مجاهدین بود حمله و رشد. جنگ شدید مدت پنج شبانه روز در گرفت روس ها با قوای هوائی و زمینی خود نتوانست داخل سنگر های مجاهدین شود . برادران همه تنظیمهای اسلامی مشترکا قوای دولت دست نشانده را درین زد و خورد شدیداً با شکست مواجه ساخت روس ها درین جنگ تلفات مالی و جانی زیاد دیدند در اثنای شکست راه های مجاهدین را با مین های انسان کش فرش کرده بودند .

مامور اسحاق میخواست از وضع اهالی نیز دیدن کند توسط انفجار مین داعی اجل را لبیک گفته به کاروان گلگون کفنان راه اعلای کلمة الله پیوست .

(انا لله وانا الیه راجعون)

★★

حارنوال عبدالحی ، شهیدی از کوه پایه های جوز جان

مردم متدین و غیور ما به خاطر بلند شدن نام خدا (ج) و محو کفر و کمونیزم قربانی های زیادی را تقدیم انقلاب اسلامی خویش نموده است .

یکی از قربانیان و فدائیان این راه څارنوال عبدالحی شهید می باشد ، څارنوال عبدالحی فرزند دا ملا عبدالجلیل در سال ۱۳۳۲ ش در قریهٔ ده سرخ ولسوالی کوهستان ولایت جوز جان چشم به جهان کشود . خانوادهٔ مرحوم عبدالحی عموما علماً ، دا نشوران و منورین می باشند .

از ابتدای شروع جهاد در کشور ، این خاندان مصیبت های زیادی را متحمل شده و نوجوانان عزیز خود را تقدیم انقلاب اسلامی نمودند که آخرین شهید شان همین څارنوال

مرحوم می باشد ـ وی تعلیمات خویش را در ابن سینای کابل به پایان رسانیده است. شهید ځارنوال از اوایل انقلاب اسلامی وشروع مبارزه مسلحانه به صفت عضو فعال جوانان مسلمان کوهستان ، فدا کاری هاو وزحمات طاقت فرسایی را متقبل شده ، در سال ۱۳۵۸ به جرم فعالیت های اسلامی و تحریک مردم به جهاد مسلحانه از کار بر کنار و زندانی میگرد دو بعد از چند ماه که از زندان جهنمی خلقی های خائن رهایی می یابد دوباره با عزم آهنین و خلل نا پذیر داخل پیکار و جهاد مسلحانه می گردد و از ایثار مال ، و دارایی جان و خویش اندکی در یغ نمی نماید و در آزادی ولسوالی کوهستان سهم فعالی را بدوش می گیرد و بعد ازینکه نیرو های دولت مجبور به ترک ولسوالی می شوند، نخستین کسی است که وارد قرارگاه خلقی ها شده در حدود (۲۰۰) میل سلاح مختلف النوع را که خلقی ها بجا گذاشته اند تصاحب می گردد .

او علاوه بر نبرد مسلحانه ـ تلاش های و سیعی در جهت پیشبرد فرهنگ اسلامی از خود نشان میداد.

مردم منطقه نسبت فعالیت های صادقانه و مخلصانه اش وی را به صفت امیر جهاد تعین و ازوی درخواست قبول این وظیفه را می نمایند اما وی این وظیفه را نسبت تواضع خود قبول ننموده بلکه بصفت یک مجاهد سرباز داخل فعالیت می‌شود و به تنویر اذهان مردم و استحکام سنگر جهاد علیه دشمنان دین ، می پردازد ایا دی روس و نوکران زر خرید دولت ، ازین حرکات و تلاش های دامنه دار ځارنوال مرحوم به هراس بودند تا اینکه طی یک نبرد خونین بین قوای حق علیه باطل بتاریخ ۲۷ ثور سال ۱۳۶۲ به شهادت می رسد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

آرزو

بیرته را پور ته شوه سوځونکی غم یې د زړه چینې و چې کړې وې په سترګوکې یې او ښکې ورکې شوې ، د لیونی په شان سوسکې شوه او وې ویل : د زړه ټوټې نیاز محمده ـ شهادت دې مبارک شه ! تا به د شهادت ډېر ارمان کولو ، زویه ! تا به ما ته تل خپله سینه او تنده را ښودله چه که زه شهید شم نو ډیر خوښ یم چه په تنده او سینه ولګیږم، خدای ستا ارمان پوره کړ ، خو . . . .

قوماندان د کلي سپین ږیرو ته و ویل :

شهید باید ښخ کړو چه سبا کیږي د لته قوه رانشي ، هغه لا ځکې د قبر لپاره خلک لیږلي وو ، شهید یې را پورته کړ ، خوموری ورته وویل : یوځلي یې کورته راوړي چه ناوې یې و ګوري ، هغې خو په ژوندونه لید ، پرېږدي چه د شهادت په خوب یې ویده ووینې .

د خلکو د اصرار سره سره هغې د خپل شهید زوی د کټ پښه ونیوه او کورته یې کش کاوه ، ناچاره یې هغه کورته یووړ ، په کور کې د ده ناوې د واده په نکریزو سره لاسونه راغله ، هغه فریاد او ځوږ جوړ شو چې په لیدو یې د هوا مارغان او د ځمکې ځاروی ژړیدل له څه تم کیدو وروسته جنازه د هدیرې په لوریورل شوه . موریې د خښیدو تروخته د ده په قبرولاړه وه په مخ یې د او ښکو سیلاب . را روان و ، دوه درې ځلي بیهوښه شوه خوژر به بیرته په هوښ راغله ، شهید ښخ شو ، خلک تري را وخوځیدل خوموري پا ته شوه .

د ده ارمانجنه ناوې هم ورغله او ترسهاره یې د نیاز محمد به قبر او ښکې تویې کړې .

زندگینامهٔ فخرالمشایخ

میاگل صاحب رحمة الله علیه

سلسه کوه های کاپیسا و قلل سر بفلک کشیدهٔ

آن که از دیری به این سو رونقگاه عظمت تاریخ پر افتخار اسلامی ما است و دردامنه های پر عاطفه و زیبای آن شخصیتهای در بزمگاه ادب ایمانی و انسانی تبارز نموده اند که در یک بعد زمان ایدیولوژی اسلامی را بسط و توسعه و گسترش دادند و در تعمیم و ترویج آن همت گماشتند و در بعد دیگر زمان شمشیر و تفنگ جهاد اسلامی به کمر و شانه کردند و از همین جا است که میرسیم بمعرفی چهرهٔ شناخته شدهٔ دانش و تقوی، تصوف و مبارزه و جهاد که درست در سال ١٣١٩ هـ ق مطابق ١٢٨٠ هـ ش در خانوادهٔ علم و معرفت و تقوی یکی از مضافات قریهٔ بدرب تگاب در همین سلسله جبال دیده به جهان کشود پدر بزرگوارش (شیخ الاسلام حمید الله) نام داشت و نام وی را محمد شریف گذاشت که سپس به «میا گل صاحب تگاب» مشهور شد.

مرحوم فخر المشایخ (میا گل صاحب تگاب) زیر تربیهٔ مستقیم پدر بزرگوارش «شیخ الاسلام حمید الله مرحوم» قرار گرفت و بنه اثر زحمات ان بزرگمرد، در اندک زمانی علوم متداولهٔ حلقه های علمی اسلامی را فرا گرفته و به تبلیغ و تدریس و تلقین و تربیهٔ شاگردان قال و حال و طالبان شریعت و طریقت پرداخت به تداوم امر بالمعروف و نهی عن المنکر از برای اینکه اساسا کاری کرده باشد که جامعهٔ ملیونی مسلمان افغانستان از شر بی دانشی و فسادیکه از طرف دستگاه حاکمهٔ وقت متوجه مردم بود و لحظه به لحظه بساط شریعت اسلامی را از ارگانهای دولتی چیدن میگرفت و بجای آن پخش و تعمیم الحاد میکرد نجات یابند و «خیر کثیر» پیوسته با «حکمت» اکناف و اطراف کشور را پرو شگوفان کند، دست به تأسیس مدرسه ئی زد که علوم اسلامی در آن تدریس میشد واضح است که تقرر مدرسین کرام معاش آنها رهایش طالبان و اعاشهٔ شان همه و همه به ذمهٔ «فخر المشایخ مرحوم» صورت میگرفت و وقت به وقت جهت تنویر هر چه بیشتر طلبا و مدرسین به تبلیغات گسترده و کافی میپرداخت که در مدت نسبتا کوتاهی بعد از مراسم «دستار بندی» دانشمندان و علمای جیدی به جامعهٔ امت مسلمه تقدیم منمود.

ارشاد و تبلیغ که اجزاء مهم سازندگی رسالت یک دانشمند اسلامی را شکل میدهد در تلألؤ های

زندگی عقیدتی فخر المشایخ مرحوم بوجه نیکو درخشیدن گرفت و بولایات مختلف کشور طنین و تاثیر انداخت و جلب و جذب نمود .

و اما زنده‌گی سیاسی وی :

هنگامیکه استعمار جهانخوار انگلیس در کشور عزیز ما بیداد میکرد و فضای مختنق سیاسی روز تا روز زندگی مردم مسلمان ما را برسر دو راهی (زنده‌گی و مرگ) قرار میداد، در جهاد مسلحانه برضد انگلیسها سهیم شد و در ترغیب مجاهدین سهم به سزا ی گرفت .

افغانستان بخون خفته و از خون خاسته بالاخره . . . وضع بدین منوال ادامه داشت که تا کمونستها با مقدمه چینی کودتای کمونستی داؤدی و سرنگونی ان بر اریکهٔ قدرت تکیه زدند و (تره‌کی ملحد) زمام امور را به دست گرفت . . . در این هنگام (فخر المشایخ مرحوم) بر ضد دولت کمونستی تره‌کی اعلام جهاد نمود و مردم مسلمان را بر ضد دولت ملحد شور اند .

به هیچ وجه به کمونستها تسلیم نشد وبالاخره با اثر اتخاذ همین موقف تزلزل ناپذیر خانه و کاشانهٔ و خانقاه و مدرسه حمیدیه وی زیر بمباردمان شدید کمونستها قرار گرفت و (فخر المشائخ. مرحوم) راه هجرت در پیش گرفت بعد از سپری و پیمودن راه های صعب العبور بعد از یکماه به پشاور رسید ، وی هنگامیکه به پشاور رسید به روئسا و بزرگان قبائل پیامنامه هایی فرستاد و از این راه ماهیت دولت کمونستی وقت را بر ایشان خوبتر برملا نمود و برای سرکوب نمودن و از بین بردن دولت کمونستی افغانستان اقوام را به جهاد اسلامی خواند - چون نفوذ خوبی داشت در جریان جهاد اسلامی و کیفیت آن تشریح بسزائی رونما گردید . وی بر امر اتحاد و یکپارچگی کدر های رهبری جهاد اسلامی و صفوف مجاهدین تاکید میکرد و در سال ۱۴۰۳ ه ق بعزم حج بیت الله الحرام پشاور را ترک گفت و سرانجام بتاریخ یکشنبه ۹ میزان ۱۳۶۲ ه ش مطابق با ۲۴ برج ذیحجة‌الحرام ۱۴۰۳ ه ق در بیت‌العتیق بسن ۸۰ سالگی داعی اجل را لبیک گفت و به دارالبقا رحلت نمود (انا لله و انا الیه راجعون) ما در حالیکه مرگ وی را ضایعه بزرگ به جهان اسلام میدانم از خداوند(ج) به باز ماندگانش اجر جمیل‌مسئلت میداریم .

****

د حق په مقدس سنگر کی تاست جنگیدونکی متعهد مؤمنان د خپلی اخروی مینی بنایسته کول غواړی .

د حق په سنگر کی تاست کسان په هماغه څه «مرگ» پسی منډی وهی چی نور ورنه څغلی .

صفحة مفقودة

"متین شنخکمانی"

آفتابِ دین

ای آنکه از جمال تو تابنده آفتاب
رخشید از قدوم تو فرخندهٔ آفتاب

در انتظار راه تو شد دیده‌ها سفید
ای نور چشم ای ز تو شرمندهٔ آفتاب

بشکست طلسم تیرگی و ظلمت از جهان
چون آمدی و در بغلت زنده آفتاب.

صد آفتاب از پی ات ای آفتاب دین
تو آفتاب هم تو فروزنده آفتاب.

افتاده شور در دل هرکس بهر کجا
در آسمان هر دلی، زیبنده آفتاب

با این زبان وصف تو نتوان ادا، ولی
از نام تُست برلب گوینده آفتاب

در روز حشر از تو (متین) دارد آرزو
بنمائی اش سایه ز سوزنده آفتاب

آدرس مکاتباتی

مدیریت مجلهٔ (قیام حق)

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

پوست بکس مؤقت (۱۸۵) پشاور پاکستان

وجه اشتراک

در خارج از کشور سالانه - ۱۲ - دالر
شش ماهه - ٦ - دالر
در داخل کشور - سالانه - ۳٦ - روپیه
شش ماهه - ۱۸ - روپیه